

Reformationsbibeln

Psaltaren

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

Provutgåva utgiven såsom särtryck
25 augusti 2020

Psaltaren

1 psalmen

*De gudfruktigas välgång, de
ogudaktigas undergång.*

Salig* är den man som inte följer
de ogudaktigas råd och inte går på
syndares väg och inte sitter där hädare
sitter, Ps. 26:4-5, 119:1, 128:1. Ords. 1:10, 3:31, 4:14.
Jer. 15:17. 2 Kor. 6:14. 2 Petr. 3:3. *KJV: Valsignad.

2. utan *har* sin glädje i HERRENS lag och
tänker på hans lag både dag och natt.

5 Mos. 6:6-7, 11:18-19. Jos. 1:8. Ps. 119:16, 62, 97.

3. Han är såsom ett träd planterat vid
vattenbäckar som bär sin frukt i rätt
tid och vars löv inte vissnar och allt
han gör, det lyckas väl.

1 Mos. 39:3.

2 Krön. 31:21. Ps. 92:13-15.

Jes. 60:21, 61:3. Jer. 17:8. Hes. 47:12.

4. *Men* sådana är inte de ogudaktiga,
utan *de* är som agnar som vinden för
bort.

Job 21:18. Ps. 35:5.

Jes. 17:13. 29:5. Jer. 13:24. Hos. 13:3.

5. Därför ska de ogudaktiga inte
bestå i domen, inte syndarna i de rätt-
färdigas församling.

Matt. 25:32-41, 46.

6. Ty HERREN känner de rättfärdigas
väg, men de ogudaktigas väg ska
förgås.

Job. 23:10. Ps. 37:18, 20.

Ords. 2:8. Mal. 3:16. 2 Tim. 2:19.

2 psalmen

*Kristi seger, rike och hans
motståndare.*

Varför är hedningarna i uppror och
varför tänker folken fåfängliga
ting?

Ps. 21:12, 99:1. Apg. 4:25-26.

2. Kungarna på jorden trädde fram

och furstarna gaddade sig samman
mot HERREN och hans Smorde.*

Ps. 31:4, 45:8. Jes. 61:1. *Hebr. *Mashiach*, dvs. *Messias*.

3. *De säger*: Låt oss slita sönder deras
bojor och kasta deras band bort från
oss.

Job. 21:14-15. Jer. 5:5. Luk. 19:14.

4. *Men* han som tronar i himlen ler,
Herren ska göra narr av dem.

Ps. 37:13. 59:9. Ords. 1:25-26. 3:34. Jes. 40:22-23.

5. Sedan talar han till dem i sin vrede
och med sin vredes glöd förskräcker
han dem:

Jes. 8:22.

6. Jag har insatt min konung på Sion,
mitt heliga berg.

Ps. 45:7, 89:28, 93:1, 110:1.

7. Jag ska förkunna om ett beslut:
HERREN har sagt till mig: Du är min
Son, i dag har jag fött dig.*

Apg. 13:33. Hebr. 1:5, 5:5.

*Psalm 2 är traditionellt betraktad som en profetisk psalm om
den kommande Messias. Paulus citerar från denna vers i Apg.

13:33 som profetia om Jesu ställning som Guds Son.

8. Be mig, så ska jag ge dig hedning-
arna till arv och jordens ändar till din
egendom.

Ps. 22:28. 78:8. Sak. 9:10.

9. Du ska krossa dem med järnspira,
du ska slå sönder dem som lerkär!

Ps. 89:24. Jes. 30:14. Upp. 2:27. 19:15.

10. Så var nu visa ni kungar, ta
varning, ni domare på jorden!

11. Tjäna HERREN med fruktan och
gläd er med bävan!

Fil. 2:12.

12. Ge Sonen hyllningskyss*, så att
han inte blir vred och ni förgås på
vägen, även om hans vrede bara blos-
sar upp lite. Valsignade är alla de som
förtröstar på honom.

1 Sam. 10:1.

Ps. 34:9, 40:5, 84:13. Jes. 30:18. Jer. 17:7. Joh. 5:23.

Upp. 6:16. *Ordagrant: kyss. Hebr. *naw-shak*,
dvs. att uttrycka sin hängivenhet mot kungen.

3 psalmen

Bön om hjälp mot fienden.

En psalm av David när han flydde för sin son Absalom.

2. HERRE, hur många är inte mina fiender? *Det är många som reser sig upp mot mig,*

2 Sam. 15:13f,
2 Sam. 16:18. Ps. 38:20-21, 56:3.

3. många *som* säger om mig: Han får ingen hjälp av Gud. Sela.

2 Sam. 16:7f.

4. Men du, o HERRE, är en sköld för mig, du är min ära och den som lyfter upp mitt huvud.

1 Mos. 15:1.
Ps. 5:13, 18:1-3, 8, 84:12.

5. Med min röst ropar jag till HERREN och han svarade mig från sitt heliga berg. Sela.

Ps. 121:1.

6. Jag lade mig ner och sov, jag vaknade *igen* för HERREN håller mig uppe.

Ps. 4:9.

7. Jag fruktar inte för tiotusen man som omringar mig från alla håll.

Ps. 27:3.

8. O HERRE, grip in! Rädda mig, o min Gud! För du har slagit alla mina fiender *på* kinden, du har krossat de ogudaktigas tänder.*

Ps. 22:1-2, 58:7.

*Uttrycket att få sina "tänder krossade" betyder att dessa personers makt har brutits.

9. Frälsningen *finns* hos HERREN: Din välsignelse *är* över ditt folk. Sela.

Ps. 37:39, 62:2, 121:2, 124:8. Jes. 43:11.

4 psalmen

Förtröstansfull bön i nöden.

För körledaren, till stränginstrument. En psalm av David.

2. Svvara mig när jag ropar, o min rättfärdighets Gud! Du som har gett mig rum *när jag varit* i nöd, förbarma dig

över mig och hör min bön! Ps. 17:2.

3. O ni mäktiga*, hur länge ska min ära skymfas, *hur länge* ska ni älska fåfänglighet och söka falskhet? Sela.

*Ordagrant och KJV: människosöner.

4. Betänk detta att HERREN har avskilt den som är gudfruktig till sig själv. HERREN hör när jag ropar till honom.

Ps. 86:2.

5. Vredgas, men synda inte. Tänk efter i era hjärtan *när ni ligger* på er bädd och var stilla. Sela.

Ef. 4:26.

6. Offra rättfärdighetens offer* och förtrösta på Herren.

5 Mos. 33:19.

Ps. 51:19, 21. Rom. 12:1. *Ordagrant: slaktoffer.

7. *Det finns* många som säger: Vem ska visa oss *något* gott? Låt ditt ansiktes ljus lysa över oss, o HERRE!

4 Mos. 6:26. Ps. 31:17, 80:4.

8. Du ger glädje i mitt hjärta mer än de *som* får korn och vin i överflöd vid skördetid.

Ps. 17:14

9. I frid *kan jag* både lägga mig ner och sova, för bara du, HERRE, låter mig bo i trygghet.

Ps. 3:6, 16:9, 29:11.

5 psalmen

Bön före besöket i Guds tempel.

För körledaren till flöjt. En psalm av David.

2. O HERRE, lyssna till mina ord, ge akt på mina innersta tankar.*

Ps. 17:1.

*KJV: meditation.

3. Lyssna på mitt rop, min Konung och min Gud, för till dig vill jag be.

4. Om morgonen, o HERRE, hör du min röst, tidigt vänder jag mig till dig *med mina böner* och väntar.

Ps. 55:18, 63:2, 7, 88:18. Mika. 7:7.

5. För du *är* inte en Gud som har behag i ondska, inte heller får ondska bo hos dig.

Ps. 15:1f, 24:3. Jes. 33:14.

6. De skrytsamma* ska inte bestå inför dina ögon. Du hatar alla onskans hantlangare.
**KJV: dåraktiga.*

7. Du ska förgöra de lögnaktiga: HERREN avskyr de blodtörstiga och falska.
Ps. 55:24. Apg. 5:5. Upp. 21:8.

8. Men genom din stora nåd får jag gå in i ditt hus, och i din fruktan ska jag tillbe, *vänd* mot ditt heliga tempel.

9. HERRE, led mig i din rättfärdighet för mina fienders skull. Gör din väg jämn för mig.
Ps. 25:4-5, 27:11, 31:2.

10. För *det finns* ingen tillförlitlighet i vad de säger.* De är onskefulda i sitt innersta, deras strupe är en öppen grav och sin tunga gör de hal.
Ps. 62:5.

Jer. 5:16. Rom. 3:13. **KJV: ingen trofasthet i deras mun.*

11. Förklara dem skyldiga,* o Gud. Låt deras egna planer bli deras fall. Driv bort dem för deras många överträdelsers skull eftersom de har gjort uppror mot dig.
Ps. 34:22, 36:13.

**Hebr: 'āshēm kan både betyda att döma någon skyldig och att straffa eller förgöra.*

12. Men låt alla som förtröstar på dig glädja sig. Låt dem för evigt jubla för att du beskyddar dem. Låt också dem som älskar ditt namn få fröjdas i dig!
Ps. 2:12. Jes. 65:13

13. För du, HERRE, välsignar den rättfärdige. Du täcker honom *med* din nåd som en sköld.
1 Mos. 15:1. 5 Mos. 33:29.

Ps. 3:4, 18:3, 31, 36, 103:4, 115:9.

6 psalmen

Bön i djup nöd.

För körledaren, med stränginstrument till *sheminít*. En psalm av David.

2. O HERRE, straffa mig inte i din vrede, tukta mig inte i din förargelses glöd!
1 Krön. 15:21. Ps. 38:2. Jer. 10:24. Hes. 5:15.

3. Ha förbarmande med mig o HERRE,

för jag *är* svag. O HERRE, hela mig, ty min kropp* tynar bort.
Job 6:4.

Ps. 13:2, 3, 41:5, 103:3, 147:3. Jes. 38:17.

**Alt. övers. ty mina ben försmäktar.*

4. Min själ är djupt förskräckt, o HERRE, hur länge?
Ps. 13:2, 88:4, 90:13. Joh. 12:27.

5. Kom tillbaka, o HERRE, rädda min själ*, fräls mig för din nåds skull!
Ps. 80:15, 86:16, 119:132. **Alt. övers. rädda mitt liv.*

6. För i döden tänker man* inte på dig, vem kommer tacka dig i dödsriket?
Ps. 30:10, 88:11-13, 115:17. Pred. 9:10. Jes. 88:18-19.

**KJV: kommer man inte ihåg dig.*

7. Jag är så trött av mitt suckande. Varje natt gör jag min säng genomblöt, jag dränker min bädd med mina tårar.

8. Av sorg är mitt öga fördunklat det har åldrats på grund av alla mina fiender.
Job. 17:7. Ps. 31:10, 69:4.

9. Vik från mig alla onskans hantlangare, för HERREN har hört min högljudda gråt!

10. HERREN har hört min åkallan, HERREN ska ta emot min bön.

11. Alla mina fiender ska komma på skam och bli skräckslagna, plötsligt ska de rygga tillbaka med skam.
Ps. 35:4, 40:15, 71:24, 73:19, 83:17.

7 psalmen

Den oskyldiges bön om HERRENS dom.

En klagosång av David, som han *Esjög* till HERREN, på grund av benjaminiten Kus ord.

2. O HERRE, min Gud, på dig förtröstar jag. Fräls mig från alla dem som förföljer mig och befria mig, 2 Sam. 16:7.

3. så att de inte sönderliter min själ som lejon och krossar *den* medan *det* inte *finns* någon räddning.
Ps. 10:9, 57:5. Jes. 38:13.

4. O HERRE, min Gud, om jag har

gjort sådant *och* om *jag* har orätt på mina händer,

1 Sam. 24:12. Job. 31:7f.

5. om jag har återgäldat min vän med ont eller om jag har plundrat min fiende utan orsak,

1 Sam. 24:10f.

6. låt då fienden jaga min själ och hinna upp *den*, ja, låt honom trampa ner mitt liv till jorden och lägga min ära i stoftet! Sela.

Job 16:15,
Job 30:19. Ps. 44:26.

7. Stå upp, o HERRE i din vrede, res dig mot mina fienders raseri. Vakna upp till min hjälp, *till* domen *som* du har befallt.

2 Sam. 6:21. Ps. 9:20, 35:23,
Ps. 44:24, 74:22, 82:8, 94:2, 138:7.

8. Må folkens församling omge dig, och över dem kommer du att återvända i höjden!*

Matt. 28:16. Luk. 24:50.
*Kristusprofetia.

9. HERREN ska hålla dom över folken. Döm mig, o HERRE, efter min rättfärdighet, efter min hederlighet, *som* är i mig.

1 Mos. 18:25. Dom. 9:8-9.
Ps. 9:5, 94:2, 96:13, 98:9.

10. Gör slut på de ogudaktigas ondska, låt den rättfärdige stå fast. Ty den rättfärdige Guden prövar hjärtan och njurar.*

1 Sam. 16:7. 1 Kung. 8:39.
Ps. 17:3, 26:2, 104:35. Jer. 11:20, 17:10, 20:12.
*Hjärtat betraktades som platsen för människans medvetna intellektuella liv, medan njurar och inälvor stod för känslorna.

11. Min sköld är hos Gud, som frälser dem som har rättsinniga hjärtan.

12. Gud är en rättvis domare* och en Gud som dagligen vredgas på de ogudaktiga.

Ps. 9:5, 58:12.
*KJV: Gud dömer de rättfärdiga.

13. Om någon inte omvänder sig, så vässar han sitt svärd och spänner sin båg och gör den redo.

5 Mos. 32:41.
Ps. 64:8. Klag. 2:4, 3:12.

14. Han har gjort klart dödens redskap, han förbereder sina pilar mot förföljarna.

Ps. 21:13.

15. Se, han är dräktig med ondska och han är havande med olycka och föder lögn.

Job 15:35. Jes. 33:11. 59:4. Jak. 1:15.

16. Han grävde en grop och gjorde den djup men föll själv i den grav han grävt.

Ps. 9:16. 35:8, 57:7. Ords. 26:27. Pred. 10:8.

17. Hans ondska ska vända tillbaka över hans eget huvud, och hans våld ska drabba hans egen hjässa.

Ps. 140:10. Ords. 5:22.

18. Jag vill prisa HERREN för hans rättfärdighet och lovsjunga HERRENS, den Högstes, namn.

Ps. 9:9, 35:28, 92:2.

8 psalmen

*Skaparens storhet. Människosonen
ringare än änglarna. Kristi rike.*

För körledaren, till Gittit. En psalm av David.

2. O HERRE, vår Herre, hur härligt är *inte* ditt namn över hela jorden, du som har satt ditt majestät över himlarna!

Ps. 19:2f, 81:1, 84:1, 104:1-2,
Ps. 113:2, 148:13. Jes. 40:26. Hab. 3:3. Upp. 5:12f.

3. Av barns och spädbarns mun har du berett en lovprisning* för dina fienders skull, för att förgöra fienden och den hämndgirige.

Ps. 44:17. Jer. 11:20,
Jer. 17:10, 20:12. Matt. 21:16. *Alt. övers. upprättat en makt.

4. Då jag ser dina himlar, dina händers verk, månen och stjärnorna som du har skapat,

Ps. 102:26.

5. vad är *då* en människa att du tänker på henne, en Människoson att du ser till honom?

Job 7:17. Ps. 144:3. Hebr. 2:6-9.

6. För du gjorde honom ringare än änglarna, men *med* ära och härlighet krönte du honom.

1 Mos. 1:27f. Hebr. 2:7.

7. Du satte honom till att härska över dina händers verk, allt lade du under hans fötter,

1 Mos. 1:26, 28, 9:2. Matt. 28:18.
Apg. 2:36. 1 Kor. 15:27. Ef. 1:22. Fil. 2:9.

8. alla får och oxar, ja, också markens vilda djur,
 9. himlens fåglar och havets fiskar, *och allt som rör sig på havens stigar.*
 10. O HERRE, vår Herre, hur härligt är inte ditt namn över hela jorden!

9 psalmen

Tacksamhet för seger över fiender.

För körledaren, till Muthlabben. En psalm av David. 1 Sam 17:50.

2. Jag vill tacka HERREN av hela mitt hjärta och berätta om alla dina underbara gärningar. Ps. 118:17, 138:1. Ef. 5:19.
 3. Jag vill vara glad och jubla i dig. Jag vill lovsjunga ditt namn, o du den Högste! Ps. 16:11.
 4. När mina fiender viker tillbaka, ska de falla och förgås inför ditt ansikte. 1 Sam. 17:52. Ords. 21:31.
 5. För du utförde min rätt och min sak, du satte dig på tronen och dömde rätt. Ps. 7:12.
 6. Du har tillrättaviserat hedningarna och förgjort de ogudaktiga, du har utplånat deras namn för alltid och för evigt. Ps. 34:17, 44:3, 119:21. Ords. 10:7.
 7. Fienden är borta, utrotad för alltid. Och du har ödelagt *deras* städer, minnet av dem är utplånat. 1 Mos. 19:1f. Job. 18:17. Luk. 13:27. Upp. 16:19.
 8. Men HERREN förblir för evigt, sin tron har han berett för att döma. Ps. 10:16, 29:10, 102:13, 103:19. Joel 3:12. Hes. 39:21-29. Jes. 11:4-5. Rom. 2:5-6, 16.
 9. Han ska döma jordkretsen med rättfärdighet, han ska hålla dom bland folken med rättvisa. Ps. 11:7, 96:18, 98:9. Apg. 17:31. Upp. 20:12-13.
 10. HERREN ska också vara en tillflykt för de förtryckta, en tillflykt i tider av nöd. Ps. 37:39, 46:8, 12, 59:10, 17-18.

11. Och på dig förtröstar de som känner ditt namn, för du, HERRE, överger inte dem som söker dig. Ps. 25:4. 1 Kor. 6:1f. 1 Petr. 2:21-25.

12. Lovsjung HERREN som bor i Sion, förkunna hans verk bland folken. Ps. 74:2, 76:3, 96:3, 105:1, 107:1.

13. För han som straffar* blodsåd kommer ihåg dem, han glömmet inte de betrycktas klagorop. 1 Mos. 9:5. 5 Mos. 32:43. Ps. 72:14, 116:15. **KJV: förhör/utleder.*

14. Förbarma dig över mig o HERRE, se *hur jag får* lida för dem som hatar mig, du som lyfter mig upp från dödens portar, Job. 38:17. Ps. 119:153. Jes. 38:10, 16. Apg. 2:24.

15. så att jag kan förkunna allt ditt lov och jubla över din frälsning i dottern Sions portar.* **Uttrycket "dotter Sion" förekommer endast här i Psaltaren, men förekommer i Jesaja och i Klagovisorna och syftar på Jerusalems befolkning.*

16. Hedningarna har sjunkit ner i den grop *som* de grävde, deras fot har fastnat i snaran de gillrat. Ps. 7:16. Ps. 35:8, 57:7. Ords. 26:27.

17. HERREN har gjort sig känd, han har hållit dom. Den ogudaktige snärjs av sina egna händers verk. Higgajón. Sela. Ps. 26:1, 43:1. Ords. 5:22.

18. Den ogudaktige ska fara till dödsriket *och* alla de folk som glömmet Gud.

19. Men den fattige ska inte vara glömd för alltid, de betrycktas hopp ska inte försvinna för evigt. Ps. 12:6, 74:19.

20. HERRE, grip in! Låt inte människor få makten, låt hedningarna bli dömda inför ditt ansikte. 4 Mos. 10:35. Ps. 7:7, 80:3.

21. O HERRE, fyll dem med fruktan, *så att* hedningarna inser att de *bara* är människor. Sela. Ps. 59:14.

10 psalmen

Klagan och bön mot de ogudaktigas övermod.

Varför står du så långt borta, o HERRE, och *varför* döljer du dig i nödens tider? Klag. 3:56.

2. I *sitt* högmod förföljer den ogudaktige den arme. Låt dem fångas i de onda planer som de tänkt ut. Ps. 37:12.

3. För den ogudaktige skryter över sina egna begär och välsignar den girige *och* föraktar* HERREN. *KJV: som HERREN avskyr.

4. Den ogudaktige med sin stolta min, vill inte söka *efter Gud*, Gud *finns* inte i någon av hans tankar. Ps. 14:1. Job 21:14.

5. Hans vägar är alltid förvända, dina domar *är* långt ifrån hans blick *och* han fnyser åt alla sina fiender. Hes. 12:27.

6. Han säger i sitt hjärta: Jag ska inte rubbas, för *jag kommer* aldrig få någon motgång.

7. Hans mun är full med förbannelse, falskhet och bedrägeri, under hans tunga *finns* ondska och olycka. Ps. 73:8, 140:4. Rom. 3:14.

8. Han ligger på lur vid gårdarna och mördar den oskyldige i hemlighet. Hans ögon spanar efter den värnlöse.* Ps. 11:2. *Alt. övers. fattige, svage, olycklige, eländige.

9. Han lurar som ett lejon i snåret, han ligger på lur för att fånga den arme och när han drar in sitt nät fångar han den arme. Ps. 17:12, 37:32, 59:4, Ps. 140:6. Jer. 5:26. Mika. 7:2.

10. Han hukar till språng, och den värnlöse* fällt av hans kraft. Job. 39:2. *KJV: fattige.

11. Han säger i sitt hjärta: Gud glömmet *det*, han har dolt sitt ansikte, han

kommer aldrig se *det*. Job 22:13f. Ps. 10:7, 73:11, 94:7.

12. HERRE, grip in! Gud, lyft din hand, glöm inte de arma*! *KJV: ödmjuka.

13. Varför får den ogudaktige förakta Gud *och* säga i sitt hjärta att du inte ställer till svars? Hes. 8:12.

14. *Men* du har sett *det*, för du ser *all* olycka och sorg och ska återgälda det med din hand. Åt dig överlåter den olycklige sin sak, du är den faderlöses hjälpare. Ps. 68:6. 2 Tim. 1:12.

15. Krossa den ondes och den ogudaktiges makt, straffa hans ondska *tills* du inte finner den längre. Ps. 37:10, Ps. 36, 104:35.

16. HERREN *är* Konung alltid och för evigt, hedningarna är utrotade från hans land. Ps. 29:10, 93:1, 146:10. Jer. 10:10.

17. Du hör de ödmjukas längtan, HERRE, du lyssnar *till dem* och styrker deras hjärtan

18. och skaffar den faderlöse och förtryckte rätt, så att människorna, *komna* av jord, aldrig mer ska kunna förtrycka. 5 Mos. 10:18. Ps. 9:21, Ps. 82:3, 146:9. Jes. 2:22, 29:20.

11 psalmen

Förtröstan på HERREN, den rättfärdige.

För körledaren av David.

Jag förtröstar på HERREN, så hur kan ni då säga till mig: Fly *som* en fågel till ditt berg? 1 Sam. 26:20.

2. För se, de ogudaktiga spänner bågen och lägger sin pil på strängen för att i mörkret skjuta på de rättsinniga. Ps. 64:4-5.

3. Om grundvalarna raseras, vad kan då den rättfärdige uträtta?

4. HERREN *är* i sitt heliga tempel,

HERRENS tron *är* i himlen. Hans ögon betraktar människors barn, hans blick granskar dem. Ps. 33:13, 139:1f. Jes. 66:1. Hab. 2:20. Matt. 5:34. Upp. 4:2.

5. HERREN prövar den rättfärdige, men hans själ hatar den ogudaktige och den som älskar våld. 1 Mos. 22:1. Ps. 5:5. Jak. 1:3.

6. Han ska låta blixtrande* eld och svavel regna över de ogudaktiga, och en glödhet vind *blir* deras bägares lott. 1 Mos. 19:24. 5 Mos. 29:23f. Ps. 140:11. Jer. 4:11-12. Hes. 38:22. *Ordagrant: snaror.

7. För HERREN är rättfärdig *och* älskar rättfärdighet, hans ansikte ser till de rättsinniga. Ps. 33:5, 45:8.

12 psalmen

Bön om hjälp under den växande ondskan.

För körledaren, till *Sheminít*. En psalm av David.

2. Hjälp, HERRE, för de gudfruktiga är borta, de trofasta människorna finns inte kvar bland människors barn. 1 Krön. 15:21. Ps. 6:1. Jes. 57:1. Mik. 7:2. Matt. 7:14.

3. Alla ljuger* för sin nästa, de talar med smickrande läppar *och* dubbelt hjärta. Ps. 116:11. Jer. 9:8. *KJV: talar fäfänglighet.

4. HERREN ska utrota alla smickrande läppar *och* den tunga som talar stolta ord, Ps. 5:7, 11. Gal. 5:12.

5. de som säger: Med vår tunga kommer vi att råda, våra läppar *är* våra egna, vem *är* herre över oss? Ps. 73:8. 2 Mos. 5:2.

6. Eftersom de svaga förtrycks och de fattiga suckar, ska jag nu gripa in säger HERREN, jag ska sätta *honom* i säkerhet från dem som fnyser åt honom.* Ps. 10:17. *Alt. övers. jag vill ge frälsning åt den som vill det.

7. HERRENS ord *är* rena ord, *likt* silver som lutrats sju gånger i smältugnen. 2 Sam. 22:31. Ps. 18:31, 119:140. Ords. 30:5.

8. Du ska bevara dem o HERRE, du ska beskydda dem från denna generation för evigt.

9. Överallt där de uslaste människorna blir upphöjda stryker de ogudaktiga omkring.

13 psalmen

En bön om hjälp.

För körledaren. En psalm av David. Hur länge, o HERRE, ska du glömma mig? För evigt? Hur länge ska du gömma ditt ansikte för mig? Job. 13:24. Ps. 6:4, 27:9, 44:25, 77:8, 88:15.

2. Hur länge ska mina tankar mala i mitt inre *och* mitt hjärta känna sorg dag ut och dag in? Hur länge ska min fiende ha övertaget? Hab. 1:2.

3. Se mig *och* hör mig, o HERRE min Gud! Upplys mina ögon så att jag inte somnar in i döden,

4. så att min fiende inte *ska kunna* säga: Jag besegrade honom, *eller* mina motståndare jubla när jag vacklar. Ps. 25:2, 38:17.

5. Men jag har förtröstan på din nåd, mitt hjärta ska få jubla över din frälsning.

6. Jag vill sjunga till HERREN, för han har varit god mot mig. Ps. 9:15, 35:9. Ps. 50:15, 103:2.

14 psalmen

Gudsförnekelsens dårskap.

För körledaren. En psalm av David. Dären säger i sitt hjärta: *Det finns ingen Gud*. De är fördärvliga, och deras handlingar är avskryvbara, *det finns ingen som gör gott*. 1 Mos. 6:12. Ps. 10:4, 53:2. Hes. 22:30. Rom. 3:10-12.

2. HERREN blickar ner från himlen på människors barn för att se, om det finns någon förständig, någon som söker efter Gud.

1 Mos. 18:21.
Ps. 33:13-14, 102:20. Hes. 22:30.

3. Men alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.

Ps. 58:4. Rom. 3:10f.

4. Har då ingen av alla dessa onskans hantlangare någon kunskap, de som äter mitt folk som om de åt bröd och som inte åkallar HERREN.

Ps. 79:7.
Mik. 3:2f.

5. Men de ska bli skräckslagna, för Gud är med de rättfärdigas släkte.

Ps. 112:2. 1 Tess. 5:3.

6. Ni hånar den fattiges rådslag, eftersom HERREN är hans tillflykt.

Ps. 46:2.

7. O att det från Sion kom frälsning för Israel! När HERREN för tillbaka sitt folk från fångenskapen då ska Jakob jubla och Israel glädja sig.

Ps. 53:7,
Ps. 85:2, 126:1, 128:5. Matt. 1:21.

15 psalmen

Ett rättfärdigt liv.

En psalm av David.
HERRE, vem får bo i ditt tält? Vem får bo uppe på ditt heliga berg?

Ps. 23:6, 24:3f, 27:4-5, 84:2, 5. Ef. 2:19.

2. Den som lever fullkomligt och handlar rättfärdigt och talar sanning av hjärtat.

1 Mos. 17:1. Jes. 33:15.
Sak. 8:16-17. Ef. 4:5.

3. Den som inte förtalar med sin tunga, eller gör sin nästa något ont eller drar skam över sin nästa.

3 Mos. 19:16f. Ps. 50:19-20. Job 27:4.

4. I vars ögon den förkastlige är föraktad, men som ärar dem som fruktar HERREN. Den som håller sin ed även om det smärtar.

Jos. 9:19. Dom. 11:35.
Ords. 29:27.

5. Den som inte ockrar med sina pengar och inte tar mutor för att fälla den oskyldige. Den som handlar så ska aldrig någonsin vackla.

2 Mos. 22:25, 23:8.
3 Mos. 25:36. 5 Mos. 16:19, 23:19.
Ords. 17:23. Jes. 5:23. 2 Tim. 2:19.

16 psalmen

Profetia om Kristi död och uppståndelse.

En sång av David.
Bevara mig Gud, för jag tar min tillflykt till dig.

Ps. 25:20. Hebr. 2:13.

2. O min själ, du säger till HERREN: Du är min Herre, för mig finns inget gott utom dig.

Ps. 69:8, 73:25-26.
Matt. 26:39. Joh. 18:11.

3. Men hos de heliga som är i landet – och hos de härliga* – i dem har jag all min glädje.

Jes. 4:3. Hebr. 2:10.
**Hebr. addiyr, härliga, ärorika, värdiga.*

4. De som jagar efter en annan gud ska få många sorger. Jag offerar inte deras dryckesoffer av blod, inte heller tar jag deras namn på mina läppar.

2 Mos. 23:13. Jos. 23:7.

5. HERREN är min tilldelade arvedel och min bägare, du bibehåller min arvedel.

Ps. 73:26, 119:57, 142:6. Klag. 3:24.

6. Ljuvlig är lotten som har tilldelats mig, ja, underbart är arvet jag har fått.

Rom. 8:17.

7. Jag vill prisa HERREN som ger mig råd, även mitt inre* förmanar mig om natten.

**Ordagrant och KJV: njurar. Njurar var enligt hebreiskt tankesätt sätet för de djupaste känslorna och motiven.*

8. Jag har alltid HERREN för mina ögon, han är på min högra sida för att jag inte ska vackla.

Ps. 121:5.

Jes. 50:7f. Apg. 2:25f.

9. Därför gläder sig mitt hjärta, och min ära* jublar, även min kropp får vila i trygghet.

Ps. 31:8.

**Hebr. ordet för ära kan ibland användas som ett uttryck för anden i människan som är den ädlaste delen.*

10. För du ska inte lämna min själ åt dödsriket och inte låta din Helige se förgängelse.*
Ps. 49:16, 86:13. Apg. 2:27, Apg. 31, 13:35. *Kristusprofetia.

11. Du visar mig livets väg, hos dig finns glädjens fullhet, av ljuvlighet på din högra sida för evigt.
Ps. 17:15, 21:7, Ps. 116:9. Hebr. 8:1.

17 psalmen

En oskyldig mans bön.

En bön av David.

Hör en rättfärdig sak, o HERRE! Ge akt på mitt rop. Lyssna till min bön, *den kommer* inte från falska läppar.
Ps. 18:21f, 66:18f.

2. Från dig kommer min dom, dina ögon ser vad som är rätt.
Ps. 26:1.

3. Du prövar mitt hjärta, rannsakar mig om natten, du granskar mig *men* finner inget. Jag har beslutat *att* min mun inte ska begå överträdelse.*

Ps. 7:10, 26:2, 39:2, 139:1f. Ords. 17:3.

**Alt. övers. Ingen ond tanke går ut från min mun.*

4. Vad beträffar människors verk, har jag hållit mig borta från de våldsammas* vägar genom de ord som du talat.
*KJV: förstörarens.

5. Behåll mina steg på din väg så att mina fötter inte snubblar.

Job. 23:11. Ps. 18:37, 44:18.

6. Jag ropar till dig, för du svarar mig o Gud. Lyssna på mig, hör mina ord.

7. Visa din underbara nåd, du som med din starka hand frälser dem som flyr *till dig* från dem som reser sig upp *mot dem!*

8. Bevara mig som din ögonsten, göm mig under dina vingars skugga,

5 Mos. 32:10. Rut. 2:8. Ps. 36:8,

Ps. 57:2, 61:5, 91:4. Sak. 2:8.

9. från de ogudaktiga som förtrycker mig, *från* mina dödsfiender *som* omringar mig!

10. De har förhärdat sina hjärtan*, de tar stora ord i sin mun.
Ps. 73:7, 119:70.

**Ordagrant: de är tillslutna i sitt fett.*

11. De omringar oss överallt där vi går, deras ögon spanar efter hur de ska slå oss till marken
1 Sam. 23:26.

12. som ett rovlustet lejon, som ett ungt lejon som lurar i sitt gömställe.

Ps. 7:3, 10:9.

13. HERRE, grip in! Gå emot honom, slå ner honom! Rädda min själ från den ogudaktige *med* ditt svärd.

14. *Rädda mig* från människorna *med* din hand, o HERRE, från denna världens människor, *som har* sin del i *detta* livet, vars buk du fyller med dina dolda *gåvor*, som har barn i mängd och som lämnar sitt *gods* till sina barn.

Ps. 49:7. Luk. 16:25. Fil. 3:19.

15. Men jag ska få se ditt ansikte i rättfärdighet, jag ska mättas av din åsyn när jag vaknar.
Job 19:26f. Ps. 16:11.

Jes. 26:19. Dan. 12:2. Matt. 5:8. Joh. 17:24.

1 Kor. 13:12. Kol. 1:15, 20. 1 Joh. 3:2.

18 psalmen

Gud den suveräna frälsaren.

Till körledaren. En psalm av HERRENS tjänare, David, som talade till HERREN med orden i denna sång på den dag då HERREN hade frälst honom från alla hans fienders hand och från Sauls hand.

2. Och han sa: o vad jag älskar dig, HERRE, min styrka.

2 Sam. 22:1f.

Ps. 46:2, 59:17-18.

3. HERREN är min klippa, min borg och min räddare, min Gud, min styrka, på vilken jag förtröstar, min sköld, min frälsnings horn* och mitt värn.

Ps. 3:4, 31:4, 62:3, 8, 73:26, 91:2, 144:2. Luk. 1:69.

Hebr. 2:13. **Termen horn är i den hebreiska tankevärlden en bild för ära, makt och styrka.*

4. Jag åkallar HERREN *som är värd all* lovprisning, så ska jag bli räddad från mina fiender.

Ps. 146:2.

5. Dödens band omgav mig och fördärvets* strömmar förskräckte mig.

Job. 22:10. Ps. 55:5, 69:3, 116:3.

*KJV: *floderna av ogudaktiga människor.*

6. Dödsrikets band* omslöt mig, dödens snaror mötte** mig.

Jes. 53:6.

Matt. 26:37. *KJV: *Helvetets sorger.* **KJV: *hindrade.*

7. I min nöd åkallade jag HERREN, och ropade till min Gud. Han hörde min röst från sitt tempel. Mitt rop kom inför honom *och* nådde hans öron.

Ps. 3:5, 27:4, 120:1. Jon. 2:3f. Hebr. 5:7.

8. Då skakade jorden och bävade och bergens grundvalar darrade och bävade, för han var vred.

Ps. 68:9.

9. Rök steg ut från hans näsa och förtärande eld från hans mun, det gnistrade av glöd från honom.*

2 Mos. 19:18. 5 Mos. 4:24, 32:22. Upp. 19:15.

*KJV: *kol antändes av honom.*

10. Han sänkte himlen och steg ner och mörka moln *var* under hans fötter.

11. Han red på en kerub och flög, ja han flög på vindens vingar.

1 Krön. 28:18. Ps. 99:1, 104:3. Hes. 1:5, 10, 9:3.

12. Han gjorde mörkret till sitt täckelse*, hans tält runt omkring honom *var* mörka vatten *och* himlens tjocka moln.

5 Mos. 4:11.

Ps. 97:2. Jes. 45:15, 50:3. *KJV: *hemliga plats.*

13. Av glansen *som var* framför honom vek molnen undan med hagel och glödande kol.

14. HERREN dundrade i himlen, den Högste lät sin stämma höras med hagel och brinnande kol.

Ps. 29:3.

15. Han sköt sina pilar och skingrade dem, han sköt blixtar och förvirrade dem.

1 Sam. 7:10. Ps. 148:8.

16. Då blev flodbäddar synliga och jordens grundvalar blottades vid

din tillrättavisning, o HERRE, för din vredes stormvind.*

*KJV: *vid andetaget av din näsas frysning.* Hebr: *aph, kan betyda både vrede och näsa.*

17. Han räckte ut *sin hand* från höjden och grep tag i mig, han drog mig upp ur de väldiga vattnen.

Ps. 32:6, 69:2f, 144:7.

18. Han räddade mig från min starka fiende, från dem som hatade mig, för de var för starka för mig.

1 Sam. 23:1f.

19. De kom mot mig* på min olyckas dag, men HERREN var mitt stöd.

Ps. 4:2, 26:1. *KJV: *hindrade.*

20. Han förde mig ut på rymlig plats. Han räddade mig för han hade behag till mig.

21. HERREN lönade mig efter min rättfärdighet, efter mina händers renhet har han återgäldat mig.

Job 22:30.

Ps. 7:9, 17:1, 23:3.

22. För jag har hållit *mig till* HERRENS vägar och har inte i ogudaktighet avfallit från min Gud.

23. Jag har haft alla hans lagar för ögonen och jag har inte övergett hans stadgar.

24. Jag har varit fullkomlig inför honom och aktat mig för synd.

5 Mos. 18:13. 1 Kung. 14:8, 15:5.

25. Därför har HERREN lönat mig efter min rättfärdighet, efter mina händers renhet inför hans ögon.

1 Sam. 26:23f.

26. Mot den barmhärtige visar du dig barmhärtig. Mot den fullkomlige visar du dig fullkomlig.

27. Mot den rene visar du dig ren, men mot den avoge visar du dig avog.

3 Mos. 26:23f. 2 Sam. 22:27. Ps. 146:9.

Ords. 3:34. Hes. 7:27. Mik. 2:8.

28. För du räddar det förtryckta folket, men stolta ögon ödmjukar du.

Ps. 72:12. Ords. 29:23. Jes. 2:11. Luk. 1:51f.

29. För du låter min lampa brinna klart, HERREN min Gud lyser upp mitt mörker.

1 Kung. 15:4. Job. 18:6. Ps. 97:11, 112:4, 132:17.

30. För med dig kan jag anfalla en hel armé, med min Gud springer jag över muren. Ps. 60:14, 118:10-12. Fil. 4:13.

31. Guds väg *är* fullkomlig. HERRENS ord är rent. Han *är* en sköld för alla dem som förtröstar på honom.

5 Mos. 32:31. Ps. 12:7, 19:9. Ords. 30:5.

32. Ty vem *är* Gud, förutom HERREN, vem *är* en klippa förutom vår Gud?

5 Mos. 4:35. Ps. 86:8-10. Jes. 43:11, 44:6, 8, 45:5.

33. Gud rustar mig med kraft och gör min väg fullkomlig.

34. Han gör mina fötter lik hindens och ställer mig på mina höjder.

Hab. 3:19.

35. Han lär min händer att strida och mina armar att spänna kopparbågen.*

Ps. 144:1.

**KJV: Han lär min händer att strida så en båge av stål blir bruten av mina armar.*

36. Du har gett mig din frälsnings sköld, din högra hand har stärkt mig och ditt saktmod* har gjort mig stor.

Ps. 71:20f, 113:5f. Ef. 6:16.

**Alt. övers. din omtanke har gjort mig stor. Hebr. änäväh betyder ödmjukhet, mildhet, saktmod, omtänksamhet, nådefullhet, men också nedlåtethet. (Hebr. 12:5-11).*

37. Du gör plats för mina steg där jag går, så att mina fötter inte ska snubbla.

Ps. 17:5, 31:9.

38. Jag förföljde mina fiender och hann upp dem och vände inte tillbaka förrän jag hade gjort slut på dem.

39. Jag krossade dem så att de inte mera kunde resa sig, utan blev liggande under mina fötter.

Ps. 27:2.

40. Du rustade mig med kraft till striden *och* de som reste sig upp mot mig har du lagt under mig.

41. Du drev mina fiender på flykten, så att jag kunde krossa dem som hatade mig.

42. De ropade, *men det fanns* ingen som räddade *dem*, även till HERREN, men han svarade dem inte.

Jes. 1:15.

Joh. 9:31.

43. Jag krossade dem som stoft för vinden, jag slängde ut dem som smuts på gatorna.

44. Du har räddat mig från folkets strider *och* satt mig till huvud över hednafolk. Folkslag *som* jag inte kände blev mina tjänare.

2 Sam. 15:1,

2 Sam. 20:1. Ps. 60:8f.

45. Så fort de hör mig lyder de mig, främlingar böjer sig ner inför mig.

5 Mos. 33:29. Ps. 66:3.

46. Främlingarnas mod vissnade bort, darrande kom de ur sina fästen.

47. HERREN lever! Lovad *vare* min klippa och upphöjd *vare* min frälsnings Gud!

48. *Det är* Gud som har hämnats mig och lagt folken under mig.

Ps. 47:4, 144:2.

49. Du har befriat mig från mina fiender och upphöjt mig högt över dem som satte sig upp mot mig. Du har räddat mig från våldets män.

50. Därför vill jag tacka dig bland hednafolken o HERRE, och lovsjunga ditt namn.

Ps. 57:10. Rom. 15:9.

51. Han ger stor seger till sin kung och visar nåd mot sin smorde, mot David och mot hans ättlingar* för evigt.

2 Sam. 7:8f. Ps. 20:7, 28:8, 89:4. *Ordagrant: säd.

19 psalmen

Guds uppenbarelse i naturen och i ordet.

För körledaren. En psalm av David.
2. Himlarna vittnar om Guds härlighet *och* himlavalvet visar hans händers verk.

1 Mos. 1:6f. Ps. 8:2f, 50:6,

Ps. 97:6. Jes. 40:22 Rom. 1:20.

3. Dag berättar för dag, natt ger kunskap till natt.

4. *Det finns* inget tal eller språk där deras röst inte hörs.

App. 2:4, 6. Rom. 1:20f.

5. Deras ljud* går ut över hela jorden och deras ord intill världens ände. I dem har han gjort en hydda åt solen,

Ps. 194:2. Rom. 10:18.

*Hebr.: gav gav kan översättas med sladd, snöre, mätsnöre, musiksträng och musikalisk sträng. *KJV: linje. Septuaginta samt Rom 10:18: deras röst.*

6. vilken är som en brudgum som kommer ut ur sin kammare och jublar som en hjälte över att löpa sin bana.

7. Från himlens ena ände är hans uppgång och han följer sitt kretslopp till den andra, ingenting undgår hans hetta.

8. HERRENS lag är fullkomlig och ger själen nytt liv. HERRENS vittnesbörd är tillförlitligt och gör enkla människor visa.

Ps. 93:5, 119:104f.
Rom. 15:4. 2 Tim. 3:15f. 2 Petr. 1:19.

9. HERRENS befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat, HERRENS bud är rena och upplyser ögonen.

Ps. 18:31, 119:14, 111, 128, 130.

10. HERRENS fruktan är ren och består för evigt. HERRENS domar är sanna och de är alla rättfärdiga.

11. De är dyrbarare än guld, ja än mängder av finaste guld, de är sötare än honung, ja än den finaste honung.*

Ps. 119:72, 103, 127. Ords. 8:10.

*Ordagrant: "droppar från honungskakan". Den sötaste och finaste honungen var den som droppade direkt från vaxkakan som bina gjort.

12. Dessutom blir din tjänare varnad av dem, och att hålla dem ger stor lön.

3 Mos. 18:5, 26:3f. Ps. 106:3. Ords. 29:18.
Joh. 14:21, 23. 1 Tim. 4:8.

13. Vem märker själv hur ofta han felar? Förlåt mig mina omedvetna fel.*

Ps. 32:6, 130:3, 143:2.

*Hebr. säthar, att gömma (genom att täcka) frånvarande etc.

14. Bevara också din tjänare från för-mätna* synder, så att de inte får råda över mig. Då blir jag oskyldig och fri från stor överträdelse.

Ps. 119:133, 141:4.

*Hebreiskan kan också översättas med övermodiga synder.

15. Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behaga dig, o HERRE, min klippa och min befriare.

Ps. 104:34, 119:108. Rom. 8:26. Upp. 8:2-5.

*Ordagrant: hjärta, hebreiska, lëb, mycket allmänt för känslor, vilja och även för intellektet, likaså för centrum av allting.

20 psalmen

En bön för Herrens smorde!

För körledaren. En psalm av David.

2. Må HERREN bönhöra dig på nödens dag, må Jakobs Guds namn beskydda dig.

1 Sam. 10:1. Ps. 50:15,
Ps. 91:15. Ords. 18:10. 1 Tim. 2:2.

3. Må han sända dig hjälp från helgedomen och styrka dig från Sion!

4. Må han komma ihåg alla dina offer och ta emot ditt brännoffer. Sela.

3 Mos. 3:16. Ps. 141:2.

5. Må han ge dig vad ditt hjärta längtar efter och fullborda alla dina planer.

Ps. 21:3.

6. Vi ska jubla över din frälsning och resa upp baneret i vår Guds namn. Må Herren uppfylla alla dina böner!

7. Nu vet jag att HERREN räddar sin smorde. Han svarar honom från sin heliga himmel med sin högra hands frälsande styrka.

Ps. 28:8, 33:13. Jes. 58:9.

8. En del prisar vagnar och hästar, men vi prisar HERREN vår Guds namn.

1 Sam. 17:45. 2 Krön. 32:8. Ps. 33:17f, 44:7.
Ords. 18:10, 21:31. Jer. 9:23f.

9. Dessa stupade och föll, men vi har rest oss och står upprätt.

10. O HERRE, fräls oss! Må konungen höra oss när vi ropar.

21 psalmen

HERRENS hjälp till kungen.

För körledaren. En psalm av David.

2. O HERRE, kungen fröjdar sig

över din kraft, och hur glad är han inte över din frälsning! Ps. 16:9.

3. Vad hans hjärta har önskat har du gett honom och vad hans läppar ber om har du inte nekat honom. Sela. Ps. 20:5f. Joh. 11:41f. Hebr. 5:7.

4. Du möter honom med rika välsignelser, du sätter en krona av renaste guld på hans huvud. 2 Sam. 12:30. Ps. 59:11, 132:18.

5. Han bad dig om liv *och* du gav honom *det*, ett långt liv i evigheters evighet. Ps. 61:7f, 89:5, 30, 37-38, Ps. 91:16. Jes. 53:8. Rom. 6:9.

6. Stor *är* hans ära genom din frälsning, majestät och härlighet skänker du honom.

7. Du har gjort honom mest välsignad i evighet, du fyller honom med glädje inför ditt ansikte. 1 Krön. 17:27. Ps. 16:11, 45:3.

8. För Konungen förtröstar på HERREN och genom den Högstes nåd ska han inte vackla.* Ps. 24:8f. Jes. 9:6-7. Jer. 17:7. Dan. 7:14. **Kristusprofetia.*

9. Din hand ska nå alla dina fiender, din högra hand ska nå dem som hatar dig.

10. Du ska göra dem lik en glödande ugn på din vredes tid.* HERREN ska uppsluka dem i sin vrede och eld ska förtära dem. 5 Mos. 32:22. Ps. 97:3. Jer. 17:4. Mal. 4:1. **Ordagrant: när du visar ditt ansikte.*

11. Deras livsfrukt ska du utrota från jorden och deras avkomma från människors barn. Ps. 37:28, 109:13.

12. För de hade planerat ont mot dig, de hade uttänkt en ondskefull plan som de inte förmådde *utföra*.

13. För du ska driva dem tillbaka, *när du* siktar med din båge mot deras ansikten. Ps. 7:13f, 18:41. Jes. 30:31f. Upp. 20:9.

14. Upphöjd vare du, HERRE, i din kraft, vi vill sjunga och prisa din makt!

22 psalmen

Kristi lidande och seger.

För körledaren, till Morgonrodnadens hind. En psalm av David.

2. Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? * Jag ropar förtvivat, men min frälsning är långt borta!

Ps. 10:1. Matt. 27:46. Mark. 15:34. **Kristusprofetia.*

3. Min Gud, jag ropar om dagen men du svarar inte, och om natten men får ingen ro. Job. 30:20. Ps. 88:2.

4. Men ändå *är* du den Helige som tronar på Israels lovsånger.

Ps. 77:14, 89:19.

5. På dig förtröstade våra fäder, de förtröstade och du räddade dem.

6. Till dig ropade de och blev hjälpta, på dig förtröstade de och kom inte på skam.

Ps. 25:3, 107:6.

7. Men jag *är* en mask och inte en människa, hånad av människor och föraktad av folket.

Ps. 31:12. Jes. 41:14, Jes. 49:7, 52:14, 53:3.

8. Alla som ser mig hånar mig, de spärrar upp munnen och skakar på huvudet, *och säger:*

Matt. 27:39. Mark. 15:29. Luk. 23:35f.

9. Han förlitade sig på HERREN, så låt honom rädda och undsätta honom, han älskar ju honom.

Ps. 37:5. Matt. 27:43.

10. Men du *är* ju den som hämtade mig ut ur moderlivet och lät mig vila tryggt *vid min* moders bröst.

Ps. 71:6.

11. Jag är överlämnad åt dig ända från min födelse, alltsedan moderlivet har du varit min Gud.

Jes. 46:3.

12. Var inte långt från mig, för nöden är nära och *det finns* ingen som hjälper.

Ps. 35:22, 38:22, 71:12.

13. Många tjurar omger mig, Basans starka *oxar* har omringat mig.

14. Som ett rovlystet och rytande lejon spärrar de upp sitt gap mot mig.

15. Jag rinner bort som vatten, alla mina leder har skilts åt. Mitt hjärta är som vax, det smälter i mitt inre.

16. Min kraft är förtorkad såsom en lerskärva, min tunga klibbar fast vid min gom, och du lägger mig i dödens stoft.

Ps. 38:11, 104:29, 109:24.

17. För hundar omger mig, de ondas hop har omringat mig, mina händer och mina fötter har de genomborrat.

Ps. 59:7. Matt. 27:31. Mark. 15:20. Luk. 23:33.

Joh. 19:18, 20:25, 27. Apg. 2:23. Kol. 2:14.

18. Jag kan räkna alla mina ben, de tittar och stirrar på mig.

19. De har delat mina kläder mellan sig och kastat lott om min klädnad.

Matt. 27:35. Mark. 15:24. Luk. 23:34. Joh. 19:23f.

20. Men du, o HERRE var inte långt borta! Du min styrka, skynda till min hjälp!

21. Rädda min själ från svärdet, mitt dyrbara liv från hundarnas våld!

Ps. 35:17, 37:14.

22. Rädda mig från lejonets gap. *Ja*, du har bönhört mig *och ska rädda mig från vildoxens horn!**

**KJV: enhörningens horn som syftar på de noshörningar som har ett horn.*

23. Jag ska förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen ska jag lovsjunga dig.

Ps. 26:12, 35:18,
Ps. 40:10f. Hebr. 2:12.

24. Lova HERREN ni som fruktar honom, ära honom alla ni barn av Jakob, bäva för honom alla ni barn av Israel.

25. För han har inte föraktat eller *sett med* avsky på den förtrycktes lidande och har inte dolt sitt ansikte för honom, utan lyssnade när han ropade till honom.

Ps. 9:13, 27:9, Ps. 102:2. Hebr. 5:7.

26. Dig *ska* jag prisa i den stora för-

samlingen, mina löften ska jag infria inför dem som fruktar honom.

Ps. 22:23, 35:18, 40:10f, 66:13f, 116:14.

27. De ödmjuka ska äta och bli mätta, de som söker HERREN ska lovprisa honom. Era hjärtan ska leva för evigt.

Ps. 69:33. Jes. 65:13f, Matt. 5:5f.

28. Hela jorden ska minnas det och omvända sig till HERREN alla hedna-folkens släkten ska tillbe inför dig.

Ps. 2:8, 72:11, 86:9, 102:23.

29. För riket är HERRENS och han råder över folken.

Ps. 45:7, 96:10.

Obad. v. 21. Mik. 5:2.

30. Alla mäktiga* på jorden ska äta och tillbe, *och* alla som går ner i stoftet, de som inte kan hålla sig vid liv ska knäböja inför honom.

1 Sam. 2:8. Ps. 68:23.

**Ordagrant: feta, vilket i hebreiskan även kan vara ett bildligt uttryck för rikedom och makt.*

31. De efterkommande* ska tjäna honom, och berätta för kommande generationer om Herren.

Ps. 102:19.

Jes. 53:10. Hos. 2:23. **Ordagrant och KJV: säd.*

32. De ska träda fram och förkunna hans rättfärdighet, för det folk som ska födas, att han har gjort *det*.

Jer. 23:6.

23 psalmen

Den gode herden.

En psalm av David.

HERREN är min herde, mig ska inget fattas.

1 Mos. 48:15. Ps. 34:10, 80:2.

Jes. 40:11. Jer. 23:4. Hes. 34:23.

Joh. 10:11f. Hebr. 13:20. 1 Petr. 2:25. 5:4.

2. Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro.

Hes. 34:14. Upp. 7:17.

3. Han ger min själ ny kraft, han leder mig in på rätta* vägar för sitt namns skull.

Jer. 31:33. **KJV: rättfärdighetens vägar.*

4. Ja, om jag än vandrar i döds-

skuggans dal fruktar jag inget ont, för du *är* med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig. Ps. 46:3. Jes. 50:10.

5. Du dukar ett bord för mig i mina ovänners åsyn, du smörjer mitt huvud med olja *och låter* min bågare flöda över. Ps. 92:11. Luk. 7:46.

6. Ja, godhet och nåd ska följa mig i alla mina livsdagar, och jag ska bo i HERRENS hus för alltid. Ps. 15:1, 27:4, 84:5.

24 psalmen

Kristus, härlighetens konung och hans rike.

Eⁿ psalm av David.

Jorden är HERRENS med allt vad den rymmer, världen och alla som bor i den. 2 Mos. 19:5. 5 Mos. 10:14. Job 41:2. Ps. 50:12, 89:12. 1 Kor. 10:26f.

2. För han har grundat den på haven och fäst den på de strömmande vattenen. 1 Mos. 1:9f. Job. 38:4f. Ps. 104:5, 136:6.

3. Vem får gå upp på HERRENS berg, och vem får komma in i hans helgedom? Ps. 2:6, 15:1f, 65:5.

4. Den som har oskyldiga händer och ett rent hjärta, den som inte vänder sin själ till fåfänglighet* och inte svär falskt. Job. 17:9. Matt. 5:8. *Alt. övers. falskhet.

5. Han ska få välsignelse av HERREN och rättfärdighet från sin frälsnings Gud. Ps. 115:13. Jes. 48:18.

6. Sådant *är* släktet som frågar efter honom, de som söker ditt ansikte, o Jakobs Gud. Sela. Ps. 14:2, 27:8. Rom. 9:6f.

7. Hög era huvuden ni portar, hög er ni eviga dörrar, så att härlighetens Konung kan tåga in! Ps. 21:8, 29:1f, Ps. 118:19f. Jes. 26:2. Sak. 9:9.

8. Vem *är* denne härlighetens Konung? *Det är* HERREN, stark och mäktig, HERREN, mäktig i strid. 2 Mos. 15:3.

9. Hög era huvuden, ni portar, hög er, ni eviga dörrar, så att härlighetens Konung kan tåga in!

10. Vem *är* denne härlighetens Konung? *Det är* härskarornas HERRE. Han *är* härlighetens konung. Sela.

25 psalmen

Bön om ledning och nåd.

Eⁿ psalm av David.

Till dig, o HERRE, lyfter jag min själ.

2. O Min Gud, jag förtröstar på dig. Låt mig inte komma på skam, låt inte mina fiender triumfera över mig! Ps. 13:5, 31:2, 71:5. Jes. 28:16.

3. Nej, låt ingen av dem som hoppas på dig komma på skam. Låt de skämmas som utan anledning är svekfulla. Ps. 6:11, 31:18, 119:158. Jes. 49:23. Rom. 9:33, 10:11.

4. O Herre, visa mig dina vägar, lär mig dina stigar! Ps. 27:11, 86:11, 143:10.

5. Led mig i din sanning och undervisa mig, för du *är* min frälsnings Gud, ständigt hoppas jag på dig.

6. Tänk, o HERRE, på din barmhärtighet och din nåd, för de *är* av evighet.* *KJV: "för de har varit från urminnes tid"

7. Tänk inte på min ungdoms synder eller på mina överträdelser, utan tänk på mig efter din nåd, för din godhets skull, o HERRE! Job 13:26.

Ps. 106:4. Jer. 31:19.

8. HERREN *är* god och rättfärdig, därför undervisar han syndare om vägen. 5 Mos. 32:4. Ps. 92:16.

9. Han leder de ödmjuka rätt*, och han lär de ödmjuka sin väg. Job. 36:22. Ps. 23:3, 27:11. *KJV: i dom.

10. Alla HERRENS vägar *är* nåd och sanning för dem som håller hans förbund och hans vittnesbörd.

Ps. 40:11f, 103:17f.

11. För ditt namns skull, o HERRE, förlåt min synd för den *är* stor!

12. Vem är den som fruktar HERREN? Honom ska han undervisa om den väg han ska välja. Ps. 33:8, 37:23.

13. Han får leva ett gott liv, och hans ättlingar* ska ärva landet. Ps. 37:9, Ps. 11, 22, 112:1f. Ords. 1:33, 20:7. *KJV: säd.

14. HERREN är förtrolig med dem som fruktar honom, och sitt förbund gör han känt för dem. 1 Mos. 18:17. Job. 29:4. Ords. 3:32. Jer. 31:31f.

15. Min blick är ständigt fäst på HERREN, för han drar min fot ur snaran. Ps. 31:5, 124:7, 141:8f.

16. Vänd dig till mig och förbarma dig över mig, för jag *är* ensam och betryckt.

17. Mitt hjärtas ångest är stor, för mig ut ur min nöd!

18. Se till mitt lidande och min smärta och förlåt mig alla mina synder! Ps. 119:153.

19. Se mina fiender, för de är många och hur våldsamt de hatar mig*. Ps. 3:2. Joh. 15:25.

*Alternativ översättning: hatar mig med orätt.

20. Bevara min själ och rädda mig, låt mig inte komma på skam, för jag förtröstar på dig.

21. Låt oskuld och ärlighet bevara mig, för jag hoppas på dig.

22. O Gud, befria Israel ur all dess nöd.

26 psalmen

Den oskyldigas förtröstan på Herren.

En psalm av David.

En Skaffa mig rätt*, o HERRE, för jag har levt ett klanderfritt liv. Jag har förtröstat på HERREN, *därför* ska jag inte vackla. 1 Sam. 19:4, 24:12. Ps. 7:9f, 17:2f, Ps. 43:1. Ords. 20:7, 29:25. *KJV: döm mig.

2. Granska mig, o HERRE, och pröva mig, rannsaka mina njurar och mitt hjärta. Ps. 7:10, 17:3, 139:2f, 23f.

3. För jag *har* din nåd inför mina ögon och jag vandrar i din sanning.

4. Jag sitter inte tillsammans med lögnare* och umgås inte med hycklare. Ps. 1:1. Ords. 1:10. Jer. 15:17. 2 Kor. 6:14. *KJV: fäfängliga.

5. Jag hatar de ondas församling och sitter inte hos de ogudaktiga. Ps. 119:128.

6. Jag tvättar mina händer i oskuld och går runt ditt altare, o HERRE, Ps. 43:4, 73:13.

7. för att höja min röst i tacksamhet och förkunna alla dina under. Ps. 9:2. 71:17. 1 Tim. 4:4.

8. HERRE, jag älskar din boning, ditt hus, den plats där din härlighet bor. 2 Mos. 24:15f, 40:34f. Ps. 27:4, 84:2f, 122:1.

9. Ryck inte bort min själ *tillsammans* med syndarna, eller mitt liv med blodtörstiga, Ps. 28:3, 139:19.

10. som har ondska *i* sina händer och högra handen full av mutor. 5 Mos. 27:25. Ps. 15:5.

11. Men jag lever oförvitligt, *så* befria mig och var mig nådig.

12. Min fot står på säker mark, *i* församlingarna vill jag prisa HERREN. Ps. 22:23, 26, 27:11, 111:1.

27 psalmen

Gemenskap med Herren.

En psalm av David.

En HERREN är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag frukta? HERREN är ett värn för mitt liv, för vem skulle jag vara rädd? 2 Mos. 15:2. Ps. 36:10. Jes. 60:19. Mika. 7:8.

2. När de onda, *ja* mina motståndare och fiender kom emot mig för att sluka mig, snubblade de och föll. Ps. 18:39.

3. Om än en här skulle belägra sig mot mig, så ska mitt hjärta inte frukta, om än krig bryter ut mot mig är jag ändå trygg. Ps. 3:6f.

4. Ett har jag begärt av HERREN, detta längtar jag efter: att jag ska få bo i HERRENS hus i alla mina livsdagar för att se HERRENS härlighet och söka *honom* i hans tempel. Ps. 15:1, 23:6, 26:8, 84:2f. Luk. 10:42.

5. För han håller mig skyddad i sin hydda på olyckans dag, han gömmer mig i sitt tält, han för mig upp på en klippa. Ps. 31:21, 40:3, 91:1. Jes. 4:6. Jer. 36:26.

6. Och nu ska mitt huvud upphöjas över mina fiender omkring mig, därför vill jag offra jublets offer i hans tabernakel, jag vill sjunga, ja, jag vill lovsjunga HERREN.

7. Hör min röst, o HERRE, när jag ropar, visa mig nåd och svara mig.

8. När du säger: sök mitt ansikte, så svarar mitt hjärta dig: Ditt ansikte, HERRE vill jag söka.* 5 Mos. 4:29, Ps. 24:6, 34:5, 105:4. Jes. 45:19.

*Hebreiskan i denna vers är svår att tyda rent grammatiskt delvis därför att subjektet ändras i verben allteftersom. Alternativ mer fritt översättning: Mitt hjärta besinnar ditt ord: Sök mitt ansikte!

9. Dölj inte ditt ansikte för mig, avvisa inte din tjänare i vrede, du som varit min hjälp. Lämna mig inte, överge mig inte, o du min frälsnings Gud. Ps. 13:2.

10. Även om min far och min mor överger mig, kommer HERREN att ta emot mig.

11. Undervisa mig om din väg HERRE och led mig på en jämn stig för mina förföljares skull. Ps. 5:9. 25:4f, 26:12, 86:11.

12. Utlämna mig inte till mina fienders vilja, för falska vittnen och de som andas våld reser sig mot mig. Ps. 31:9.

13. Jag hade förlorat modet om jag inte varit viss om att jag ska få se

HERRENS goda i de levandes land.

Jes. 31:20, 38:11, 116:9, 142:6. Jes. 38:11. Jer. 11:19.

14. Vänta på HERREN och var vid gott mod, och han ska styrka ditt hjärta, ja jag säger, vänta på HERREN. Ps. 31:25, 37:34, 130:5. Ords. 20:22.

28 psalmen

Bön om beskydd.

Eⁿ psalm av David.

Till Dig, o HERRE, ropar jag. Min klippa, var inte tyst mot mig, för om du tiger, blir jag lik dem som går ner till graven. Ps. 143:7.

2. Hör mina böner när jag ropar till dig, när jag lyfter mina händer mot det allra heligaste i din helgedom. 1 Kung. 6:19. Ps. 140:7, 141:2.

3. Ta inte bort mig tillsammans med de ogudaktiga och förbrytare, som talar vänligt med sin nästa, men har ondska i sina hjärtan. Ps. 12:3, 26:9, 55:22, 62:5, 141:4. Jer. 9:8.

4. Löna dem efter deras handlingar och efter deras onda gärningar. Löna dem efter vad de gjort. Ge dem vad de förtjänar. Ps. 62:13. Ords. 1:31. Jer. 17:10. Rom. 2:6.

5. För de bryr sig inte om HERRENS gärningar eller hans händers verk. Därför ska han riva ner dem och inte bygga upp dem. Jes. 5:11f.

6. Lovad vare HERREN för han har hört mina böner.

7. HERREN är min styrka och min sköld, på honom förtröstade mitt hjärta, och jag blev hjälpt. Därför jublar mitt hjärta och med min sång vill jag prisa honom. 1 Mos. 15:1. 2 Mos. 15:2. Ps. 18:3, 59:18.

8. HERREN är sitt folks styrka och han är ett frälsningens värn för sin smorde. Ps. 18:51, 27:1, 89:19, 140:8.

9. Rädda ditt folk och välsigna din arvedel. Var deras herde och bär dem för evigt.

5 Mos. 9:29. Ps. 79:13,
Ps. 95:7, 100:3. Jes. 63:9.

29 psalmen

HERRENS ära och makt.

En psalm av David.

Ge åt HERREN o ni mäktiga*, ge åt HERREN ära och makt! 1 Krön. 16:28f.

Ps. 24:7, 47:10, 96:7f, 103:20f. Jes. 6:2f.

**Hebr. bën och el, söner; styrka, mäktig, stark. Översätts ofta som: Guds söner, som kan syfta på den himmelska skaran av änglar som Gud skapat, men också på mäktiga furstar på jorden.*

2. Ge åt HERREN äran värdigt hans namn, tillbe HERREN i helig skrud!

3. HERRENS röst hörs över vattnen, härlighetens Gud dundrar, HERREN är över de stora vattnen. Job 37:2f.

Ps. 18:12, 17, 104:6.

4. HERRENS röst är mäktig, HERRENS röst är majestätisk. Ps. 68:34. Jes. 30:30f.

5. HERRENS röst knäcker cedrar, ja, HERREN knäcker Libanons cedrar.

6. Han får dem att hoppa som kalvar, Libanon och Sirjon som unga vildoxar.

7. HERRENS röst klyver molnen med flammande eld.

8. HERRENS röst får öknen att bäva, HERREN får öknen i Kadesh att skälva.

4 Mos. 13:26, 20:1. 5 Mos. 1:19, 8:2.

9. HERRENS röst får hindarna att föda och klär av träden i skogarna, och allt i hans tempel förkunnar hans ära.

Job. 39:4. Ps. 11:4, 26:8.

10. HERREN satt på sin tron när översvämningen kom, HERREN tronar som konung för evigt. 1 Mos. 6:17. Ps. 9:8, 10:16.

Hes. 36:25. Joel. 3:18. Sak. 13:1. 1 Petr. 3:20f.

11. HERREN vill ge styrka åt sitt folk, HERREN vill välsigna sitt folk med frid.

Ps. 28:8f. Jes. 61:11.

30 psalmen

Tacksamhet för räddning.

En psalm, en sång vid invigningen av Davids hus.

2. Jag vill upphöja dig, o HERRE, för du drog mig upp ur djupet och du lät inte mina fiender triumfera över mig.

5 Mos. 20:5. 2 Sam. 6:20. 1 Kung. 8:1. 1 Krön. 16:43.

3. O HERRE min Gud, jag ropade till dig och du helade mig. Ps. 103:3, 147:3.

4. HERRE, du förde min själ upp ur dödsriket, du har hållit mig vid liv, så att jag inte skulle gå ner till graven.

Ps. 86:13, 116:3f.

5. Lovsjung HERREN, ni hans heliga*, och tacka vid hågkomsten av hans helighet!

Ps. 97:12, 149:1.

**Hebr. chäsfiyd kan också översättas med fromma, gudfruktiga, helgon.*

6. För hans vrede varar blott ett ögonblick men hans nåd hela livet. Gråten kan vara för en natt men på morgonen kommer jubel.

Ps. 103:9, 128:5f.

Jes. 54:7f. Joh. 16:20f. 2 Kor. 4:17.

**KJV: hans vrede varar för ett ögonblick, i hans favör är liv.*

7. Jag sa när det gick mig väl: Jag ska aldrig vackla.

8. HERRE, i din nåd gav du styrka åt mitt berg, men när du dolde ditt ansikte blev jag förskräckt.

1 Sam. 5:12. Ps. 104:29.

9. Jag ropade till dig o Herre. Jag bad till HERREN om nåd:

10. Vad har du för vinst av min död*, av att jag sänks ner i graven? Kan stoftet prisa dig, ska den förkunna din sanning*?*

Ps. 6:6, 88:11.

**Ordagrant: mitt blod. Att utgjuta blod orsakar döden, eftersom livet är i blodet. **Alt. övers. din trohet.*

11. Hör, HERRE, och förbarma dig över mig! HERRE, var min hjälpare!

12. Du förvandlade min klagan till dans, du tog av mig sorgens dräkt och

klädde mig i glädje.

13. Därför ska min själ* lovsjunga dig och inte tystna. Herre, min Gud, jag vill tacka dig för evigt. Ps. 16:9, 57:9, 108:2f.

**Ordagrant: min ära. Termen ära, hebr. kävd, används ibland metaforiskt för själ, eller tunga eller för allt ädelt som fanns i människan.*

31 psalmen

Bön om räddning.

För körledaren. *En psalm av David.*

2. HERRE, på dig förtröstar jag. Låt mig aldrig få skämmas, rädda mig i din rättfärdighet! Ps. 16:1, 25:2, 71:1f, 143:1.

3. Lyssna till mig, skynda till min räddning! Var min fasta klippa, en borg till min frälsning, Ps. 9:10, 17:6, 71:2f, 80:1.

4. för du *är* min klippa och min borg. För ditt namns skull, led mig och visa mig vägen. Ps. 18:3, 23:3, 25:11. Ords. 18:10.

5. Lös mig ur snaran som de har gillrat åt mig, för du *är* min styrka. Ps. 25:15, 27:1, 28:7f.

6. I din hand överlämnar jag min ande. Du har friköpt mig, o HERRE, sanningens* Gud! Luk. 23:46. Apg. 7:59.

**Alt. övers. trofasthetens Gud. Kristusprofetia.*

7. Jag hatar dem som ger akt på värdelösa avgudar,* men jag förtröstar på HERREN. 5 Mos. 4:28. Ps. 16:4. Jer. 10:14f. Jona. 2:9f. Rom. 8:7.

**Ordagrant: lögnaktiga fäjäfångheter kan syfta på allt som är bedrägligt och fäjäfångt, men det kan också översättas med värdelösa avgudar*

8. Jag vill jubla och vara glad över din nåd, att du har sett mitt lidande och du känner min själ i nöden. Ps. 9:3, 16:9.

9. Du utlämnar mig inte i fiendens hand, du ställer mina fötter på rymlig plats. 1 Sam. 23:7. Ps. 18:37, 37:33, 40:3.

10. Förbarma dig över mig, o HERRE för jag är i nöd, mitt öga tynar bort i sorg, *likaså* min själ och min kropp. Ps. 6:8. Joh. 17:7.

11. Mitt liv försvinner i sorg och mina

år i suckan. Min kraft sviktar genom min synd, och mina ben förtärs. Ps. 40:13, 102:4.

12. Jag har blivit en skam bland alla mina fiender, särskilt bland mina grannar och till en skräck för dem som känner mig. De som ser mig på gatan flyr undan för mig. Job. 19:13. Ps. 38:12, Ps. 44:14, 88:9, 19. Jes. 53:2f.

13. Jag är bortglömd, borta ur deras tankar som om jag vore död. Jag är som ett krossat käril. Luk. 24:21.

14. För jag har hört förtal* från många, skräck *finns på* alla sidor: de gaddar sig samman och smider planer mot mig för att ta mitt liv. Ps. 50:20. Jer. 20:10. Matt. 27:1. Joh. 11:53.

**Kan även betyda skvaller, rykten, ond rycktespridning.*

15. Men jag hoppas på dig, HERRE, och säger: Du *är* min Gud.

16. Min tid *ligger* i dina händer. Rädda mig ur mina fienders hand och från dem som förföljer mig. 1 Krön. 29:30. Ps. 139:16, 143:9.

17. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare! Fräls mig för din nåds* skull! 4 Mos. 6:25f. Ps. 80:4. **Alt. övers. godhet*

18. Låt mig inte behöva skämmas, o HERRE, när jag ropar till dig! Låt de ogudaktiga få skämmas *och* låt dem tystna i dödsriket. Ps. 6:11, 9:18, 25:3, 20.

19. Låt de läppar som ljuger tystas, de som stolt och föraktfullt talar fräckt mot den rättfärdige. Ps. 63:12, 107:42.

20. O hur stor *är inte* din godhet, som du har sparat åt dem som fruktar dig *och som* du inför människors barn har ordnat för dem som förtröstar på dig. Ps. 23:6, 36:8, 57:2 145:7. Rom. 2:4, 11:22.

21. Du gömmer dem hos dig, skyddade från människors sammansvärjning, du bevarar dem i din hydda undan tungornas angrepp. 1 Sam. 23:14, 19, 24:2. Job. 5:21. Ps. 27:5, 42:6, 12. Jer. 36:26.

22. Lovad vare HERREN, för han har visat mig sin underbara nåd i en belägrad stad. Ps. 60:11, 144:1f.

23. För jag sa förhastat: Jag är bortstött från dina ögon. Men du hörde när jag bad högt, när jag ropade till dig. 1 Sam. 23:26f. Ps. 22:2, Ps. 116:11. Jes. 38:11. Jona. 2:5.

24. Älska HERREN, alla ni hans heliga, för HERREN bevarar de trogna, men han straffar strängt den som handlar i högmod. 5 Mos. 32:41. Ps. 18:28. Ords. 29:23.

25. Var vid gott mod alla ni som hoppas på HERREN och han ska styrka era hjärtan. Ps. 27:14.

32 psalmen

Syndabekännelse och förlåtelse.

En *vishetspsalm* av David.
Salig* är den som fått sin överträdelse förlåten, sin synd övertäckt. Ps. 85:3, 103:3. Rom. 4:6f. *KJV: Välsignad.

2. Salig är den människa som HERREN inte tillräknar synd och som i sin ande är utan svek.

3. Så länge jag teg, förtvinade mina ben vid min ständiga klagan. Ords. 28:13.

4. För dag och natt var din hand tung över mig, min livssaft försvann som vid sommarhetta. Sela. Ps. 38:3, 5, 65:4.

5. Då bekände jag för dig min synd och dolde inte min skuld. Jag sa: Jag vill bekänna mina överträdelser för HERREN. Då förlät du mig min syndaskuld*. Sela. 2 Sam. 12:13, 24:10. Ps. 38:19, 65:24. Ords. 28:13. Jes. 65:24. 1 Joh. 1:9.

*KXII: min synds missgärning.

6. Därför ska alla gudfruktiga be till dig medan du går att finna! Sannerligen, när stora vattenfloder kommer ska de inte komma nära honom. Ps. 19:13. Jes. 49:8, 55:6. 2 Kor. 6:2.

7. Du är mitt beskydd, du bevarar mig från nöd, du omger med frälsningens jubel. Sela. Ps. 27:5.

8. Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du ska vandra, jag vill ge dig råd, min blick ska följa dig*. Ps. 25:8, 12, 33:18. Jes. 48:17.

*KJV och KXII: jag ska leda dig med mina ögon.

9. Var inte som en häst eller mulåsnan utan förstånd, som måste tämjas med töm och betsel för att de ska komma till dig. 2 Kung. 19:28. Ords. 26:3.

10. Många sorger drabbar den ogudaktige, men den som litar på HERREN ska omges av nåd. Ps. 34:22. Ords. 12:21, 13:21. Rom. 2:9f.

11. Gläd er i HERREN och fröjda er, ni rättfärdiga, jubla alla ni med rätt-sinniga hjärtan! Ps. 33:1, 64:11. Ps. 68:4, 97:12. Fil. 4:4.

33 psalmen

HERRENS allmakt och nåd.

Jubla i HERREN, ni rättfärdiga, för det hör till de rättsinniga att prisa honom. Ps. 32:11, 64:11, Ps. 92:2, 147:1. Fil. 3:1, 4:4.

2. Prisa HERREN på harpa, lovsjung honom med tiosträngad psaltare. Ps. 71:22, 81:3, 92:4, 98:5, 144:9, 147:7, 149:3, 150:3.

3. Sjung till honom en ny sång, spela vackert med jubelrop. Ps. 40:4, 96:1, 98:1. Jes. 42:10. Upp. 5:9.

4. Ty HERRENS ord är rätt och alla hans gärningar är gjorda i sanning.* 4 Mos. 23:19. 1 Sam. 15:29. Ps. 19:9, 146:6.

*Alt. övers. är gjorda i trofasthet.

5. Han älskar rättfärdighet och rätt* jorden är full av HERRENS godhet. Ps. 119:64. *KJV: dom.

6. Genom HERRENS ord blev himlarna till, och hela dess härskara genom hans muns anda. 1 Mos. 1:2f. 2:1. Ps. 104:30, 148:5. Kol 1:15-20. Hebr. 11:3.

7. Han samlade havets vatten som i en hög, han lade djupen där *de skulle* förvaras.

1 Mos. 1:9. Job 38:8f.
Ps. 104:7f. Ords. 8:29. Jer. 5:22.

8. Låt hela världen frukta HERREN, låt alla jordens invånare bäva inför honom.

9. För han sa och det blev *till*, han befalld och det skedde.*

1 Mos. 1:3.
Ps. 148:5. Jud. 16:17. *KJV: stod fast.

10. HERREN gör hedningarnas planer om intet och omintetgör folkens avsikter.

Job. 5:12. Ps. 2:1f.
Ords. 21:30. Jes. 8:10, 19:3.

11. Men HERRENS plan består för evigt, hans hjärtas tankar från släkte till släkte.

Ords. 19:21. Jes. 46:10.

12. Saligt *är* det folk som har HERREN till sin Gud, det folk *som* han har utvalt till sin arvedel.

5 Mos. 7:6. Ps. 144:15.

13. HERREN blickar ner från himlen, han ser alla människors barn.

14. Från sin boning betraktar han alla som bor på jorden.

1 Kung. 8:39, 43.
Ps. 11:4, 14:2, 102:20.

15. Han formar alla deras hjärtan, han ger akt på alla deras gärningar.

Job. 10:8. Ps. 119:73. Ords. 16:1, 2, 9, 21:1f.

16. Det finns ingen kung som räddas av sin härs storlek. En mäktig man blir inte räddad genom sin stora styrka.

2 Krön. 14:11.

17. Hästar *ger* ett falskt *hopp* om räddning, deras stora styrka räddar *ingen*.

Ps. 20:8, 147:10. Ords. 21:31.

18. Se, HERRENS öga *ser* till dem som fruktar honom, till dem som hoppas på hans nåd,

Job. 36:7. Ps. 32:8, 34:16. 1 Petr. 3:12.

19. för att rädda deras själ från döden och hålla dem vid liv under hungersnöd.

Job. 5:20. Ps. 34:10f, 37:19, 111:5.

20. Vår själ väntar på HERREN, han *är* vår hjälp och vår sköld.

1 Mos. 15:1.
5 Mos. 33:29. Ps. 115:9, 130:5. Jes. 8:17.

21. För vårt hjärta ska glädja sig i honom eftersom vi har förtröstat på hans heliga namn.

22. Låt din nåd vara över oss, o HERRE, för vi sätter vårt hopp till dig.

34 psalmen

*Tacksägelse för Guds godhet
och räddande hjälp.*

En psalm av David när han spelade Evansinnig inför Abimelek, som drev bort honom från sig, och han gav sig av.

2. Jag ska alltid prisa HERREN, hans lov *ska* ständigt *vara* i min mun.

1 Sam. 21:10f. Ps. 56:1. 104:33,
Ps. 146:2. Ef. 5:20. 1 Tess. 5:18.

3. Min själ ska berömma sig av HERREN, de ödmjuka ska höra *det* och glädja sig.

Ps. 69:33. Jer. 9:24. 1 Kor. 1:31.

4. O förhårliga HERREN med mig, låt oss tillsammans upphöja hans namn!

5. Jag sökte HERREN och han svarade mig, *han* befriade mig från all min fruktan.

Jes. 65:24. Matt. 7:7.

6. De som ser på honom strålar av ljus, och deras ansikten rodnar inte av skam.

2 Mos. 34:32f.

7. Här är en betryckt som ropade, och HERREN hörde *honom* och räddade honom ur all hans nöd.

8. HERRENS ängel håller vakt kring dem som fruktar honom och räddar dem.

1 Mos. 32:1f, 48:16. 2 Kung. 6:17. Ps. 91:11f.
Jes. 63:9. Dan. 6:23.

9. Smaka och se att HERREN *är* god! Salig *är* den *som* förtröstar på honom!

Ps. 2:12, 84:13. Hebr. 6:5. 1 Petr. 2:3.

10. Frukta HERREN, ni hans heliga, för de som fruktar honom *lider* ingen brist.

1 Sam. 12:24. Ps. 23:1, 33:18f, 37:18f.

11. Unga lejon lider brist och hungrar,

men de som söker HERREN kommer inte lida brist på något gott.

Ps. 84:12. Luk. 1:53.

12. Barn, kom och lyssna på mig så ska jag lära er att frukta HERREN.

13. Är du en människa som älskar livet och vill se många goda dagar?*

Pred. 3:13, 5:18. 1 Petr. 3:10f.

*KJV: Vilken man är det som.

14. Avhåll då din tunga från det som är ont och dina läppar från att tala svek.

Ef. 4:29, 5:4. Kol. 4:6.

15. Vänd dig bort från det onda, gör det goda, och sök friden och sträva efter den.

Ps. 37:27. Jes. 1:16f. Amos. 5:16. Rom. 12:18, 14:19.

Hebr. 12:14.

16. HERRENS ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras rop.

2 Krön. 16:9. Ps. 33:18, 36:7.

17. Men HERRENS ansikte är emot dem som gör ont, så att han utplånar deras minne från jorden.

Job. 18:17.

Ps. 9:6, 73:20, 109:15.

18. När de rättfärdiga ropar, så hör HERREN och han räddar dem ur all deras nöd.

Ps. 145:18.

19. HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta och hjälper dem som har en bedrövad ande.

Ps. 51:19, 145:18, 147:3. Jes. 57:15, 66:2. Luk. 18:13f.

20. Den rättfärdige får lida mycket, men HERREN räddar honom från allt.

Job. 5:17f. Ps. 71:20. Ords. 24:16. 2 Tim. 3:11.

21. Han bevarar alla hans ben, inte ett av dem ska krossas.*

2 Mos. 12:46.

Ps. 91:11f. Matt. 10:30. Joh. 19:36. *Kristusprofetia.

22. Ondskan blir den ogudaktiges död,* och de som hatar den rättfärdige ska dömas skyldiga.

KJV: Ondskan ska döda den onde.

23. HERREN friköper sina tjänares själar och ingen som förtröstar på honom ska dömas skyldig.

Ps. 37:33, 40. Rom. 8:1.

35 psalmen

Bön om räddning.

En psalm av David.

ETa dig an *min sak*, o HERRE, mot dem som kämpar mot mig, strid mot dem som strider mot mig!

Ps. 56:3.

Jes. 49:25.

2. Ta rustning och sköld och grip in till min hjälp!

3. Dra också fram spjutet och spärra *vägen* för mina förföljare. Säg till mig: Jag är din frälsning!

4. Låt dem som står efter mitt liv* förbryllas och skämmas. Låt dem som vill mig ont tvingas tillbaka med skam.

Ps. 6:11, 40:15f. 70:3, 83:17, 129:5. *KJV: själ

5. Låt dem bli som agnar för vinden, låt HERRENS ängel driva bort dem.

2 Kung. 19:35. Job. 21:18. Ps. 1:4. Jes. 29:5. Hos. 13:3.

6. Låt deras väg bli mörk och slipprig, och låt HERRENS ängel förfölja dem.

Jos. 10:10. Ps. 69:24, 73:18. Jer. 23:12.

7. För utan skäl har de lagt ut ett nät för mig dolt i en fallgrop, utan anledning har de grävt en grav för min själ.

Ps. 9:16, 57:7. Matt. 22:15.

8. Låt fördärvet drabba dem oväntat, och låt dem själva fångas i nätet de lagt och falla i *gropen* till sin egen undergång.

Ps. 7:16, 9:16. 141:10. Jes. 47:11.

Dan. 6:25. 1 Tess. 5:3.

9. Men min själ ska jubla i HERREN och glädja sig över hans frälsning.

Ps. 13:6. Jes. 61:10. Luk. 1:47.

10. Alla mina ben ska säga: HERRE, vem är som du? Du räddar den svage från den starke, den fattige och nödställde från den som plundrar honom?

11. Falska vittnen träder fram, de förhör mig om *sådant* som jag inte vet något om.

Ps. 27:12. Matt. 26:60.

Luk. 23:2, 10. Joh. 18:30. Apg. 6:13.

12. De lönar mig med ont för gott, *till* min själs sorg.* Ps. 38:21, 109:5. Jer. 18:20.

Joh. 10:32. *Alt. övers. jag är övergiven.

13. Jag däremot, då de var sjuka, klädde mig i sorgdräkt, späkte mig med fasta och bad med huvudet sänkt mot bröstet.*

Job. 30:25. Ps. 69:11f. Jes. 53:11. Rom. 12:15.

*Ordagrant: min bön återvände till mitt eget bröst.

14. Som om *det varit* min vän *eller* bror *eller* som i sorg *efter en* mor gick jag sorgklädd och nerböjd.

15. Men när jag faller så gläder de sig och gaddar sig samman. *Ja* förtalare* gaddade ihop sig mot mig utan att jag anade något. De smädade *mig* utan uppehåll.

Matt. 26:3f.

*KJV: de usla. Alt. övers. ärekränka, svärta ner.

16. Tillsammans med hycklare som hånar på fester, gnisslar de tänder mot mig.

Job. 16:9. Ps. 37:12, 112:10. Klag. 2:16.

17. Herre, hur länge ska du se på? Rädda min själ från deras härjningar, mitt dyrbara *liv* från lejonen.

Ps. 13:1, 22:21f. Upp. 6:10.

18. Jag ska tacka dig i den stora församlingen, och prisa dig bland allt folket.

Ps. 22:23f, 40:10f. 111:1.

19. Låt inte dem som utan skäl är mina fiender, få glädja sig över mig. Låt inte de som hatar mig utan anledning, få göra försmädliga miner.*

Ps. 10:10, 13:5,

Ps. 30:1, 38:17, 20, 69:5, 119:78.

Ords. 2:14, 6:13. Joh. 15:25.

*Det hebreiska ordet kaw-rats, betyder ordagrant att blinka med ögonen vilket i hebreiskans konkreta språkform syftar på att någon himlar med ögonlocken för att håna. Jmf. Ps 22:7.

20. För det är inte fred de talar utan de tänker ut svekfulla planer mot de stillsamma i landet.

21. De gapar stort mot mig, och säger: Haha, haha! Vårt öga har sett *det*.

Job 16:10. Ps. 22:8, 14, 40:16, 70:4.

22. Du har sett *detta*, o HERRE. Var inte tyst, o Herre, var inte långt borta från mig!

Ps. 10:14, 22:12, 71:12.

23. Vakna, res dig och skaffa mig rätt *ja, ta dig an* min sak, min Gud och min Herre.

Ps. 7:7, 44:24, 59:5.

24. Döm mig efter din rättfärdighet, o HERRE min Gud, låt dem inte få glädjas över mig.

Ps. 7:9

25. Låt dem inte få säga i sitt hjärta: Haha! Det blev som vi ville! Låt dem inte få säga: Vi slukade honom.

26. Skam och smälek må drabba alla som gläds åt min olycka. Låt dem som förhäver *sig* över mig kläs i skam och vanära.

Job. 19:5. Ps. 6:11, 31:18, 38:17, 40:15f,

Ps. 70:3, 109:29.

27. Men låt alla dem som unnar mig min rätt få jubla och glädja sig. Låt dem ständigt få säga: Må HERREN vara högtlovad, som vill sin tjänares välgång.

Ps. 32:11, 40:17, 70:5.

28. Då ska min tunga förkunna din rättfärdighet och prisa dig dagen lång.

Ps. 7:18.

36 psalmen

Syndarens ondska och Guds godhet.

Till körledaren. En psalm av David, HERRENS tjänare.

2. *Det är* sagt till mig i mitt hjärta om den ogudaktiges synd: att det inte finns någon fruktan för Gud inför hans ögon.

Rom. 3:18.

3. För i hans ögon smickrar den honom, *så att* han inte *ser* sin synd och hatar den.*

Ps. 10:3. Fil. 3:19.

*KJV: För han smickrar sig själv i sina egna ögon tills hans missgärning blir funnen att vara hatisk.

4. Orden i hans mun *är* ondska och svek, han har slutat vara förståndig* *och* att göra gott.

*KJV: vis

5. Han tänker ut ondska på sin bädd, han går på den väg som inte är god, han skyr inget ont.

Ords. 4:16. Mik. 2:1.

6. HERRE, till himlen *när* din nåd, din trofasthet *ända* till skyarna.

Ps. 57:11, 71:19, 103:11, 108:5.

7. Din rättfärdighet *är* som väldiga berg, dina domar som det stora havsdjupet. Både människor och djur hjälper* du, o HERRE.

Ps. 145:15f. Rom. 11:33. *KJV: bevarar.

8. Hur dyrbar *är* inte din nåd, o Gud! Människors barn har sin tillflykt* under dina vingars skugga.

Ps. 17:8, 57:2, 63:8, 91:4. Rut. 2:12.

*KJV: sin förtröstan.

9. De blir rikligt mättade av överflödet i ditt hus och av din ljuvlighets strömer du dem att dricka.

Ps. 23:5f, 65:5. Jes. 25:6.

10. Ty hos dig *är* livets källa och i ditt ljus ser vi ljus.

Ps. 27:1, 49:20. Jes. 9:2.

Jer. 2:13. 17:13. Joh. 1:1-9. 1 Joh. 1:5-7.

11. Låt din nåd förbli över dem som känner dig och din rättfärdighet över dem som har ärliga hjärtan.

12. Låt inte de stoltas fot trampa mig eller de ogudaktigas hand driva bort mig.

13. De som gör orätt ligger där fallna, de har störtats ner och kan inte resa sig mer.

Ps. 18:39, 149:11. Ords. 24:16.

Jes. 26:14. Jer. 50:32.

37 psalmen

De ogudaktigas och de rättfärdigas olika lön.

En psalm av David.

Gräm dig inte över de onda, avundas inte dem som gör orätt.

Ps. 73:2f.

Ords. 3:31, 23:17, 24:19. Pred. 7:10.

2. Ty de ska snart huggas ner likt gräset och vissna som gröna örter.

Job. 14:2. Ps. 90:5f, 92:8, 129:6. Jak. 1:10f.

3. Förtrösta på HERREN och gör det goda, *så* ska du *få* bo i landet, och lev i trofasthet.*

Ps. 62:9. Ords. 2:21.

*KJV: och du kommer sannerligen ha föda.

4. Ha din glädje i HERREN och han ska ge dig vad ditt hjärta önskar.

5. Överlåt din väg åt HERREN och förtrösta på honom, och han ska göra *det*.*

Ps. 22:9, 55:23, 62:9. Ords. 16:3.

Matt. 6:25. Fil. 4:6. 1 Petr. 5:7.

*Ordagrant säger hebreiskan *vältra över din väg på YHWH.*

6. Han ska låta din rättfärdighet gå fram som ljuset och din rätt som midagens sken.

Job. 11:17. Ps. 97:11. Jes. 58:8.

7. Var stilla inför HERREN och vänta tålmodigt på honom. Gräm dig inte över den som har framgång på sin väg, över den man som genomför sina onda planer.

Ps. 38:14f, 62:2, 6. Pred. 10:4. Jes. 30:15.

8. Avstå från ilska och överge vreden, reta inte upp dig, *så att du* gör något ont.

Ef. 4:26. Kol. 3:8.

9. För de som gör det onda ska utrotas, men de som väntar på HERREN, de ska ärva landet.

Matt. 5:5. Mark. 10:30.

10. För ännu en liten tid, och sedan ska inte den ogudaktige *finnas längre*. Ja, du kommer att noga leta efter hans plats men den *kommer* inte att *finnas*.

Job. 20:7f, 24:24.

11. Men de odmjuka ska ärva jorden och ska få glädjas åt stor frid.

Ps. 72:7, 119:165. Jes. 60:21. Matt. 5:5.

12. Den ogudaktige planerar ont mot den rättfärdige och biter samman sina tänder mot honom.

Job. 16:9.

Ps. 35:16, 112:10.

13. Men Herren ler åt honom, för han ser att hans stund kommer.

Ps. 2:4, 35:16.

14. De ogudaktiga drar ut svärdet och spänner sin båge för att fälla den fattige och nödställde *och för att* slakta dem som går på rätta vägar.

15. Men deras svärd ska tränga in i deras eget hjärta, och deras bågar ska brytas sönder.

1 Sam. 2:4.

Ps. 7:16f, 9:16, 11:2, 46:10, 64:9.

16. Bättre *är* det lilla som en rättfärdig

har, än många ogudaktigas rikedomar.

Ords. 15:16, 16:8.

17. Ty de ogudaktigas makt* ska brytas, men HERREN stöder de rättfärdiga.

Ps. 1:6. *KJV: *armar*.

18. HERREN känner de fullkomligas* dagar, och deras arv ska bestå för evigt.

Ps. 139:16. 1 Petr. 1:4,

*Alt. övers. *oskyldigas, oklanderligas. KJV: rättskaffens.*

19. De ska inte komma på skam i den onda tiden, och i tider av hunger ska de bli mättade.

Job. 5:20. Ps. 33:19. 34:10.

20. Men de ogudaktiga ska förgås, och HERRENS fiender ska förtäras som det fetaste brännoffer,* som rök ska de försvinna.

Ps. 1:4, 6, 68:3, 102:4.

*Ordagrant: *som fettat hos det ypperligaste (fetaste) lammet.*

21. Den ogudaktige lånar och betalar inte tillbaka, men den rättfärdige förbarmar sig och ger.

5 Mos. 28:12, 44. Ps. 58:2.

22. För *de som* välsignas av honom ska ära landet, men *de som* förbannas av honom ska bli utrotade.

Matt. 6:33, 25:31-46.

23. Genom HERREN blir en mans steg stadiga, när han har behag till hans väg.*

*KJV: *Fotstegen av en god man är fastställda av HERREN och han gläder sig över hans väg.*

24. Om han snubblar så faller han inte till marken, för HERREN håller honom med sin hand.

Ps. 145:14, 147:6. Ords. 24:16.

Mika. 7:8.

25. Jag har varit ung och är *nu* gammal, men jag har ännu inte sett den rättfärdige övergiven inte heller hans barn tigga efter bröd.

26. Han är alltid barmhärtig och lånar ut och hans barn* är välsignade.

Ps. 112:5. Luk. 6:34f. *Ordagrant: *såd.*

27. Vänd *dig* bort från det onda och gör det goda, så får *du* bo i landet för alltid.

Ps. 34:15.

28. För HERREN älskar det rätta och överger inte sina heliga, han beskyd-

dar dem för evigt, men de ogudaktigas ättlingar* ska bli utrotade.

Ps. 21:11.

*Ordagrant och KJV: *såd.*

29. De rättfärdiga ska ära landet och bo där för evigt.

30. Den rättfärdiges mun talar visdom, och hans tunga säger det som är rätt.

Ps. 49:4. Ords. 10:11, 31:26.

31. Han har Guds lag i sitt hjärta, hans steg vacklar inte.

5 Mos. 6:6. Ps. 40:9.

Jes. 51:7. Jer. 31:33. Hebr. 10:16.

32. Den ogudaktige vaktar på den rättfärdige och söker att döda honom.

Ps. 7:3, 10:8f, 17:12.

33. Men HERREN utlämnar honom inte i hans hand och fördömer honom inte när han döms.

Ps. 31:9, 34:23, 109:31.

34. Vänta på HERREN och håll hans väg, och han ska upphöja dig till att ära landet.* När de ogudaktiga utrotas ska du få se *det*.

Ps. 27:14, 91:8.

*Hebr. *eh-rets*, kan även betyda: *land, mark, fältet, jord, nation.*

35. Jag såg en ogudaktig bli mäktig,* han utbredde sig som ett väl rotat grönskande träd.

1 Sam. 25:2f. Job 20:5f.

Ps. 52:3, 9. *Hebr. *äritys*, som här översatts med mäktig kan också översättas med tyrann, skräckinjagande. Alt. övers. jag såg en ogudaktig tyrann.

36. Men han försvann, och se han *fanns* inte *mer*. Jag sökte efter honom, men kunde inte hitta honom.

Job 5:3, 20:7. Ps. 10:15, 73:18f.

37. Ge akt på den fullkomlige och betrakta den rättsinnige, för fridens man *har* en framtid.*

Jes. 57:2. Matt. 5:9.

*KJV: *slutet för en sådan människa är frid.*

38. Men alla överträdare ska förgås, de ogudaktigas framtid blir avskuren.

Ps. 5:5f, 73:19.

39. Men de rättfärdigas frälsning kommer från HERREN, han är deras styrka i nödens tid.*

Ps. 6:10, 9:10, 46:2, 62:1.

*Alt. övers. *han är deras fästning i nödens tid.*

40. Och HERREN ska hjälpa dem och befria dem, han ska befria dem från de ogudaktiga och rädda dem, eftersom

de förtröstar på honom.* Ps. 34:23.
Dan. 6:23. *Alt. övers. *eftersom de tar sin tillflykt till honom.*

38 psalmen

Den ångerfulles bön.

En psalm av David, till påminnelse.

2. O HERRE, tillrättavisa mig inte i din vrede, straffa mig inte heller i din vredes glöd. Ps. 6:2. Jer. 10:4, 24. Hes. 5:15.

3. Ty dina pilar har träffat mig, och din hand vilar tung på mig.

5 Mos. 32:23. Job 6:4. Ps. 32:4.

4. Ingenting är helt i min kropp för din vredes skull, det finns inte heller någon vila* i mina ben, på grund av min synd.

Jes. 1:5. *Alt. övers. *frid, friskt.*

5. För min syndaskuld går mig över huvudet, som en tung börda som är alltför tung för mig.

Esra. 9:6. Ps. 40:13.
Ps. 65:4, 88:17. Klag. 1:14. Matt. 11:28.

6. Mina sår stinker och är fulla med var på grund av min dårskap.

7. Jag går krokig* och djupt böjd, hela dagen går jag sörjande.

Ps. 35:14, 42:10, 43:2. *KJV: *bekymrad.*

8. För mina höfter brinner av smärta*, och inget är friskt i min kropp.

*KJV: *fyllda av vämjelig sjukdom.*

9. Jag är kraftlös och helt krossad, jag skriker ut mitt hjärtas oro.

10. Herre, du känner all min längtan, och min suckan är inte dold för dig.

11. Mitt hjärta bultar, mina krafter sviker. Mina ögons ljus är också borta.

12. Mina nära och kära håller sig borta från min plåga, och mina närmaste håller sig på avstånd.

Job. 19:13f. Ps. 27:10, 31:12.
Ps. 69:9, 88:9, 19, 142:5. Luk. 23:49.

13. De som står efter mitt liv gillrar fällor, och de som vill skada mig talar om min undergång. Ständigt tänker de på svek.

Ps. 41:10. Matt. 26:62.

14. Jag är som en döv som ingenting hör, och lik en stum som inte öppnar sin mun.

Ps. 39:2f, 10. Jes. 53:7.

15. Jag liknar en man som inte hör, en vars mun saknar svar.

16. Men på dig, HERRE, hoppas jag. Du ska svara mig, Herre, min Gud.

Ps. 39:8, 62:6, 71:5. 1 Tim. 4:10.

17. För jag säger: Hör mig, för annars ska de få glädja sig och förhäva sig över mig, när min fot slinter.

18. För jag är nära att falla, och min smärta är ständigt hos mig.

19. För jag bekänner min syndaskuld och sörjer över min synd.

20. Men mina fiender lever och är mäktiga, och de som hatar mig utan skäl har blivit fler,*

Ps. 3:2, 35:12, 109:5.

*Alt. övers. *många är de som hatar mig utan skäl.*

21. och som lönar gott med ont, de är emot mig för att jag strävar efter det goda.

Ps. 119:95.

22. Överge mig inte, HERRE, min Gud, var inte långt från mig.

Ps. 22:12.

Ps. 35:22, 70:2, 141:1.

23. Skynda till min hjälp, Herre, min frälsning!

Ps. 35:3. 40:14. Jes. 45:21. Apg. 4:12.

39 psalmen

Bön under tankar på döden.

För körledaren, till Jedutun. En psalm av David.

2. Jag sa: Jag ska ta mig i akt, så att jag inte syndar med min tunga. Jag vill sätta ett lås för min mun så länge den ogudaktige finns i min närhet.

1 Krön. 25:1f. 2 Krön. 5:12.

Ps. 17:3, 34:14, 141:3. Jak. 3:2f.

3. Jag blev stum och tyst, jag talade inte ens om det goda, men min sorg blev allt värre.

Ps. 38:14, 18.

4. Mitt hjärta brann inom mig, medan

jag grubblade brann det som en eld,
och jag kunde inte tåga.* Ps. 119:53.

*KJV och ordagrant: då talade jag med min tunga.

5. HERRE, låt mig förstå att mitt liv
har ett slut och att mina dagar har en
gräns, så att jag inser hur förgänglig
jag är. Job. 6:8f. Ps. 90:12, 119:84.

6. Se, som en handsbredd har du gjort
mina dagar, min livstid är ingenting
för dig. Sannerligen, alla människor,
hur fasta de än står, är bara fåfång-
lighet.* Sela. Job. 7:7, 14:1f, 16:22.

Ps. 62:10, 90:5f, 94:11, 144:4.

*KJV: varje människa i sitt bästa tillstånd
är helt och hållet fåfånglighet.

7. Sannerligen, som en skugga går
varje människa omkring. Men de
oroar sig till ingen nytta, de samlar
ihop rikedomar och vet inte vem som
får det. Job 8:9, 14:2. Ps. 49:18.

Pred. 2:8, 18f, 5:13f. Luk. 12:20.

8. Men vad har jag då, Herre, att
hoppas på? Mitt hopp står till dig.

Ps. 38:16, 62:2, 6, 71:5.

9. Fräls mig från alla mina synder och
låt inte dårar få håna mig.

10. Jag teg och öppnade inte min mun,
för det var du som gjorde detta.

Ps. 38:14.

11. Ta bort din plåga från mig, för jag
förgås av slagen från din hand.

12. När du tuktar någon för hans
synd, förtär du som mal det han har
kärt. Ja sannerligen, är människan
bara en vindpust*. Sela.

Job. 13:28. Ps. 6:8. *KJV: fåfånglighet.

13. Hör min bön, HERRE, lyssna till
mitt rop! Var inte tyst inför mina tårar,
för jag är en främling hos dig, en gäst
som alla mina fäder var.

1 Mos. 47:9. 3 Mos. 25:23. 1 Krön. 29:15. Ps. 119:19.

Fil. 3:20. Hebr. 11:13. 1 Petr. 2:11.

14. Vänd bort din blick* från mig, så
att jag kan få styrka igen, innan jag
går bort och inte mer finns till.

Job 7:16, 10:20, 14:6. *KJV skona mig.

40 psalmen

Profetia om Kristus.

Till körledaren. En psalm av David.

2. Jag väntade tålmodigt på
HERREN, tills han böjde sig till mig
och hörde mitt rop. Ps. 5:3, 18:7, 27:14, 34:6.

3. Han drog mig upp ur fördärvets
grop, ur den djupa dyn och gjorde
mina steg fasta. Ps. 27:5, 31:9, 37:23, 69:3f.

4. Han lade en ny sång i min mun, en
lovsång till vår Gud. Många ska se det
och frukta, och sätta sin förtröstan på
HERREN. Ps. 33:3.

5. Salig är den som sätter sin för-
tröstan till HERREN och inte vänder
sig till de stolta och dem som viker av
till lögn.* Ps. 34:9, 84:13, 125:5, 146:5.

*Alt. övers. viker av till avgudar/falska gudar.

6. Många, HERRE min Gud, är de
underbara gärningar du har gjort och
tankarna du har tänkt för oss. Inget
kan liknas vid dig. Jag vill förkunna
och berätta om dem, men de är fler än
jag kan räkna. 2 Mos. 15:11. Job. 5:9.

Ps. 71:15, 92:6, 106:2, 139:17.

7. Slaktoffer och matoffer behagar dig
inte. Du har öppnat mina öron,* du
frågar varken efter brännoffer eller
syndoffer. 1 Sam. 15:22. Ps. 51:18f. Jes. 1:11.

Mika. 6:7. Hebr. 10:5f. *Ordagrant: du har rensat mina öron.

8. Då sa jag: Se, jag kommer: i bok-
rullen står det skrivet om mig.

1 Mos. 3:15, 12:3, 18:18, 22:18, 26:4, 49:10.

Luk. 24:27. Joh. 5:39, 46. App. 10:43. Hebr. 10:7.

9. Att göra din vilja, min Gud, är min
glädje, för din lag är i mitt hjärta.*

Ps. 37:31. Joh. 4:34.

*Ordagrant: i mitten av mina inälvor, vilket för hebreerna beteck-
nar att det inte var påvingat utan kom från hjärtat - hans innersta.

10. Jag har förkunnat glädjebudet om
rättfärdighet i den stora församlingen.
Se, jag har inte hållit tillbaka mina ord,

det vet du HERRE.* Ps. 22:23f, 35:18,
Ps. 119:13, 139:4. **Kristusprofetia.*

11. Din rättfärdighet har jag inte fördolt i mitt hjärta. Om din trohet och din frälsning har jag förkunnat. Jag har inte dolt din nåd och din sanning för den stora församlingen.

12. Håll inte tillbaka din barmhärtighet från mig, o HERRE, låt din nåd och din sanning ständigt bevara mig.
Ps. 57:4, 59:2, 61:8.

13. Ty oräkneliga lidanden omringar mig. Mina synder har kommit ikapp mig så att jag inte *ens* orkar se. De är flera än håren på mitt huvud och mitt mod sviker mig.* Ps. 31:11, 38:5f, 65:4, 69:5.
**Ordagrant: mitt hjärta har övergett mig.*

14. Jag ber dig, HERRE, rädda mig! Skynda till min hjälp, o HERRE!
Ps. 22:20, 70:2, 6, 71:12.

15. Låt skam och vanära komma över alla dem som vill ta mitt liv. Låt dem som vill mig ont vända tillbaka och skämmas.
Ps. 6:11, 35:4, 26, 70:3f, 71:13.

16. Låt dem som nu *hånskrattar* och säger: rätt åt dig, rätt åt dig, förskräckas som lön för sitt skamfyllda *beteende*.
Ps. 35:21, 25, 70:4.

17. *Men* låt alla som söker dig få jubla och glädjas i dig. Låt dem som älskar din frälsning alltid säga: HERREN vare högtlovad!
Ps. 34:3f, 35:27.

18. *Fast jag* är betryckt och fattig, så tänker Herren på mig. Du är min hjälp och min befriare. Min Gud, dröj inte!
Ps. 70:5, 86:1, 109:22. 1 Petr. 5:7.

41 psalmen

En lidandes bön.

För körledaren. *En psalm av David.*
2. Salig är den som tar hand om den fattige, honom ska HERREN hjälpa

på olyckans dag.* Ps. 112:5, 9. Ords. 19:17.
Jes. 58:7. **Alt. övers. nödens tid.*

3. HERREN ska bevara honom och hålla honom vid liv, han ska vara välsignad på jorden, och du ska inte ge honom i hans fienders våld.
Dan. 4:24.

4. HERREN ska styrka honom när han ligger sjuk, hela hans sjukbädd förvandlar du.
2 Kung. 20:7. 1 Tim. 4:8.

5. Jag sa: HERRE, var barmhärtig mot mig: hela min själ, för jag har syndat mot dig.
Ps. 6:3, 103:3, 147:3.

6. Mina fiender säger elakt om mig: När ska han dö och hans namn utplånas?

7. Kommer någon för att besöka *mig*, talar han tomma ord. Han lägger allt ont på minnet*, och går sedan ut och sprider det.
Luk. 14:1f.

**KJV och ordagrant: han samlar i sitt hjärta ondska.*

8. Alla de som hatar mig viskar till varandra om mig och smider onda planer mot mig.
Ps. 56:6. Matt. 22:15. Luk. 11:54.

9. *De säger:* någon obotlig sjukdom har drabbat honom,* och han kommer aldrig mer upp *ur sängen* där han ligger.

**Ordagrant: ett ord av belial är utgjutet på honom. Hebreiskan är svårtolkad. Belial betyder utan värde, ondska, fördärv, laglöshet, men har också använts som ett judiskt namn på satan (2 Kor. 6:15).*

10. Även min vän som jag litade på och som åt mitt bröd, lyfte upp *sin* häls mot mig.* Ps. 55:14f. Jer. 20:10. Mika. 7:5. Matt. 26:14. Mark. 14:10. Luk. 22:4. Joh. 13:18. App. 1:16f.

**Att äta någons bröd syftar på att man har en nära gemenskap, (måltidsgemenskap). Uttrycket "att lyfta sin häls" mot någon betyder att vända sig mot denne, att bli en aktiv motståndare.*

11. Men du, o HERRE, förbarma dig över mig och upprätta mig, så att jag kan ge dem vad de förtjänar.

12. Av detta vet jag att du älskar mig, eftersom mina fiender inte får triumfera över mig.

13. Och gällande mig, *så* är jag utan

skuld, därför stöder du mig, och låter mig vara i din närhet för alltid

1 Krön. 17:27. Ps. 18:21, 63:9.

14. Lovad *vare* HERREN, Israels Gud, från evighet till evighet! Amen, Amen.

Andra Boken.

42 psalmen

Den bedrövades längtan efter Gud.

För körledaren. En *vishetspsalm* av Koras söner.

2. Som hjorten längtar efter vattenbäckar, så längtar min själ efter dig, o Gud.

1 Krön. 6:22f, 9:19. 2 Krön. 20:19.

3. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden. När ska jag få träda fram inför Guds ansikte?

Ps. 63:2f, 84:3, 143:6. Jer. 10:10.

4. Mina tårar är min mat dag och natt, medan man ständigt frågar mig: Var är din Gud?

Ps. 79:10, 80:6, 102:10, 115:2.

Joel. 2:17. Mika. 7:10.

5. Min själ utgjuts i mig när jag minns hur jag vandrade med folkhopan till Guds hus med jubelrop och tack-sägelse i högtidsskaran.

6. Varför är du så bedrövad min själ, och *varför* så orolig i mig? Hoppas på Gud, för jag ska åter få tacka honom för frälsningen genom hans närvaro.

Ps. 27:14, 42:12, 43:5. Jer. 4:19. Klag. 3:25.

7. O min Gud, min själ är tyngd av sorg, därför går min tanke till dig från Jordans land och från Hermons höjder och från Misars berg.

5 Mos. 3:8.

8. Djup ropar till djup vid dånet av dina vattenfall. Alla dina vattenvågor och böljor sköljer över mig.

Ps. 69:3, 88:8. Jona. 2:3.

9. *Likväl* sänder HERREN om dagen sin nåd, och om natten är hans sång

hos mig, och min bön till mitt livs Gud.

Ps. 92:3. Upp. 7:9f.

10. Jag säger till Gud, min klippa: Varför har du glömt bort mig, varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?

Ps 13:2f. 43:2.

11. *Det är såsom* man krossade* benen i min kropp, när mina fiender hånar mig och ständigt frågar mig: Var är din Gud?

Ps. 102:9, 115:2.

*KJV: Som ett svärd i mina ben hånar mina fiender mig.

12. Varför så nedslagen, o min själ, och varför är du så orolig i mig? Hoppas på Gud, för jag ska åter få lovprisa honom, *han som* inför min åsyn är *min* frälsning och min Gud.

Ps. 43:5. Klag. 3:25.

*Psalmerna 42-43 utgör en enhet och står som en psalm i många hebreiska handskrifter.

43 psalmen

Fortsättning av föregående psalm.

Skaffa mig rätt, Gud, utför min sak mot ett ogudaktigt folk! Rädda mig från falska och onda människor,

Ps. 26:1

2. för du, Gud, är min styrka. Varför har du förkastat mig? Varför måste jag gå sörjande, förtryckt av fienden?

Ps. 42:10, 44:10.

3. Sänd ditt ljus och din sanning. Låt dem leda mig, låt dem föra mig till ditt heliga berg och till dina boningar*,

2 Sam. 6:17. Ps. 15:1f, 45:5. *KJV: dina tabernakel.

4. så att jag får gå in till Guds altare, till Gud, som är min glädje och fröjd, och tacka dig på harpa, o Gud, min Gud.

Ps. 26:6, 45:16, 84:4.

5. Varför så nedslagen, o min själ, och varför är du så orolig i mig? Hoppas på Gud, för jag ska åter få lovprisa honom, *han som* inför min åsyn är *min* frälsning och min Gud.

Ps. 42:6, 12.

44 psalmen

Guds folks bön under en svår krigsnöd.

För körledaren. *En vishetspsalm av Koras söner.*

2. Gud, med våra öron har vi hört, våra fäder har berättat för oss om *det* verk som du gjorde på deras tid, i forna dagar.

2 Mos. 10:2, 12:26f.
5 Mos. 6:20f, 32:7. Ps. 78:3.

3. Du fördrev hednafolken med din hand och planterade våra fäder *där istället*. Du angrep de andra folken och kastade ut dem.

2 Mos. 15:17.
5 Mos. 7:1f. Ps. 9:6, 78:55, 80:9f, 105:44.

4. För de intog inte landet genom sitt eget svärd, de blev inte räddade av sin egen styrka, utan *det var genom* din högra hand, och din kraft* och ditt ansiktes ljus, för du älskade dem.

2 Mos. 33:14. 4 Mos. 6:25. 5 Mos. 7:8. Jos. 24:12.
Jes. 53:1f. **KJV* och *ordagrant: din arm.*

5. Du är min konung o Gud. Ge befallning om frälsning för Jakob!

6. Genom dig ska vi slå ner våra fiender, genom ditt namn ska vi trampa ner våra motståndare.

5 Mos. 33:17. 1 Sam. 17:47. Ps. 18:39, 33:16, 60:14.

7. För jag litar inte på min pilbåge, inte heller kan mitt svärd ge mig seger.

1 Sam. 17:39. Ps. 20:8. Hos. 1:7.

8. Utan du har räddat oss från våra fiender och har låtit dem som hatar oss komma på skam.

9. Vi prisar dig dagen lång, o Gud, och vi lovar ditt namn för evigt. Sela.

Ps. 54:8.

10. Men *nu* har du stött bort oss och låtit oss stå med skam, och drar inte ut med våra härar.

Ps. 60:3, 12, 74:1, 77:8.

11. Du lät fienden driva oss på flykt och de som hatar oss fick plundra.

12. Du gjorde oss till slaktfår och

skingrade oss bland hedningarna.

13. Du sålde ditt folk för ingenting och gjorde dig ingen förtjänst.

5 Mos. 32:30. Dom. 2:14. Hes. 30:12.

14. Du gör oss till åtlöje för våra grannar, till spott och spe för dem som bor omkring oss.

Ps. 69:11, 79:4.
Ps. 80:7, 89:42, 109:25.

15. Du gör oss till ett ordspråk ibland hedningarna, bland folken skakar *man* på huvudet *åt* oss.

2 Kung. 19:21.
Ps. 22:8, 109:25.

16. Jag har ständigt min vanära framför mig, och mitt ansikte täcks av skam

Ps. 69:20.

17. när jag hör dem som hånar och hädar, och när jag ser fienden och hämnaren.

Ps. 74:10.

18. Allt detta har drabbat oss, trots att vi inte glömt dig eller svikit ditt förbund.

19. Våra hjärtan har inte vänt sig *från dig* och våra steg har inte vikit av från din väg.

20. Ändå har du krossat oss där schakaler* håller till och täckt över oss med dödens skugga.

* *Hebr. tannym, drake, orm, sjöodjur, giftig orm. Alt. övers. du har utlämnat oss åt drakar. Ordet kan också översättas schakal och kan då vara ett uttryck för att beskriva ödeläggelse och förstörelse.*

21. Om vi hade glömt vår Guds namn och sträckt våra händer mot en främmande gud,

22. skulle Gud inte veta det, han som känner hjärtats hemligheter?

Ps. 7:10, 139:1.

23. Ja, för din skull dödas vi hela dagen lång, vi blir räknade som slaktfår.

Ps. 69:8. Rom. 8:36.

24. Vakna, o Herre! Varför sover du? Res dig. Förkasta oss inte för alltid!

Matt. 8:24.

25. Varför döljer du ditt ansikte och glömmer vårt lidande och vårt betryck?

Ps. 13:2, 69:18, 88:15.

26. Vår själ är nerböjd i stoftet, vår kropp ligger nertryckt mot jorden.
Ps. 7:6. Jes. 51:23.

27. Grip in och hjälp oss! Friköp oss för din nåds skull.

45 psalmen

Kristi härlighet och hans brud

För körledaren, till Liljorna*. En vishetspsalm, en kärlekssång av Koras söner. *Till Liljorna är på hebr. *shōshannah* vilket bland annat betyder som en lilja men också 'blomma'. Denna psalm kan ses som brudens lovsång till sin brudgum, Messias.

2. Mitt hjärta flödar över av sköna ord, jag säger: Min dikt galler en konung. Min tunga är som en skicklig skrivares penna.
2 Sam. 23:32. Ps. 2:6, Ps. 69:1. Efe. 5:25f. 2 Petr. 1:19f.

3. Du är den skönaste ibland människors barn, nåd är utgjuten över dina läppar. Därför har Gud välsignat dig för evigt.
Ps. 21:7. Höga V. 1:16, 5:10. Jes. 50:4. Luk. 4:22. Joh. 1:16.

4. Bind svärdet vid *din* sida, o du stora hjälte, med ditt majestät och din härlighet.
Ps. 110:5.

5. Dra så ut triumferande i din härlighet, för sanningens, ödmjukhetens och rättfärdighetens skull. Din högra hand ska lära dig sådant som inger fruktan!*

Ps. 21:9, 72:4.
*Hebreiskan är svåröversatt. Uttrycket "din högra hand" är en symbol på makt.

6. Dina pilar är skarpa, folken ska falla för dig, Konungens fiender ska träffas i hjärtat.

7. O Gud, din tron *varar* från evighet till evighet, ditt rikes spira är rättvisans spira.
2 Sam. 7:13, 16. Ps. 72:5. Ps. 89:5, 30f, 93:1, 98:9. 110:2. Hebr. 1:8f.

8. Du har älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet. Därför Gud, har din Gud, smort dig med glädjens olja

mer än dina följeslagare.* Ps. 2:2, 11:7, Ps. 33:5. Jes. 11:2f. Hebr. 1:9. **Kristusprofetia.*

9. Alla dina kläder *doftar* myrra, aloe och kassia. Från elfbenspalats gläds du av strängmusik.

10. Kungadöttrar är bland dina ärade kvinnor, på din högra sida står drottningen *klädd* i guld från Ofir.
1 Kung. 9:28. Höga V. 6:7f. Jes. 13:12, 49:18.

11. Hör *nu* o *min* dotter, lyssna och lär! Glöm ditt folk och din faders hus,
1 Mos. 12:1. Matt. 10:37.

12. för Konungen ska glädja sig åt din skönhet, för han är din Herre och du ska tillbe honom.

13. Dottern av Tyrus* *ska vara där* med gåvor, de rika bland folken söker din välvilja.
Ps. 68:30. Ps. 72:10, 87:4. Jes. 23:18, 60:6f. Hagg. 2:7f.

*Uttrycket: *Dottern av Tyrus kan syfta på en prinsessa från Tyrus eller som en bild på befolkningen från Tyrus. En rik handelsstad i nuvarande Libanon.*

14. Full av prakt *är* kungadottern där inne, vävd av guld *är* hennes klädnad.
2 Mos. 39:2f. Höga V. 1:10f, 4:1f.

15. I broderade kläder ska hon föras till Konungen, åtföljd av jungfrur, hennes väninnor som leds in till dig.

16. De förs fram under glädje och jubel, de tågar in i Konungens palats.
Ps. 87:7. Upp. 19:7.

17. I dina faders ställe ska dina söner komma, du ska sätta dem till furstar över hela jorden.
Ps. 72:8f.

Matt. 19:28. Upp. 1:6. 5:10.

18. Jag vill göra ditt namn känt genom alla generationer, därför ska folken prisa dig alltid och i evighet.

Ps. 22:31f, 72:17. Mal. 1:11.

46 psalmen

Gud vår tillflykt och vår borg.

För körledaren. *En psalm av Koras söner.*

2. Gud är vår tillflykt och styrka, en hjälp i nöden, väl beprövad.

Ps. 18:2f, 62:8. Ords. 18:10.

3. Därför ska vi inte frukta, om än jorden skakar och bergen störtar i havets djup,

Ps. 27:1, 82:5.

4. ja om än havets vågor brusar och svallar och bergen skakar vid dess uppror. Sela.

Ps. 65:8, 89:10.

Ps. 93:3f, 124:4f. Jes. 17:12f. Jer. 5:22.

5. *Det finns* en flod, vars strömmar gläder Guds stad, den allra Högstes heliga boning.

Ps. 36:9, 48:2.

6. Gud *själv* är i dess mitt, den ska aldrig vackla, den får hjälp av Gud när morgonen gryr.

Ps. 30:6, 37:40.

Sef. 3:17. Sak. 2:5. Matt. 16:18. Upp. 21:3.

7. Hednafolken larmar, riken vacklar, han låter sin röst höras - *då* smälter jorden.

Ps. 68:34. Jes 8:9f, 17:12. Amos. 9:5.

8. Härskarornas HERRE *är* med oss, Jakobs Gud *är* vår borg. Sela.

Ps. 48:4. Rom. 8:31.

9. Kom och se HERRENS verk. Gärningar som väcker häpnad gör han på jorden!*

Ps. 66:5.

*KJV: *Wilka ödeläggelser han har gjort på jorden.*

10. Han gör slut på krigen över hela jorden, han bryter bågen och bräcker spjutet, vagnarna bränner han upp i eld.

2 Sam. 8:1. Ps. 76:4. Jes. 2:4, 9:5.

Hes. 39:9. Hos. 2:18. Mika. 4:3.

11. Bli stilla och besinna att jag är Gud, jag ska vara upphöjd bland hednafolken, jag ska vara upphöjd på jorden.

Jes. 30:15.

12. Härskarornas HERRE *är* med oss, Jakobs Gud *är* vår borg. Sela.

Rom. 8:31.

47 psalmen

Gud är vår Konung.

För körledaren. *En psalm av Koras söner.*

2. Klappa i händerna, alla folk, höj jubelrop till Gud!

Ps. 66:1. 97:1f.

3. För HERREN, den allra Högste är fruktad, en stor Konung *är han* över hela jorden.

Ps. 66:3, 68:36, 95:3, 97:9.

Sak. 14:9. Mal. 1:14.

4. Han lägger folk under oss och folkslag under våra fötter.

Ps. 18:39, 48.

Dan. 7:27.

5. Han utväljer åt oss vår arvedel, hans älskade Jakobs stolthet. Sela.

6. Gud har farit upp under jubel, HERREN under basuners ljud.

Ps. 68:19, 98:6. Mark. 16:19. Kol. 2:15.

7. Lovsjung Gud, lovsjung! Lovsjung vår Konung, lovsjung!

8. För Gud *är* Konung över hela jorden, sjung en lärorik sång.*

*Hebr. för lärorik sång är mångtydig.

9. Gud är Konung över hednafolken, Gud sitter på sin heliga tron.

1 Krön. 16:31. Ps. 22:29.

10. De främsta av folken samlas som Abrahams Guds folk. För jordens sköldar *tillhör* Gud. Högt är han upphöjd.

Ps. 68:32, 72:9, 97:9, 102:16, 23.

Jes. 2:3. Obad. v. 21. Luk. 22:30. Upp. 3:21.

48 psalmen

Konungens stad Jerusalem.

En sång, *en psalm av Koras söner.*
2. Stor *är* HERREN och högt prisad i vår Guds stad, på sitt heliga berg.

Ps. 46:5, 76:2f.

3. Skönt höjer det sig, hela jordens fröjd, berget Sion längst upp i norr, den

store Konungens stad. Ps. 50:2, 68:16f,
Ps 78:69. Jes. 2:2, 4:2, 11:1, 14:13f. Matt. 5:35.

4. Gud har i dess palats gjort sig känd
som en tillflykt. Ps. 46:1f.

5. Ty se, kungarna slöt sig samman,
gemensamt ryckte de fram. 2 Krön. 20:1f.

6. *Men de såg det och häpnade, de
förskräcktes och flydde.*

7. De greps där av bävan, av vända
som hos en födande kvinna.

8. Med östanvinden krossade du
Tarsisskeppen. Jes. 33:23.

9. Vad vi hört berättas, det har vi sett i
HERREN härskarornas stad, i vår Guds
stad. Gud kommer att befästa den för
evigt. Sela. Ps. 87:5. Sak. 8:3. Matt. 16:18.

10. Vi tänker, o Gud, på din nåd, här
i ditt tempel.

11. Såsom ditt namn, o Gud, så *när*
ditt lov till jordens ändar. Din högra
hand är full av rättfärdighet.

12. Låt Sions berg glädja sig och Juda
döttrar fröjda sig över dina domar.
Ps. 97:8

13. Gå runt Sion, vandra omkring det,
räkna dess torn.

14. Lägg märke till dess murar,
betrakta dess palats, så att ni kan
berätta *om det* för kommande genera-
tioner.

15. För denne Gud *är* vår Gud alltid
och för evigt. Han ska leda oss *ända*
intill döden. Ps. 23:4, 49:16, 68:21.

49 psalmen

Det dåraktiga i att förtrösta på rikedomar.

För körledaren. *En psalm av Koras
söner.*

2. Hör detta alla folk, lyssna alla
världens invånare, Ords. 8:4

3. såväl låga som höga, både rika och
fattiga.

4. Min mun ska tala visdom och mitt
hjärtas tankar *ska vara* med förstånd.
Ps. 37:30.

5. Jag vill lyssna till visdomsord*, jag
vill förklara min gåta till harpospel.
Ps. 78:2. *KJV: *liknelse.*

6. Varför skulle jag frukta nödens
dagar, när mina bedragares ondskas
omringar mig?

7. De litar till sina ägodelar och skryter
med sin stora rikedom.

Job. 31:24f. Ps. 52:9, 62:11. Ords. 11:28.

Mark. 10:24. 1 Tim. 6:17.

8. *Men ingen av dem* kan på något
sätt friköpa sin bror eller ge Gud en
lösensumma för honom.

Job. 17:3. Jes. 53:4-12. Matt. 16:26.

9. Ty lösensumman för hans själ *är*
dyr, den kan aldrig någonsin betalas,
10. så att han skulle få leva för alltid
och aldrig se förgängelsen. Ps. 89:49.

11. För man ser *att* de visa dör likväl
som dåren och den oförnuftige går
under och *får* lämna sin rikedom åt
andra.

Pred. 2:16f, 6:2. Jer. 17:11.

12. I sitt innersta föreställer de sig
att deras hus *ska bestå* för evigt *och*
deras boningar från släkte till släkte.
De uppkallar *sina* jordagods efter
sina namn,

13. trots att människan i all sin härlig-
het inte har bestånd utan förgås som
djuren. Pred. 3:19.

14. Så går det för dårarna, ändå gillar
deras efterföljare deras tal. Sela.

15. Likt får drivs de ner till dödsriket,
döden blir deras herde. De rättfärdiga
ska härska över dem när morgonen
gryr, och deras fågning ska förtäras
i dödsriket, *långt borta* från deras
boning.

16. Men Gud ska friköpa min själ från dödsrikets grepp, för han ska ta emot mig. Sela.

1 Mos. 5:24. Ps. 16:10.
Ps. 48:15, 73:24. Hos. 13:14.

17. Oroa dig inte när någon blir rik, när välståndet växer i hans hus.

Ps. 37:1, 7.

18. För när han dör kan han inget ta med sig, hans rikedom följer honom inte dit ner.

Job. 27:16f. Ps. 39:7.
Luk. 12:9. 1 Tim. 6:7.

19. Även om han anser sig ha ett väl-signat liv och prisas när han gör det gott för sig själv

Luk. 12:19.

20. så går hans själ till sina fäder, till dem som aldrig mer ser ljuset.

21. En människa som har rikedom men saknar förstånd, är lik djuren som förgås.

50 psalmen

Sann tillbedjan.

En psalm av Asaf.

Den mäktige Guden, HERREN, har talat och kallar på jorden från solens uppgång ända till dess nedgång.

1 Krön. 15:17f, 25:1. 2 Krön 29:30.

2. Från Sion, det fullkomligt sköna, träder Gud fram i glans.

5 Mos. 33:2.
Ps. 48:2f. Jes. 2:3. Klag. 2:15. Mika. 4:1f. 2 Kor. 4:6.

3. Vår Gud kommer och han ska inte tiga. Förtärande eld går framför honom, och kring honom rasar en storm.

Ps. 97:3. Dan. 7:10.

4. Han ska kalla på himlarna där ovan och på jorden, för att döma sitt folk.

5 Mos. 31:28.

5. Samla till mig mina heliga, som har slutit förbund med mig genom offer!

6. Och himlarna förkunnar hans rättfärdighet, för Gud själv är den som dömer. Sela.

1 Mos. 18:25.
Ps. 96:13, 97:6. Joh. 5:22, 27.

7. Hör o mitt folk, jag vill tala. Israel! Jag vill vittna mot dig. Jag är Gud, din Gud.

8. Det är inte för dina slaktoffer jag går till rätta med dig, dina brännoffer har ständigt varit inför mig.

Ps. 51:18. Jer. 7:22f. Hos. 6:6.

9. Jag vill inte ta oxar ut ur ditt hus eller bockar ut ur dina fällor,

Ps. 40:7, 69:32.

10. för alla skogens villebråd är mina likaså all boskap på de tusen bergen.

11. Jag känner alla fåglar på bergen, och det som rör sig på marken tillhör mig.

12. Om jag vore hungrig, skulle jag inte berätta det för dig, för jorden är min med allt vad den rymmer.

2 Mos. 19:5. 5 Mos. 10:14. Job. 41:2. Ps. 24:1. Mik. 6:7.

13. Skulle jag äta oxars kött och dricka bockars blod?

Jes. 1:11. Mik. 6:7

14. Nej, offra tacksägelse åt Gud och infria dina löften till den högste,

5 Mos. 23:21f. Ps. 27:6, 61:9, 65:2, 66:13, 69:32,
76:12, 107:22, 116:14f. Hebr. 13:15.

15. och ropa till mig i nödens tid. Jag ska rädda dig och du ska prisa mig.

Ps. 13:6, 86:7, 91:15, 107:6. Jer. 33:3. Matt. 7:7.

16. Men till den ogudaktige säger Gud: Hur kan du tala om mina stadgar och ta mitt förbund i din mun,

Jes. 29:13. Rom. 2:17f.

17. du som hatar tillrättvisning och kastar mina ord bakom dig?

Neh. 9:26. Ords. 12:1. Jer. 35:13.

18. Om du såg en tjuv, så följde du med honom och med äktenskapsbrytare slår du följe.

Ords. 29:24. Rom. 1:32. Ef. 5:11.

19. Du använder din mun till att sprida ondska och spinner svek med din tunga.

20. Du sitter och förtalar din bror, du smutskastar din mors son.

21. Sådant har du gjort och jag har tigit, så du har inbillat dig att jag är *likadan* som du. *Men* jag ska ställa dig till svars och straffa dig.
22. Betänk det, ni som glömmer Gud, så att jag inte sliter *er* i stycken, utan hopp om räddning.
23. Den som offerar tacksägelse ärar mig, och den som följer *min* väg ska jag låta se Guds frälsning.

Ps. 91:16. Jes. 49:6. Luk. 2:30.

51 psalmen

Bön om syndernas förlåtelse.

För körledaren. *En psalm av David 2. när profeten Natan kom till honom efter att han hade gått in till Bat-Seba.*

3. Förbarma dig över mig, o Gud, efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet.

2 Sam. 12:1f.

4. Tvätta mig fullständigt ren från min skuld och rena mig från min synd.

5. För jag känner mina missgärningar, och min synd *är* alltid inför mig.

2 Sam. 12:13.

6. *Det är* mot dig, just mot dig, jag har syndat och gjort *det som är* ont i dina ögon. Du har rätt när du ställer mig till svars, den dom du fäller är rättvis.

Job 9:2f. Luk. 15:21. Rom. 3:4.

7. Se, i synd är jag född och i synd blev jag till i min mors liv.

1 Mos. 8:21. Job 14:4. 25:4. Ps. 58:4. Joh. 3:6. Ef. 2:3.

8. Se, du vill ha sanning i *mitt* inre, och i det fördolda ska du ge mig vishet.

9. Rena mig med isop, så att jag blir ren, tvätta mig så att jag blir vitare än snö.

2 Mos. 12:22. 3 Mos. 14:4f.
4 Mos. 19:18. Jes. 1:18. Hebr. 9:19.

10. Låt mig höra fröjd och glädje, låt de ben *som* du har krossat få jubla.

11. Vänd bort ditt ansikte från mina synder och ta bort all min skuld.

12. Skapa i mig, o Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande.

Ps. 24:4. Hes. 11:19. 36:26. Matt. 5:8. Apg. 15:9.

13. Förkasta mig inte från ditt ansikte och ta inte din Helige Ande från mig.

14. Låt mig på nytt få glädjas över din frälsning, och upprätthåll mig *med* villighetens ande.*

Rom. 8:15.

*Utrycket 'villighetens ande' syftar i hebreiskan i detta fall på sinnelag.

15. *Då* ska jag lära överträdarna dina vägar så att syndare omvänder sig till dig.

Ps. 32:8. Luk. 22:32.

16. Rädda mig från blodskuld, o Gud, min frälsnings Gud, *så ska* min tunga jubla över din rättfärdighet.

2 Sam. 11:17, 12:9f. Ps. 35:28, 71:15.

17. O Herre, öppna mina läppar så ska min mun förkunna ditt lov.

18. För du har inte behag till slaktoffer, för då hade jag gett *dig det*, brännoffer vill du inte ha.

Ps. 40:7. 50:8f. Hos. 6:6.

19. Det offer Gud vill ha *är* en förkrossad ande. Ett förkrossat och ångerfullt hjärta föraktar du inte, o Gud.

Ps. 34:19. Jes. 57:15, 66:2.

20. Gör gott mot Sion i din nåd, bygg upp Jerusalems murar.

21. *Då* ska du finna behag i rättfärdighetens offer, i brännoffer och heloffer. *Då* ska tjurar offras på ditt altare.

3 Mos. 6:23. Ps. 4:6, 66:13f. Hebr. 13:15.

52 psalmen

Sann och falsk trygghet.

För körledaren. *En psalm av David 2. när edomiten Doeg kom och berättade för Saul att David hade gått in i Ahimeleks hus.*

1 Sam. 21:7, 22:9f.

3. Varför skryter du över det onda, du mäktige man? Guds nåd *består* för alltid.

Ps. 138:8. Klag. 3:22f.

4. *Du* tänker ut fördärv, din tunga är som en vässad rakkniv, *och* dina handlingar *är fulla* av svek.

Ps. 57:5, 59:8. Jak. 3:6.

5. Du älskar det onda mer än det goda, du talar hellre lögn än det som är rätt.* Sela. *Ordagrant: *hellre lögn än rättfärdighet.*

6. Du älskar allt tal som skadar, o *du* falska tunga.

Jak. 3:5f.

7. Därför ska också Gud krossa dig för alltid, gripa dig och rycka dig från *din* boplatz och utrota dig från de levandes land. Sela.

8. De rättfärdiga ska se det och frukta, och de ska le åt honom:

Ps. 58:11

9. Se, *där är* mannen *som* inte gjorde Gud till sin fästning, utan litade på sin stora rikedom *och* förhärdade sig i sin ondska.

Ps. 49:7, 62:11.

10. Men jag är som ett grönskande olivträd i Guds hus, jag förtröstar på Guds nåd alltid och för evigt.

Ps. 1:3, 23:6, 92:13f, 128:3.

11. Jag ska för evigt tacka dig för vad du har gjort och inför de heliga ska jag hoppas på ditt namn, för *det är* gott.

Ps. 37:5.

53 psalmen

Bön om frälsning från det rådande fördärvet.

Till körledaren. Mahalát. Maskil. *En psalm av David.*

2. Dåren säger i sitt hjärta: *Det finns* ingen Gud. De är fördärvade och deras gärningar är avskyvärda *och* onda, ingen *finns* som gör det goda.

Ps. 10:4, 14:1f.

3. Gud blickar ner från himlen på människors barn för att se om det

finns *någon* som har förstånd, någon som söker Gud.

Rom. 3:10f.

4. Men alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen *finns* som gör det goda, inte en enda.

Rom. 3:12.

5. Förstår de ingenting, dessa förbrytare, som äter mitt folk *som om* de åt bröd och som inte åkallar Gud?

6. *Då* ska de bli skräckslagna, men inget finns att frukta, för Gud skingrar deras ben som lägrar sig *mot* dig. Du låter *dem* komma på skam, för Gud har föraktat dem.

7. O att det från Sion kom frälsning för Israel! När Gud återför sitt folk från fångenskap, då ska Jakob jubla *och* Israel glädja sig.

1 Mos. 49:18. Ps. 14:7. Luk. 10:24.

54 psalmen

Rop till Gud om räddning.

För körledaren, till stränginstru-
ment. Maskil. *En psalm av David,*

2. *när sifternas kom och sa till Saul: Har inte David gömt sig hos oss?*

3. Gud, fräls mig genom ditt namn och skaffa mig rätt genom din makt.

1 Sam. 23:19f, 26:1f. Ps. 20:2, 31:4.

4. Hör, o Gud, min bön, lyssna till mina ord.

5. För främlingar reser sig upp mot mig och våldsmän är ute efter mitt liv. De bryr sig inte om Gud.

Ps. 10:4, 86:14.

6. *Men* se, Gud är min hjälpare, Herren är med dem som ger mig* stöd.

Ps. 97:10, 118:7. *Ordagrant: *min själ.*

7. Han ska *låta* det onda falla tillbaka på mina fiender. Förgör dem i din trofasthet.*

Ps. 28:4, 62:13. *KJV: *förgör dem i din sanning.*

8. Villigt ska jag offra åt dig, jag ska prisa ditt namn, o HERRE, för *det är* gott!

Ps. 92:2, 116:17.

9. För han har räddat mig ur all nöd, och mitt öga har fått se mina fiender *besegrade*.

1 Sam. 23:26 etc.
Ps. 58:11, 59:11, 91:8, 92:12, 112:8, 118:7.

55 psalmen

Klagan över falska vänners svek.

För körledaren, till stränginstrument. Maskil. En psalm av David.

2. Lyssna till min bön, o Gud, och göm dig inte när jag ber.

2 Sam. 15:1.

3. Hör på mig och svara mig. I mitt bekymmer har jag ingen ro och måste klaga högt,

4. över fiendens rop, över de ogudaktigas förtryck. För de öser sin ondska över mig och förföljer mig i sin vrede.

5. Mitt hjärta ängslas i mitt bröst, och dödsångest faller över mig.

Ps. 18:5f, 116:3.

6. Fruktan och bävan griper tag i mig, och skräcken överväldigar mig.

7. Och jag sa: Tänk om jag hade vingar som duvan, för då kunde jag flyga bort och finna en viloplats.

Ps. 18:11. Jer. 9:2.

8. Se, då skulle jag fly långt bort och slå mig ner i öknen. Sela.

1 Sam. 23:14. Jer. 9:2.

9. Jag skulle skynda mig att söka skydd mot vinande vind och stormen.

10. Förvirra dem, o Herre, gör dem oeniga sinsemellan*, för jag ser våld och strid i staden.

1 Mos. 11:9.

4 Mos. 16:33. Jer. 6:7. *Ordagrant: splittra deras tungor.

11. Dag och natt går de runt den uppe på murarna, ondska och olycka råder mitt i staden.

12. Fördärv råder därinne, förtryck och svek lämnar inte dess gator.

13. För *det är* inte en fiende *som* hånar mig, *det* hade jag kunnat bära. Inte heller *var det* min ovän *som* förhävde

sig mot mig, honom hade jag kunnat gömma mig för.

14. Men *det var* du, min jämlike, min vägvisare och förtrogne -

2 Sam. 16:23. Ps. 41:10.

15. vi som levde tillsammans i ljuvlig förtrolighet *och* gick i högtidsskaran till Guds hus.

16. Låt dem överrumplas av döden *och* låt dem levande* fara ner till dödsriket, för ondska bor mitt ibland dem.**

4 Mos. 16:33. Ps. 63:10. Ords. 6:15.
*KJV: hastigt. **Alt. övers. för ondska finns i deras boning, i deras hjärta.

17. Men jag vill ropa till Gud och HERREN ska rädda mig.

18. Kväll och morgon och mitt på dagen ska jag be och ropa högt, och han ska höra min röst.

Ps. 5:4. Dan. 6:10.

19. Han befriar mig och ger mig frid från kampen *som var* mot mig, för det var många emot mig.

Ps. 56:3, 103:4.

20. Gud ska höra *mig* och ge dem svar, han som sedan urminnes tid sitter på sin tron. Sela. För de förändrar sig inte eftersom de inte fruktar Gud.

Ps. 74:12. Jer. 13:23. Hab. 1:12.

21. Han gav sig på dem som levde i fred med honom, han har brutit sitt förbund.*

Ps. 7:5. *Det är oklart vem som äsyftas men möjligen den som beskrivs i vers 13-14.

22. *Orden* i hans mun var halare än smör men i hans hjärta *fanns* krig. Hans ord var lenare än olja ändå *var* de dragna svärd.

Ps. 5:10, 12:3f, 28:3, 57:5.
Ps. 59:8, 62:5, 64:4. Ords. 5:3f. Jer. 9:8.

23. Kasta din börda på HERREN, han ska ta hand om dig. Han ska aldrig låta den rättfärdige falla.

Ps. 37:5, 121:3. Matt. 6:25. Luk. 12:22. 1 Petr. 5:7.

24. Men du, o Gud, ska störta dem ner i fördärvets avgrund. De blodtörstiga och bedragare ska inte leva *ens* hälften av sina livsdagar. Men jag förtröstar på dig.

Ps. 5:7, 25:2. Ords. 10:27.

56 psalmen

Förtröstansfull bön under förföljelsen.

För körledaren, till den stumma duvan i fjärran. En sång av David, när filisteerna grep honom i Gat.

2. Var mig nådig, o Gud, för människor vill ta mitt liv. *De är stridslystna och förtrycker mig dagligen.*

1 Sam. 21:10f. Ps. 34:1

3. Mina fiender står ständigt efter *mitt*, liv för *de är* många som strider mot mig*, o du den allra Högste.

Ps. 3:2, 55:19, 129:2f.

**Alt. övers. som högmodigt strider mot mig.*

4. Men när fruktan kommer över mig, förtröstar jag på dig.

5. På Gud, vars ord jag prisar, på Gud förtröstar jag och fruktar inte. Vad kan människor* göra mig?

2 Krön. 32:8.

Ps. 27:1, 78:39, 118:6. Jer. 17:5. Hebr. 13:6. **KJV: kött.*

6. Ständigt förvränger de mina ord, alla deras tankar *går ut på* att skada mig.

7. De gaddar sig samman och ligger på lur. De bevakar mina steg och väntar på *att ta* mitt liv.

Ps. 59:4, 71:10, 119:95.

8. Ska de slippa undan med sin ondska? *Nej*, slå ner folken i *din* vrede, o Gud!

Ps. 59:6, 14. Ords. 19:5.

8. Du har räknat hur ofta jag fått fly, lägg mina tårar i din lägel, *är de* inte *uppskrivna* i din bok?

Ps. 10:14, 39:13, 147:3. Mal. 3:16.

10. När jag ropar *till dig* måste mina fiender vika tillbaka. Detta vet jag, för Gud *är* för mig.

11. På Gud, vars ord jag prisar, på HERREN, vars ord jag prisar.

12. På Gud förtröstar jag *och* fruktar inte. Vad kan människor göra mig?

Ps. 118:6. Rom. 8:31.

13. Jag har gett mina löften till dig, o Gud, och jag ska infria dem med tackoffer.

Ps. 66:13.

14. För du har räddat mig från döden. Har inte du *skyddat* mina fötter från fall? Så att jag kan vandra inför Gud i de levandes ljus?

Job. 33:30.

Ps. 33:19, 86:13, 118:8f.

57 psalmen

Bön och lovsång i nöden.

För körledaren, ”Fördärva inte”. En sång av David, när han var i grottan på flykt undan Saul.

2. Förbarma dig över mig, o Gud, förbarma dig över mig! För på dig förtröstar min själ, och under dina vingars skugga tar jag min tillflykt till dess faran är över.

1 Sam. 22:1, 24:4. Ps. 17:8,

Ps. 36:8, 63:8, 91:4, 142:1. Rut. 2:12. Jes. 26:20.

3. Jag ropar till Gud, den Allrahögste, till Gud, som utför *allt* för mig.*

1 Sam. 24:16. Ps. 138:8. Rom 8:28

**Alt. övers. som fullbordar sitt verk för mig.*

4. Han ska sända *hjälp* från himlen och rädda mig, när mina förföljare hånar mig. Sela. Gud sänder sin nåd och sin sanning.

Ps. 40:12, 43:3, 108:5.

5. Min själ *är* omgiven av lejon, jag ligger *bland* dem som sprutar eld, *ja bland* människobarn, vars tänder *är* spjut och pilar, och vars tungor *är* skarpa svärd.

Ps. 35:17, 55:22,

Ps. 58:7, 59:8. Ords. 30:14.

6. Upphöjd vare du, o Gud, över himlarna, *låt* din härlighet *vara* över hela jorden.

7. De lade ut ett nät för mina fötter, min själ är nerböjd. De grävde en grop för mig, men föll *själva* i den. Sela.

Ps. 7:16, 9:16, 10:9, 31:5, 35:7, 140:6.

Ords. 26:27, 28:10. Pred. 10:8.

8. Mitt hjärta är fast, o Gud, mitt

hjärta är orubbligt: jag vill sjunga och lova.

Ps. 108:2f, 112:7f.

9. Vakna min ära*, vakna psaltare och harpa! Jag vill väcka morgonrodnaden.

Ps. 16:9, 30:13.

*Orden, min ära, uppfattas ofta som liktydigt med, min själ.

10. Jag vill prisa dig bland folken, Herre, jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.

Ps. 18:50.

11. För din nåd är stor, den når till himlarna, och din sanning ända till skyarna.

Ps. 36:6, 108:5.

12. Upphöjd över himlarna vare du, o Gud, och din härlighet över hela jorden!

58 psalmen

Bön mot orättfärdiga domare.

För körledaren "Fördärva inte". En sång av David.

2. För ni verkligen rättvisans talan när ni tiger? Dömer ni rätt, ni människors barn?

Ps. 82:2. Jes. 56:10.

3. Nej, i hjärtat smider ni onda planer, era händer banar väg för våld i landet.

4. De ogudaktiga är avfälliga ända från moderlivet, så fort de har fötts går de vilse och talar lögn.

Ps. 51:7, 53:4. Jes. 48:8.

5. Deras gift är som ormens gift, de liknar en döv huggorm som stängt sitt öra,

6. och som inte lyssnar till ormtjusarens röst, oavsett hur skickligt* denne besvärjer.

Jer. 17:23. Hes. 12:2.

Apg. 7:57. *KJV: vist.

7. Krossa deras tänder, o Gud, slå ut de unga lejonens kindtänder*, o HERRE!

Ps. 3:8. *Uttrycket, krossa deras tänder; i hebreiskan är ett bildspråk för att göra dem maktlösa.

8. Låt dem försvinna som vatten, som rinner bort. När de spänner bågen för

att skjuta sina pilar, låt dessa vara utan udd.*

Job 14:10f. Ps. 64:4f.

*KJV: låt dessa vara som skurna i småbitar.

9. Låt dem alla förgås likt en snigel som upplöses på sin färd och likt en kvinnas dödfödda foster, som aldrig fick se solen.

Job 3:16.

10. Innan era grytor känt hettan från törnen och medan köttet ännu är rått, ska han i sin vrede rycka bort dem med en stormvind.

Job. 27:21.

Ps. 64:7f. Ords. 10:25.

11. Den rättfärdige ska glädja sig när han ser hämnden, han ska tvätta sina fötter i den ogudaktiges blod.

Ps. 54:9.

12. Och människorna ska säga: Sannerligen, den rättfärdige får sin lön. Sannerligen, det finns en Gud som dömer på jorden.

Ps. 7:12, 9:5, 37:37f.

Ps. 67:5, 75:8, 94:2. 2 Tess. 1:5.

59 psalmen

Den oskyldiges bön under förföljelsen.

För körledaren, "Fördärva inte". En sång av David, när Saul sände män för att bevaka huset och döda honom.

2. Befria mig från mina fiender o min Gud, och beskydda mig från mina motståndare.

1 Sam. 19:11f. Ps. 57:1.

3. Rädda mig från förbrytarna och fräls mig från de blodtörstiga!

4. För se hur de ligger i försåt för min själ, mäktiga män gaddar sig samman mot mig utan att jag gjort något fel eller begått någon synd, o HERRE.

Ps. 7:4f. 56:7.

5. De skyndar att göra sig redo, fastän jag är utan skuld. Vakna upp till att hjälpa mig och se till mig!

Ps. 7:7, 35:22.

6. Därför o HERRE, härskarornas Gud, Israels Gud, må du vakna upp

och straffa* alla hedningar, var inte barmhärtig mot någon ondskefull förbrytare! Sela.

**KJV: besök. Hebr: pågad, kan betyda alltifrån, besöka, att övervaka till, döma, att straffa.*

7. De återvänder på kvällen, de ylar som hundar och stryker omkring i staden.

8. Se vad de spyrt ut med sina munnar. De har svärd på sin läppar, för de tänker: vem skulle höra det?

Ps. 10:11f, 55:22, 57:5, 120:4. Ords. 15:28.

9. Men du, o HERRE, ler åt dem, du ska göra alla hedningar till åtlöje.

Ps. 2:4, 37:13. Ords. 1:26.

10. På grund av hans styrka, väntar jag på dig, för du Gud är min borg.

Ps. 9:10, 18:3, 31:3.

11. Min Gud går i sin nåd före mig. Gud ska låta mig se mina fienders nederlag.*

Ps. 91:8, 92:12, 118:7.

**KJV: låta mig se med lust på mina fiender.*

12. Döda dem inte för då kan mitt folk glömma det. Skingra dem med din kraft och slå ner dem, o Herre, du vår sköld!

1 Mos. 4:12. Ps. 109:10.

13. För varje ord på deras läppar är en synd i deras mun. Låt dem fångas i sitt högmod, och för de förbannelser och lögner som de talar.

14. Förgör dem i din vrede, förgör dem så att de inte finns mer! Låt dem få veta att Gud är den som härskar i Jakob till jordens yttersta ändar! Sela.

15. De återvänder på kvällen, och de ylar som hundar och stryker omkring i staden.

16. De driver omkring och letar efter föda och gnyr om de inte blir mätta.

Jes. 8:21f. Amos. 8:11.

17. Men jag vill sjunga om din makt och jubla om morgonen över din nåd, för du har varit min borg och min tillflykt när jag var i nöd.

Ps. 92:2f, 94:22, 142:6.

18. Till dig o min styrka vill jag lov-sjunga, för Gud är min borg och min barmhärtighets Gud.

60 psalmen

En bön om räddning.

Till körledaren, till ”förbundstecknets lilja”.

2. Av David till undervisning när han var i strid med Aram-Naharajim och Aram-Soba och Joab kom tillbaka och slog edomiterna i Saltdalen, 12 000 man.

3. Gud, du har förskjutit oss, förskingrat oss, du har varit förargad. O vänd tillbaka till oss igen!

2 Sam. 8:3, 13,
2 Sam. 10:7. 1 Krön. 18:3f.

4. Du har fått landet* att bäva och rämna. Hela dess revor för det vacklar.

**KJV: jorden*

5. Du har låtit ditt folk möta hårda ting, du har gett oss vin* att dricka så att vi raglar.

Ps. 75:9. Jes. 51:17, 22.
Jer. 25:15f. **KJV: häpnandets vin.*

6. Men åt dem som fruktar dig har du gett ett banér så att det kan visas fram för sanningens skull. Sela.

7. För att dina älskade må bli räddade. Rädda med din högra hand och bönhör mig.

Ps. 20:2, 65:6, 108:7f.

8. Gud har talat i sin helighet. Jag ska triumfera, jag ska skifta Sikem och mäta upp Suckots dal.

9. Gilead är mitt, Manasse är mitt. Efraim är min hjälm*, Juda är min härskarstav**

1 Mos. 49:10.

**KJV: mitt huvuds styrka. **KJV: laggivare.*

10. Moab är mitt tvättkar, på Edom ska jag kasta min sko. Bryt ut i jubel över mig filisteer!

4 Mos. 24:10.
2 Sam. 8:1f, 13f. Ps. 18:44.

11. Vem ska föra mig till den fasta

- staden, vem ska leda mig till Edom?
 12. Ska inte du o Gud, *som* har förkastat oss? Och *du* o Gud som inte drog ut med våra härar? Ps. 44:10.
 13. Ge oss hjälp i nöden, för människors hjälp *är* till ingen nytta. Ps. 56:5, 146:3f. Jer. 17:5.
 14. Med Gud ska vi göra mäktiga ting, för *det är* han *som* ska trampa ner våra fiender. 4 Mos. 24:18. Ps. 18:30, 44:6. Jes. 63:3.

61 psalmen

Kungens bön om Guds välsignelse.

- F**ör körledaren, till stränginstrument.
En psalm av David.
2. O Gud, hör mitt rop, lyssna till min bön!
 3. Från jordens ände ropar jag till dig i mitt hjärtas förtvivlan*, för mig upp på klippan *som är* högre än jag. Jes. 26:16. *KJV: när mitt hjärta är överhopat.
 4. För du har varit en tillflykt för mig, ett starkt torn emot fienden. Ps. 62:8, 71:3. Ords. 18:10. Nah. 1:7.
 5. Jag vill bo i ditt tabernakel för evigt. Jag vill ta min tillflykt under dina vingars skugga. Sela. 2 Sam. 7:11f. Ps. 17:8, 27:5, 36:8.
 6. För du, o Gud, har hört mina löften, du har gett *mig* en arvedel bland dem som fruktar ditt namn.
 7. Du ska förlänga kungens dagar, så *att* hans år varar från släkte till släkte. Ps. 21:5, 102:25.
 8. Han ska trona inför Gud i evighet*, o låt din nåd och trofasthet bevara honom. Ps. 40:12, 41:13. *Kristusprofetia.
 9. Så vill jag lovsjunga ditt namn för evigt och uppfylla mina löften dag efter dag. Ps. 65:2, 66:13, 116:14.

62 psalmen

Endast hos Gud finns hjälp.

- F**ör körledaren, till Jedutun. *En psalm av David.*
2. Bara hos Gud har min själ sin ro*, från honom *kommer* min frälsning. Ps. 37:39, 39:1, 42:6.
 *KJV: Sannerligen väntar min själ på Gud.
 3. Bara han *är* min klippa och min frälsning. *Han är* min borg, jag ska inte vackla. Ps. 18:3, 59:18, 89:27.
 4. Hur länge ska ni tänka ut ont mot en ensam man? Ni ska allesammans bli slagna i bitar likt en rämnande vägg, *och som ett* fallfärdigt staket.
 5. De rådslår enbart för att störta honom från hans höga plats. De älskar lögnen, de välsignar med munnen, men förbannar i sitt inre. Sela. Ps. 5:10, 28:3, 55:22. Jer. 9:8.
 6. Bara hos Gud har min själ sin ro, ty från honom *kommer* mitt hopp.* Ps. 38:16, 39:8, 71:5. *KJV: Min själ, vänta du endast på Gud; ty min förhoppning är från honom.
 7. Bara han *är* min klippa och min frälsning. *Han är* min borg, jag ska inte vackla. Ps. 18:3.
 8. Hos Gud *är* min frälsning och min ära. Min styrkas klippa *och* min tillflykt *är* i Gud.
 9. Förtrösta på honom alltid, *ni* folk! Utgjut ert hjärta inför honom! Gud *är* vår tillflykt. Sela. 1 Sam. 1:15. Ps. 37:5. Jes. 26:4. Klag. 2:19.
 10. Människor av låg rang *är* bara en vindpust *och* människor av hög rang *är* en lögn. I vågskålen väger de lätt, *ja*, tillsammans *mindre* än luft. Ps. 39:6, 116:11, 146:3f. Jes. 40:15f. Dan. 5:27.
 11. Sätt inte er tillit till våld eller ert hopp på stöldgods. Om *än* er rikedom ökar, fäst inte ert hjärta *vid* den. Job 31:24f. Ps. 52:9. Luk. 12:16f. 1 Tim. 6:17.

12. En gång har Gud talat, två gånger har jag hört det: att Gud har makten.

13. Men också nåden *tillhör* dig Herre, för du lönar var och en efter hans gärningar.

Job 34:11. Ps. 28:4. Ords. 24:12. Pred. 12:14.

Jer. 32:19. Matt. 16:27. Rom. 2:6. 1 Kor. 3:8.

2 Kor. 5:10. Upp. 22:12.

63 psalmen

Längtan efter Gud och förtröstan på honom.

En psalm av David när han var i Juda öken.

2. O Gud, du är min Gud, tidigt söker jag dig. Min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig i ett torrt och kargt land där inget vatten finns.

1 Stam. 22:5. 23:14f. 2 Sam. 15:23f. 16:2. 17:16. Ps.

5:4. 42:2f. 84:3. 143:6. Matt. 5:6.

3. För att få se din makt och din ära, skådar jag efter dig i helgedomen.

2 Sam. 15:25. Ps. 27:4.

4. Eftersom din nåd är bättre än liv ska mina läppar prisa dig.

Ps. 69:17.

5. Därför vill jag lova dig i alla mina livsdagar och i ditt namn vill jag lyfta mina händer.

Ps. 104:33. 146:2.

6. Min själ blir mättad som med märg och fett och min mun lovsjunger dig med jublande läppar,

7. när jag påminns om dig på min bädd och tänker på dig under *nattens* timmar.

8. För du har varit min hjälp, därför jublar jag under dina vingars skugga.

Ps. 17:8. 36:8. 57:2. 61:5. 91:4.

9. Min själ håller sig tätt intill dig, din högra hand stöder mig.

Ps. 18:36. Jes. 41:10.

10. Men de som är ute efter mitt liv, för att förgöra det, de ska fara ner i jordens djup.

4 Mos. 16:31f. Ps. 55:16.

11. De ska falla för svärdet, de ska bli byte åt schakaler.*

*KJV: rävar.

12. Men kungen ska glädja sig i Gud. Var och en som svär vid honom, ska prisa sig lycklig, medan lögnarnas mun täpps till.

5 Mos. 6:13. Ps. 21:2.

Ps. 31:19. 107:42. Rom. 3:19.

64 psalmen

Bön om beskydd mot fiender.

För körledaren, en psalm av David.

2. Hör, o Gud, min röst när jag ber. Skydda mitt liv från fiendens hot.

3. Göm mig för de ondas hemliga planer, från förbrytarnas uppror.

4. De vässar sin tunga som ett svärd och spänner bågen för att skjuta sina bittra ord som pilar

Ps. 55:22. 57:5. 140:4.

5. för att i smyg skjuta på den fullkomlige. Plötsligt skjuter de honom och skyr ingenting.

Ps. 10:8. 11:2. 58:8.

6. De eggjar varandra i sina onda uppsåt. De talar om hur de ska gilla fällor. De säger: Vem kan se dem?

Job 22:13. Ps. 10:11f. 94:7. 140:6.

7. De smider onda planer och säger: Nu har vi en färdig plan. Både deras inre tankar och hjärta hos var och en av dem är djupa.

Jer. 17:9.

8. Men Gud ska skjuta på dem med en pil, plötsligt ska de bli sårade.

Ps. 7:13f.

9. Deras egen tunga får dem på fall och alla som ser dem ska fly iväg.

Ps. 7:16. 9:16.

10. Och alla människor som ser det ska frukta och förkunna Guds verk, för de ska med visdom begrunda hans gärning.

2 Mos. 8:19. Ps. 58:12. 94:15. Rom. 9:17.

11. Den rättfärdige gläder sig i Herren och förtröstar på honom, och alla med rättsinniga hjärtan kan prisa sig lyckliga.

Ps. 32:11. 58:11. 68:4. Jes. 45:25.

65 psalmen

Guds godhets rikedom.

Till körledaren, en psalm och sång
av David.

2. Lovprisning väntar på dig i Sion, o Gud. Till dig infriar man löften.

Ps. 61:9, 62:2, 66:13.

3. O du som hör bön, till dig ska alla människor komma.

4 *Mina* Synder är mig övermäktiga. Men du ska förlåta våra överträdelser.

Ps. 38:5, 40:13, 79:9. Jes. 53.

5. Salig är den som du utväljer och orsakar att komma nära *dig*, så att han får bo i dina gårdar! Vi ska mättas av det goda i ditt hus, ditt heliga tempel.

Ps. 27:4, 36:9, 84:5.

6. Med gärningar som inger fruktan* svarar du oss i rättfärdighet, du vår frälsnings Gud, som är en tillflykt för jordens alla ändar och för dem *vid de* avlägsna haven.

2 Sam. 7:23. Ps. 66:3.

**KJV*: skräckinjagande gärningar.

7. Du som reste bergen med din styrka, rustad med kraft,

8. *du* som stillade havets brus, vågornas brus och folkens larm.

Jes. 17:12-13.

Ps. 43:3-4, 89:10. Matt. 8:26.

9. Också de som bor vid jordens mest avlägsna ändar fruktar för dina tecken. Du uppfyller morgonen och kvällen med jubel.*

**Alt. övers. Från öster till väster framkallar du jubel.*

10. Du besöker jorden och vattnar den, du gör den mycket rik med Guds källa som är full av vatten. Du förbereder dess sådd *väl* för så har du ordnat det.

3 Mos. 26:4, 5 Mos. 11:11-12.

Job. 5:10. Ps. 67:7.

11. Dess fåror vattnar du, jämnar det som är upphöjt, med regnskurar uppmjukar du det och välsignar dess gröda.

Jes. 30:23. Ps. 72:6, 104:13, 147:8.

Ords. 10:22.

12. Du kröner året med ditt goda, och dina fotspår dryper av rikedom.

5 Mos. 11:12. Ps. 104:28, 147:14.

12. Vildmarkens beten frodas, och höjderna klär sig i glädje.

Job 38:25-27.

13. Betesmarkerna fylls med hjordar, dalarna täcks med säd, de jublar av glädje och de sjunger också.

66 psalmen

En lovsång.

Till körledaren, en sång, en psalm.
Fröjdas inför Gud, alla länder.

Jes. 49:13.

2. Lovsjung hans namns härlighet! Ge honom ära och pris!

Ps. 8:2.

3. Säg till Gud: Hur väldiga* är inte dina verk! På grund av din stora makt kommer dina fiender att underkasta** sig dig.

5 Mos. 33:29. Ps. 18:45, 145:6.

KJV*: skräckinjagande. *Det hebreiska ordet betyder inte genuin omvändelse utan snarare att de motvilligt tvingas krypa inför honom, se Fil. 2:10.*

4. Hela jorden* ska tillbedja dig och lovsjunga dig, de ska lovsjunga ditt namn. Sela.

**Alt. övers. Alla länder.*

5. Kom och se Guds verk! Hans gärningar mot människors barn inger fruktan*.

Ps. 46:9. **KJV*: skräckinjagande.

6. Han förvandlade havet till torrt land, till fots gick de genom floden, där gladdes vi över honom.

2 Mos. 14:21. Jos. 3:16. Ps. 106:9, 114:3.

7. Han härskar med sin makt för evigt, hans ögon ger akt på folken. De upproriska må inte förhäva sig. Sela.

Ps. 11:4, 14:2, 33:13, 145:13.

8. Prisa vår Gud, ni folk och låt rösterna ljuda till hans lov,

9. som har behållit vår själ vid liv och inte låtit vår fot slinta!

Ps. 55:23, 121:3.

10. För du har prövat oss, o Gud, du luttrade oss som silver luttras.

Ps. 7:10, 17:3, 26:2. Ords. 17:3. 1 Petr. 1:7.

11. Du lät oss fastna i nätet, du la en tung börda på våra ryggar.*

**Ordagrant: höfter.*

12. Du fick människor till att rida fram över vårt huvud, vi gick genom eld och vatten. Men du förde oss ut till överflöd.

Jes. 43:2, 51:23.

13. Jag vill gå in i ditt hus med brännoffer, jag vill fullfölja mina löften till dig,

Ps. 50:14, 61:9, 116:14.

14. som mina läppar uttalade, och som min mun sa när jag var i nöd.

15. Brännoffer av feta får vill jag offra till dig och rök av baggar. Jag vill offra både oxar och bockar. Sela.

16. Kom *och* lyssna alla ni som fruktar Gud, och jag ska berätta för er vad han har gjort för min själ.

17. Jag ropade till honom med min mun och lovprisade honom med min tunga.

Ps. 50:15.

18. Om jag haft ondska i mitt hjärta, skulle Herren inte ha lyssnat till *mig*.

Job 27:8-9. Ords. 15:29, 28:9. Jes. 1:15, 59:2. Joh. 9:31.

19. *Men* Gud har sannerligen hört mig, han har lyssnat till mitt bönerop.

20. Lovad* vare Gud, som varken har avvisat min bön eller sin nåd från mig!

**KJV: Välsignad.*

67 psalmen

Guds lov efter lycklig skörd.

För körledaren, till stränginstrument. En psalm, en sång.

2. Gud var nådig mot oss och välsigna oss, må hans ansikte lysa över oss! Sela.

4 Mos. 6:24-25. Ps. 44:4.

3. Att din väg må bli känd på jorden, din frälsning bland alla hednafolk.

Ps. 25:10, 98:2. Jes. 60:3.

4. Låt folken tacka dig, o Gud, låt alla folk tacka dig!

Ps. 66:4, 117:1. Jes. 2:2.

5. O må folkslagen glädja sig och jubla, för du dömer folken rättvist och leder folkslagen på jorden! Sela.

Ps. 9:9, 71:11-14, 96:7-13, 98:9. Jes. 58:11.

6. Folken ska tacka dig, o Gud, alla folk ska tacka dig.

Ps. 117:1.

7. *Då* ska jorden ge sin gröda, *och* Gud, vår Gud, ska välsigna oss,

3 Mos. 26:4. Ps. 65:10, 85:13.

8. Gud ska välsigna oss och hela jorden ska frukta honom!

68 psalmen

En segersång till Herrens lov, som genom öknen har fört och i striderna hjälpt sitt egendomsfolk. Kristi upphöjelse.

För körledaren. En psalm, en sång av David.

2. Må Gud resa sig, låt hans fiender skingras, låt också de som hatar honom fly för honom.

4 Mos. 10:35.

3. Såsom rök drivs bort, så drivs *de* bort av dig. Såsom vax smälter av eld, så förgås de ogudaktiga av Guds närvaro*.

Ps. 1:4, 37:20. Jes. 9:18.

Hos. 13:3. **Ordagrant: ansikte.*

4. Men de rättfärdiga gläder sig, de fröjdar sig inför Gud, ja, de jublar av glädje!

Ps. 35:27.

5. Sjung till Gud, lovsjung hans namn. Upphöj honom som rider på skyarna!* **HERREN**** är hans namn, och jubla inför honom!

2 Mos. 15:3. Jes. 40:3-4, 62:10. Matt. 3:3.

**Alt. övers. som rider genom öknarna.*

***I hebr. används här: YAHH istället för det heliga namnet YHWH.*

6. De faderlösas fader och änkors försvarare *är* Gud i sin heliga boning.

5 Mos. 10:18, 26:15. Ps. 10:14, 146:9.

7. Gud ger de ensamma en familj, han för ut de fångna till frihet. Men de upproriska får bo i en öken.

Jes. 42:7, 61:1.

8. O Gud, när du drog ut i spetsen för ditt folk, när du gick fram i ödemarken, Sela.

2 Mos. 13:21-22, 33:14.
Dom. 5:4. Ps. 78:52.

9. Då bävade jorden, och från himlarna duggade det vid Guds närvaro. Ja, själva Sinai *skälvde* vid Guds, Israels Guds, närvaro.

2 Mos. 19:16.
5 Mos. 33:2. Dom. 5:4-5. Ps. 18:8, 77:19.

10. Ett ymnigt regn lät du falla, o Gud genom vilket du gav kraft åt din arvedel när den var trött.

2 Mos. 16:4. 4 Mos. 11:31-32. Ps. 78:24, 27-28.

11. Din skara fick bo där. I din godhet, o Gud, tog du dig an de fattiga.

2 Mos. 16:12.

12. Herren gav sitt ord, stor var skaran som förkunnade det.*

2 Mos. 15:20-21.
Dom. 5:12. 1 Sam. 18:6-7.
*Kristusprofetia, Gud gav Logos - ordet till världen.

13. Härarnas kungar flydde, och hon som satt hemma fick dela på bytet.

Dom. 5:19, 30. 1 Sam. 30:24. 2 Sam. 1:24. Jes. 9:3.

14. Fastän ni har legat bland kärlden, ska ni *likväl vara* som en duvas vingar täckta av silver och hennes fjädrar av gyllene* guld.

*KJV: gult

15. När den Allsmäktige skingrade kungarna i *landet*, var det *vitt* som snö i Salmon.

16. Guds berg är som Basans berg, ett berg med höga toppar är Basans berg.

17. Varför är ni höga berg avundsjuka* på *det* berg Gud önskar ha till sin boning? HERREN ska bo *där* för alltid.

Ps. 8:3, 76:5, 87:1-2, 132:13-14.
Jes. 2:2. *KJV: Varför hoppar ni, ni höga berg.

18. Guds stridsvagnar är myriader,¹ även myriader av änglar.² Herren är bland dem, såsom på Sinai, på den heliga *platsen*.³

5 Mos. 33:2. 2 Kung. 6:17. Dan. 7:10. Hab. 3:8. Hebr. 12:22.

¹Hebr. myriad, betyder ett stort tal. KJV: tjugotusen.
²Alt. övers. Guds stridsvagnar är tiotusentals, tusen och åter tusentals. Ordet som är översatt med änglar kan också betyda repetition dvs att tusentals repeteras. ³Hebreiskan är mångtydig.

19. Du for upp i höjden, du förde bort fångenskapen *som fånge*. Du fick gåvor bland människorna, även de upproriska, så att HERREN Gud skulle bo *bland dem*.

Ps. 47:6. Ef. 4:8. Kol. 2:15.

20. Lovad *vare* Herren *som* dag efter dag förser oss med *det goda*, Gud vår frälsare! Sela.

21. *Han som är* frälsningens Gud är vår Gud och hos HERREN Gud *finns* räddningen från döden.*

Ps. 48:45, 49:16, 56:14. Upp. 1:8.

*Hebr. *tôtsà'áh*, betyder ordagrant gå fram, undfly, undkomma, utgå som från en port. Den troliga innebörden är att räddningen från döden utgår endast från Israels Gud.

22. Men Gud ska krossa sina fienders huvuden, den håriga hjässan på den som fortsätter i sina synder.

Ps. 110:6.

23. Herren har sagt: Från Basan ska jag hämta dem tillbaka. Jag ska hämta *mitt folk* tillbaka från havets djup,

Amos. 9:2f.

24. så att din fot kan vada i *dina* fienders blod *och* dina hundars tunga i detsamma.

25. De har sett ditt segertåg*, o Gud, min Guds *och* min Konungs segertåg i helgedomen.

*KJV: din gång. KXII: hur du går.

26. Först går sångare sedan kommer musikanter, *bland dem var också* jungfrur som slår på tamburiner.

27. Lova ni Gud i församlingarna, ja Herren, från Israels källa!

Ps. 22:23-24, 26:12. Jes. 48:1, 51:1.

28. Där *går* Benjamin, den yngste, *med* sina furstar, Juda furstar *och* deras råd, *och* Sebulons furstar, *och* Naftalis furstar.

1 Sam. 9:21. Dom. 5:18, 6:35.

29. Din Gud har fastställt din makt*, stark, o Gud, vad du har gjort för oss.

*Alt. övers. förordnat ditt majestät. KJV: befall din styrka. Troligtvis syftar det på att Konungens rike är stadfäst av Gud.

30. På grund av ditt tempel i Jerusalem ska kungar komma med gåvor till dig.

Ps. 45:13, 72:10, 96:8, 102:16, 138:4.

31. Tala strängt till skaran av spjutbärare, tjurarnas flock med kalvarna av folket, *till dess alla* underordnar sig med silverstycken. Skingra du det folk som gillar krig.*

Jes. 60:9. *Hebreiskan är här svåröversatt och kan översättas på olika sätt.

32. Prinsar ska komma ut ur Egypten, Etiopien ska snart sträcka ut sina händer till Gud.

Jes. 18:7, 19:21, 45:14.
Sef. 3:10. Apg. 8:26f.

33. Lovsjung till Gud ni riken på jorden, sjung lovsånger till Herren, Sela,

34. till honom som rider på himlarnas himlar från urtiden, se, han låter sin röst höras, sin mäktiga stämma.

5 Mos. 33:26. Ps. 18:11, 29:3f, 104:3.

35. Ge Gud makten! Hans majestät är över Israel, hans styrka är i skyarna.

36. O Gud, fruktad är du, ut ifrån dina heliga platser. Israels Gud är den som ger styrka och makt åt sitt folk. Lovad vare Gud!

Jes. 40:29f. Ps. 29:11.

69 psalmen

Kristi lidande.

För körledaren, till liljorna. En psalm av David.

2. Rädda mig, o Gud, för vattnet når mig till halsen.

3. Jag har sjunkit ner i en djup dy utan fotfäste, jag har kommit ut på djupt vatten, och strömmen sköljer över mig.

Ps. 18:5, 40:3, 42:8. Jona. 2:4.

4. Jag har ropat mig trött, min strupe är hes. Mina ögon sviktar medan jag väntar på min Gud.

Ps. 6:7, 38:11, 119:82, 123.

5. De som hatar mig utan anledning är fler än håren på mitt huvud. De som är mina fiender utan skäl och vill förgöra mig är mäktiga. Vad jag inte har stulit måste jag ersätta.

Ps. 35:19. Joh. 15:25.

6. O Gud, du vet om min dårskap, och mina synder är inte dolda för dig.

7. O Herre härskarornas Gud, låt inte dem som hoppas på dig komma på skam för min skull. Låt inte dem som söker dig drabbas av vanära för min skull, o Israels Gud.

8. *Det är ju* för din skull som jag får utstå hån, och skam täcker mitt ansikte.

Ps. 44:23. Rom. 8:36.

9. Jag har blivit främmande för mina bröder, en främling för min mors barn.

Ps. 31:12, 38:12. Joh. 7:5.

10. Ty nitälskan* för ditt hus har förtärt mig, och smädelserna från dem som smädar dig föll över mig.

Ps. 119:139. Joh. 2:17. Rom. 15:3.

*Alt. övers. Ty brinnande iver för ditt hus.

11. När jag grät och tuktade min själ med fasta, så hånades jag för det.

12. Jag klädde mig i säcktyg, och jag blev till ett ordspråk för dem.

13. De som sitter i porten pratar om mig,* och jag har blivit en dryckesvisa.

Job 30:9. Klag. 3:63.

*Kan syfta på skvallor då människor samlades vid portar och marknader, men vid porten var också platsen för de äldste där offentliga rättsvister genomfördes.

14. Men angående mig, så är min bön till dig O HERRE, i rätt tid. o Gud, i din stora nåd, bönhör mig med din trofasta hjälp.

Ps. 106:4. Jes. 49:8.

2 Kor. 6:2. *KJV: i din frälsande sanning.

15. Rädda mig ur dyn, så att jag inte sjunker utan blir räddad från dem som hatar mig och från de djupa vattnen.

16. Låt inte vattenmassorna dränka mig, eller djupet uppsluka mig. Låt inte brunnen sluta sitt gap över mig!

17. Bönhör mig O HERRE, för din nåd* är god. Vänd dig till mig i enlighet med din stora barmhärtighet.

*KJV: kärleksfullhet.

18. Göm inte ditt ansikte för din

tjänare, för jag är i nöd. Skynda att svara mig!

Ps. 27:9, 102:3, 143:7.

19. Kom nära min själ och förlösa den! Befria mig från mina fiender!

20. Du vet hur jag hånas, min skam och min vanära. Alla mina motståndare är inför dig.

21. Sårande behandling har krossat mitt hjärta, och jag är full av bedrövelse. Jag väntade på att någon skulle ha medlidande men *det fanns* ingen, och på *någon som* kunde trösta mig, men hittade ingen.

22. De gav mig också galla att äta och i min törst gav de mig ättika att dricka.*

Matt. 27:34, 38, 48. Mark. 15:23. Luk. 23:36. Joh. 19:28-29. *Kristusprofetia.

23. Låt deras bord framför dem bli en snara och deras välgång en fälla.

Rom. 11:9-10. 1 Tess. 5:3.

24. Låt deras ögon förmörkas, så att de inte ser, och gör så att deras höfter ständigt vacklar.

25. Håll ut din vrede över dem, och låt din glödande vrede få tag i dem.

26. Låt deras bostad bli ödelagd, och låt ingen bo i deras tält.

ApG. 1:20.

27. För de förföljer *den* som du har slagit och pratar om plågan hos den som du har sårat.*

Ps. 109:22. Jes. 53:4.

*Alt. övers. som du har genomborrat. Kristusprofetia.

28. Lägg synd till deras synd och låt dem inte få del av din rättfärdighet!

Rom. 1:24, 28. Jer. 18:23.

29. Låt dem bli strukna ur de levandes bok, så att de inte finns upptecknade bland de rättfärdiga.

2 Mos 32:32.

Ps. 86:6. Hes. 13:9. Dan 12:1. Luk 10:20.

Fil. 4:3. Upp. 3:5. 13:8; 20:12, 15, 21:27.

30. Men jag är betryckt och plågad,* o Gud, låt din frälsning skydda mig!*

Ps. 61:3. *KJV: eländig och bedrövad.

**KJV: lyfta mig högt.

31. Jag vill prisa Guds namn med sång och upphöja honom med tacksägelse.

32. *Det* ska behaga HERREN mer än en ox eller en tjur med horn och klövar.

Ps. 50:9f, 51:18-19.

33. De ödmjuka ska se *det och* glädja sig, och ni som söker Gud, era hjärtan ska få nytt mod.*

Ps. 22:27, 34:3.

*KJV: ska leva

34. För HERREN hör de arma, och han föraktar inte sina fångna.

Ps. 72:12. Matt. 5:3.

35. Låt himlen och jorden lova honom, haven och allt som rör sig i dem!

Ps. 96:11f, 98:7. Jes. 49:13.

36. För Gud ska frälsa Sion och bygga upp Juda städer, så att de kan bo där och ha det som egendom.

37. Hans tjänares barn ska ärva det och de som älskar hans namn ska bo där.

Ps. 102:29. Jes. 65:9.

70 psalmen

Bön om snar hjälp.

För körledaren. En psalm av David till påminnelse.

2. Skynda, o Gud, att rädda mig! O HERRE, Skynda till min hjälp!

Ps. 31:3.

3. Låt skam och vanära komma över dem som står efter mitt liv. Låt dem som önskar mig olycka, skamsna få dra sig tillbaka.

Ps. 6:11, 31:18.

Ps. 35:4, 40:15, 71:13, 83:18.

4. Låt dem som hänskrattar* som vedergällning få vända tillbaka i skam.

Ps. 40:16. *Ordagrant: säger, skryter.

5. Låt alla som söker dig jubla och vara glada i dig, och låt alla de som älskar din frälsning alltid säga: Högtlovad vare Gud.

Fil. 4:4.

6. Men jag är betryckt och nödställd. O Gud, skynda till mig! Du är min hjälp och min befriare. HERRE, dröj inte!

Ps. 40:18, 71:13.

71 psalmen

Bön emot fiender.

På dig, HERRE, förtröstar jag, låt mig aldrig komma på skam!

Ps. 25:2, 31:2-3.

2. Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet, lyssna till mig och fräls mig.

3. Var *en* klippa för mig där jag kan bo, dit jag alltid kan fly, du som gett befallning om min frälsning, för du *är* min klippa och min borg.

⁵Mos. 33:27. Ps. 18:3, 27:8, 62:3, 90:1, 91:9.

4. Min Gud, befria mig ur den ondes grepp, ut ur den orättfärdiges och grymmes hand.

5. För du O Herre, GUD* *är* mitt hopp *och* min förtröstan ända från min ungdom.

**En variation av YHWH används här, och för att inte förväxlas med den vanliga formen som annars översätts med HERREN översätts denna variation i versaler med: GUD.*

6. Av dig har jag blivit uppbugen allt från moderlivet, du var den som frölöste mig ut ur min moders liv. Min lovprisning *ska* ständigt *vara* om dig.

Ps. 22:10-11, 26.

7. Jag är som ett mirakel för många, men du *är* min starka tillflykt.

8. Låt min mun vara full av ditt lov *och* din ära hela dagen *lång*.

9. Förkasta mig inte när jag blir gammal, överge mig inte när min kraft tar slut,

10. för mina fiender talar emot mig, och de som står efter mitt liv smider planer,

Ps. 56:7.

11. och säger: Gud har övergett honom, jaga efter honom och grip *honom*, för *det finns* ingen som räddar *honom*.

12. O Gud, var inte långt från mig, o

min Gud, skynda till min hjälp!

Ps. 22:12, 20, 38:22-23, 40:14, 70:6.

13. Låt dem komma på skam *och* förgås, som är fiender mot min själ, låt dem övertäckas *med* skam och vanära, som vill mig ont!

Ps. 6:11.

Ps. 35:4, 26, 40:15, 70:3.

14. Men jag ska alltid hoppas och prisa dig mer och mer.

15. Min mun ska förkunna din rättfärdighet *och* din frälsning dagen lång, vars rikedom jag inte kan räkna.*

Ps. 35:28, 40:6, 96:2. *KJV: för jag vet inte dess antal.

Alt. övers. även om jag inte känner vidden av den.

16. Jag ska gå i den väldiga kraften från Herren, GUD, jag ska prisa din rättfärdighet, *ja*, endast din.

17. Gud, du har undervisat mig från min ungdom och fortfarande förkunnar jag dina underverk.

⁵Mos. 4:5, 6:7. Ps. 77:12-13.

18. Överge mig inte, o Gud, nu när jag blivit gammal och gråhårig förrän jag har visat din styrka för *nästa* generation *och* din makt för alla *som* ska komma.

Jes. 46:4, 53:1.

19. Och din rättfärdighet, o Gud, *är* väldigt hög, som har gjort *så* stora ting, o Gud, vem är som du?

²Mos. 15:11. 2 Sam. 7:22. Ps. 36:6, 86:8. Mika. 7:18.

20. *Du* som har låtit mig drabbas av många och svåra lidanden, ska levandegöra mig igen och föra mig upp igen från jordens djup.

⁵Mos. 32:29. 1 Sam. 2:6. Ps. 86:13. Hos. 6:2.

21. Du ska föröka min storhet och omsluta mig med tröst.

Ps. 18:36.

22. Jag ska prisa dig med lyra för din trofasthet*, o min Gud. Jag ska lovsjunga till dig med harpa, du Israels Helige.

Ps. 33:2, 81:3, 144:9. *KJV: sanning.

23. Mina läppar ska jubla när jag lovsjunger dig, så också min själ som du har friköpt.

Ps. 103:2-4.

24. Min tunga ska också hela dagen lång tala om din rättfärdighet, för de som ville mig ont har drabbats av skam och smälek.

72 psalmen

Bön om välsignelse över Kristus och hans rike

Av Salomo.

ÅGe kungen dina domar, o Gud, och din rättfärdighet åt kungens son!
Jes. 11:2-5.

2. Han ska döma ditt folk med rättfärdighet och dina betryckta med rättvisa.*
*Hebr. mishpät. Kan betyda domslut, rättvisa, skipa rättvisa, rätt. KJV: domslut.

3. Bergen ska bära frid åt folket, och höjderna rättfärdighet.
Ps. 85:11-12. Jes. 2:4, 9:6-7, 11:6, 9. Sak. 9:10.

4. Han ska försvara* de förtryckta, han ska rädda den fattiges barn och krossa förtryckaren.
Ps. 10:18.

Ps. 26:1, 45:5. Jes. 11:4. *Hebr. shâphaj, kan betyda: döma, straffa, försvara, frikänna. KJV: han ska döma de arma bland folket.

5. De ska frukta dig så länge som solen och månen består genom alla generationer.
2 Sam. 7:13. Ps. 89:37-38. Jer. 33:20f.

6. Han ska komma ner likt ett regn på nyslagen äng, som regnskurar som vattnar jorden.
5 Mos. 32:2. 2 Sam. 23:4. Ps. 65:11. Jes. 45:8. Hos. 6:3.

7. I hans dagar ska den rättfärdige blomstra, och överflödande frid ska råda så länge månen består.*

Jes. 9:7, 11:6, 35:1-2. Luk. 2:14. *Orägränt: tills det inte mer finns måne.

8. Han ska härska från hav till hav och från floden till världens ände.

Ps. 2:8, 89:26. Sak. 9:10.

9. De som bor i öknen ska böja knä inför honom, och hans fiender ska slicka dammet!

Jes. 49:23. Mik. 7:17.

10. Kungarna från Tarsis och öarna*

ska bära fram presenter, kungarna av Saba och Seba ska komma med gåvor.

2 Krön. 9:21. Ps. 45:13, 48:8, 68:30. Jes. 42:4f. Jes. 60:5-6. Matt. 2:11. *Alt. övers. kustländerna.

11. Ja, alla kungar ska böja knä inför honom, alla folk ska tjäna honom!

Ps. 22:28-29, 86:9, 138:4. Jes. 45:23. Rom. 14:11. Fil. 2:9-11. Upp. 11:15.

12. För han ska rädda den nödställda och den betryckte när han ropar, och *den* som inte har någon hjälpare.

Ps. 69:34.

13. Han ska vara nådig mot den arme och behövande och frälsa de nödställdas själar.

14. Han ska befria deras liv från förtryck* och våld, och deras blod ska vara dyrbart i hans ögon.

Ps. 69:19, 116:15.

*KJV: Han ska återlösa deras liv från bedrägeri.

15. Och han ska leva och få guld från Saba. Och ständigt ska *man* be för honom, och lovprisa honom dagen lång.

16. Det ska finnas en handfull säd i marken på bergens topp. Dess frukt ska vaja likt Libanon och *de* från staden ska blomstra som gräset på marken!

Job. 5:25. Jes. 54:1. Jer. 31:12. Amos. 9:13.

17. Hans namn ska bestå för evigt. Hans namn ska inte upphöra inför solen, och genom honom ska *människor* bli välsignade. Alla hedningar ska prisa* honom.

1 Mos. 12:3, 22:18.

Ps. 102:13, 135:13. Jes. 9:6. *KJV: kalla honom välsignad.

18. Lovad vare HERREN Gud, Israels Gud, som ensam gör under!

2 Mos. 15:11. Job. 5:9, 9:10. Ps. 41:14., 89:53, 106:48.

19. Och välsignat vare hans härliga namn för evigt och låt hela jorden vara full *av* hans härlighet! Amen, Amen.

4 Mos. 14:21. Neh. 9:5. Jes. 6:3. Hab. 3:3.

20. Slut på Davids, Isais sons, böner.

Tredje Boken.

73 psalmen

De gudfruktigas och de ogudaktigas olika slut.

En psalm av Asaf.

Gud är sannerligen god mot Israel, mot dem som har rena hjärtan.

Ps. 24:4, 51:9, 12. Matt. 5:8

2. Men när det gäller mig, så höll mina fötter på att tappa fästet, mina steg var helt nära att slinta.

3. För jag var avundsjuk på de dåraktiga, * *när* jag såg de ogudaktigas välgång.

Job 27:7f. Ps. 37:1, 7.
Ords. 23:17. Jer. 12:1. *Alt. övers. *högmödig*.

4. För *de* har inga plågor fram till sin död, utan deras kroppar är välnärda.*

*KJV: *utan deras styrka är stadig.*

5. De *hamnar* varken i svårigheter *som andra* människor, eller blir plågade *som andra* människor.

6. Därför omsluter stoltheten dem som en halskedja *och* våldet *är* den dräkt de bär.

7. Deras ögon skjuter ut av fetma, de har mer än vad deras hjärtan kan önska.

5 Mos. 32:15. Job. 15:27.
Ps. 17:10. Jer. 5:28.

8. De är korrupta och talar ondskefullt, övermodigt hotar de *med* förtryck.

9. De sätter sin mun mot himlen, och deras tunga far fram över jorden.

10. Därför återvänder också hans folk tillbaka, och en full *bägare* vatten vrids ut åt dem,

11. och de säger: Hur skulle Gud kunna veta? Finns det kunskap hos den Allrahögste?

Job. 22:13-14.
Ps. 10:11, 94:7. Hes. 8:12.

12. Se, dessa *är* de ogudaktiga, som

har framgång i världen, *och* deras rikedomar växer.

Job. 12:6. Ps. 49:7, 52:9.

13. Sannerligen, förgäves har jag renat mitt hjärta och tvättat mina händer i oskuld.

Job. 34:9, 35:3.
Ps. 26:6. Matt. 27:24.

14. För hela dagen var jag plågad och varje morgon tuktrad.

15. Om jag hade sagt: så tänker jag tala, se, då skulle jag ha svikit dina barns generation.

16. När jag tänkte på detta och försökte förstå, *var* det alltför svårt för mig,

17. till dess jag gick in i Guds helgedom, *då* förstod jag deras slut.

18. Sannerligen, du ställde dem på slipprig mark, du störtade dem ner i fördärvet.

Job 21:17f.
Ps. 35:6, 8, 36:13. Jer. 23:12.

19. Hur plötsligt går de inte under! De förgås och får en ände med förskräckelse.*

4 Mos. 16:21. Ps. 37:38. Ords. 1:27.
*KJV: *och blir fullständigt förtärda av förskräckelse.*

20. Som en dröm, när *man* vaknar från den, ska du, o Herre, när du vaknar, förakta deras skuggbilder.

Job. 20:8. Ps. 34:17, 78:65. Jes. 29:8.

21. Så blev mitt hjärta bittert och jag kände styng i mitt inre,*

*KJV: *njurar.*

22. Så oförnuftig och okunnig var jag. Jag var *som* ett djur inför dig.

23. Likväl är jag alltid hos dig, du har hållit *mig* i min högra hand.

24. Du ska leda mig efter ditt råd och sedan ta emot mig *i* härligheten.

Ps. 4:4, 32:8, 48:15, 49:16. Jes. 28:29, 58:11. Ef. 1:9.

25. Vem har jag i himlen *förutom* dig? Och *det finns* ingen på jorden *som* jag önskar *förutom* dig!

26. *Om än* min kropp och min själ tynar bort,* *så är* Gud mitt hjärtas klippa och min del för evigt.

Ps. 16:2, 5, 18:2-3, 38:11, 142:6. Klag. 3:24.
*KJV: *mitt kött och mitt hjärta förmäktar.*

27. Ty, se, de som är långt från dig ska förgås, du förgör alla som är otrogna mot dig. Ps. 37:20. Matt. 12:39. Jak. 4:4.

28. Men det är gott för mig att närma mig Gud. Jag har satt min tillit till Herren GUD* så att jag kan förkunna alla dina gärningar. *Se not Ps. 71:5.

74 psalmen

Templets förstöring.

En vishetspsalm av Asaf.

Varför har du förkastat oss för alltid, o Gud? Varför ryker din vrede mot fåren i din hjord*? Ps. 44:10f, 77:8. Ps. 79:13, 95:7, 100:3. Jes. 61:3 *KJV: betesmark.

2. Tänk på din församling, som du köpte åt dig för länge sedan, din arvedels stam* som du friköpte, detta Sions berg, där du har bott. *KJV: stav

3. Lyft dina steg till de evigt ödelagda platserna, till allt det ondskefulla fienden har gjort i helgedomen.

4. Dina fiender skrävar i din helgedom, de sätter upp sina avgudabilder* som tecken därinne. 2 Mos. 29:42-43. Ps. 74:9. Klag. 2:7. *KJV: emblem.

5. Det såg ut som* när man lyfter yxor i en tät skog. 2 Krön. 36:1f. Jer. 52:1f. *KJV: En man blev känd eftersom han.

6. Men nu slår de sönder dess konstverk på en gång med yxor och släggor. 1 Kung. 6:18, 29f.

7. De har satt eld på din helgedom och har vanhelgat boplatsten för ditt namn ända till grunden.* 2 Kung. 25:9. Ps. 89:40. Jes. 64:11.

*KJV: De har satt din helgedom i brand, de har vanhelgat, genom att bryta ner boendeplatsen för ditt namn till marken.

8. De sa i sitt hjärta: Låt oss förgöra dem tillsammans! De brände upp alla Guds synagogor i landet.

9. Våra tecken ser vi inte, det finns inte mer någon profet, inte heller finns

det någon bland oss som vet för hur länge. Klag. 2:9. Hes. 7:26. Amos. 8:12.

10. Hur länge, o Gud, ska motståndaren få häna? Ska fienden ständigt få häda ditt namn?

11. Varför drar du tillbaka din hand, din högra hand? Dra fram den ur din famn!

12. Gud är min Konung sedan urminnes tid, som kommer med frälsning mitt i landet*. Ps. 44:5, 68:21. *KJV: på jorden

13. Du delade havet med din styrka, du krossade drakarnas* huvuden i vattnet. 2 Mos. 14:21, 15:4f. Ps. 78:13.

Jes. 51:9-10. Hes. 29:3. *Hebr. tanniyim, drake, havsodjur.

14. Du krossade Leviatans huvuden i bitar, och gav honom till mat åt öknens folk. Job. 40:20. Jes. 27:1.

15. Du lät källor och bäckar springa fram, du fick vattenrika floder att sina. 2 Mos. 17:6. 4 Mos. 20:11. Jos. 3:16-17.

16. Din är dagen, din är också natten, du har berett ljuset och solen.

1 Mos. 1:14f. Ps. 104:19, 136:7f.

17. Du har fastställt alla gränser på jorden. Sommar och vinter är skapade av dig.

18. Kom i håg hur fienden hånar, o HERRE, och att det dåraktiga folket har hädat ditt namn!

19. Ge inte din turturduvas själ till de ondas hop* glöm inte dina förtycktas liv för alltid! *Alt. övers. till vildjuren.

20. Tänk* på förbundet, för landets mörka hörn är fulla med våldets boningar. *KJV: ha respekt.

21. O Låt inte den betryckta vända tillbaka med skam, låt den arme och behövande få prisa ditt namn.

22. Res dig, o Gud, försvara din sak! Tänk på hur dåren hånar dig dagen lång. Ps. 7:7. Jes. 3:13.

23. Glöm inte ropen från dina fiender, oväsendet från dina motståndare som hela tiden ökar.

75 psalmen

Tacksägelse till Gud, som rättvist dömer.

Till körledaren. *Fördärva inte. En psalm, en sång av Asaf.*

2. Vi tackar dig, o Gud, vi tackar dig, för ditt namn är nära *och* dina underbara gärningar förkunnar *det*.

3. När jag ska ta emot församlingen kommer jag döma rättvist.

Ps. 9:9, 67:5, 102:14. Jes. 11:4.

4. Jorden bävar med alla som bor där. Jag upprätthåller dess pelare. Sela.

Job. 38:4-7. Ps. 46:3-4, 7.

5. Till dårarna* säger jag: var inte dåraktiga och till de ogudaktiga: Lyft inte hornet!**

Ps. 94:3. Ords. 27:1.

**Alt. övers. högmodiga. **I den hebreiska tankevärlden så symboliserar horn kraft, makt, och även stolthet, så uttrycket: lyft inte hornet, varnar för högmod.*

6. Höj inte ert horn högt, tala inte styvnickat.*

**Begreppet, styvnickat, syftar på att man är trolsig, egensinnig.*

7. För upphöjelsen kommer varken från öster eller väster, inte heller från söder.

8. Nej, Gud *är* domaren. Han ödmjukar den ene och upphöjer den andre.

1 Sam. 2:6-7. Dan. 4:32. Luk. 1:52.

9. För HERREN *håller* en bägare i sin hand med blandat rött vin som han håller upp, *och* alla onda på jorden måste tömma ända till bottensatsen och dricka upp *det*.

Ps. 60:5. Ords. 23:30. Jes. 51:17, 22. Jer. 25:15. Klag. 4:21. Ob. 16.

10. Men jag ska förkunna och lovsjunga Jakobs Gud för evigt.

11. Jag ska hugga av alla de ogudaktigas horn *men* de rättfärdigas horn ska upphöjas.

Jes. 40:31.

76 psalmen

Israels triumfsång.

För körledaren, till stränginstrument. *En psalm, en sång av Asaf.*

2. Gud är känd i Juda, hans namn är stort i Israel.

Ps. 48:2.

3. Hans tält* är i Salem och hans boning på Sion.

1 Mos. 14:18. Ps. 9:12, 68:17. Ps 132:13, 135:21. Hebr. 7:1. *KJV: tabernakel

4. Där bröt han sönder bågens pilar, skölden och svärdet och *stillade* striden. Sela.

Ps. 46:10.

5. Strålände *är* du, *och* härligare än berg rika på byte.

6. Modiga män blev avväpnade, de slumrade in i sin sömn, ingen av de mäktiga männen kunde lyfta* sina händer.

2 Kung. 19:35. Jes. 46:12.

Jer. 51:39, 57. Nah. 3:18. *KJV: finna sina händer.

7. Vid din tillrättavising O Jakobs Gud, så kastas både häst och ryttare in i dvala.*

*KJV: Död sömn.

8. Du *är* den som ska fruktas. Vem kan stå i din åsyn när du är vred?

Ps. 90:7. Nah. 1:6. Mal. 3:2. Upp. 6:17.

9. När du låter domen ljuda från himlen, förskräcks jorden och blir stilla.

10. När Gud står upp till dom för att frälsa alla ödmjuka* på jorden. Sela.

*Alt. övers. behövande.

11. Sannerligen, människans vrede ska prisa dig, och den vrede som återstår ska du kuva.

2 Mos. 9:16. Rom. 9:17.

12. Ge löften och infria dem till HERREN, er Gud! Må alla de folk som bor runt omkring honom bära fram gåvor åt honom som ska fruktas.

5 Mos. 23:21. Ps. 50:14, 65:2. Pred. 5:3.

13. Han tar bort furstars övermod*, *han är* fruktad av jordens kungar.

Ps. 107:40. Job 12:21. Jes. 40:23. *KJV: ande.

77 psalmen

Trösterika minnen från Israels forntid.

För körledaren, till Jedutun. En psalm av Asaf.

2. Jag ropade med min röst till Gud, till Gud ropade jag och han lyssnade till mig.

3. I nödens stund sökte jag Herren, under natten sträckte jag outtröttligt ut min hand*, för min själ vägrade att låta trösta sig. Ps. 27:8, 50:15, 86:7. Job. 11:13.
**KJV: hela natten rann mitt sår och det slutade inte.*

4. Jag tänkte på Gud och suckade, jag klagade och förlorade allt mod.* Sela.
Jes. 26:16. **KJV: min ande blev överväldigad.*

5. Du håller mina ögon vakna, jag är så oroad att jag inte kan tala.
Ps. 102:8. Jes. 26:18.

6. Jag tänker på de forna dagarna, på åren som var för länge sedan.
5 Mos. 32:7. Ps. 143:5. Jes. 51:9.

7. I natten minns jag min sång, jag grubblar i mitt hjärta och min ande undrar:

8. Ska då Herren för evigt förkasta och aldrig mer visa nåd?
Ps. 44:10, 79:5, 85:6, 108:12.

9. Är hans nåd borta för alltid? Har hans löften upphävts för alla tider?
Ps. 89:50, 98:3. Klag. 3:22.

10. Har Gud glömt bort att vara nådig, har han i vrede tillslutit sin barmhärtighet?* Sela. **Alt. övers. medlidande.*

11. Då sa jag: Detta är min bedrövelse men jag ska minnas åren med den Allrahögstes högra hand.*
Ps. 39:10, 73:16. Jer. 10:19.

**Dvs. den tid då Gud gjorde underverk i Israel.*

12. Jag vill minnas HERRENS gärningar, sannerligen jag ska komma ihåg dina forna under.

13. Jag ska också begrunda alla dina

verk och tala om det du har gjort.

14. Din väg, o Gud, är i helighet,* vem är så stor gud, som vår Gud?

2 Mos. 15:11. Ps. 71:19, 86:8, 89:9.

**KJV i helgedomen.*

15. Du är den Gud, som gör under, du har uppenbarat din makt* bland folken.
2 Mos. 15:14-15. Ps. 72:18, 106:8.

**KJV: styrka.*

16. Du har med *din* arm återlöst ditt folk, Jakobs och Josefs barn. Sela.

2 Mos. 6:6. 5 Mos. 9:29.

17. Vattnen såg dig, o Gud, vattnen såg dig och bävade,* och djupen darrade.

Ps. 14:3, 5. 2 Mos. 14:21f.

Hab. 3:8, 10. **KJV: var rädda.*

18. Ur skyarna strömmade vatten, molnen dundrade, och dina pilar for omkring.

19. Din åskas dån hördes i himlen, blixterna lyste upp världen, jorden darrade och skakade.

20. Din väg är i havet och din stig i de väldiga vattnen, men dina fotspår syntes inte.*
2 Mos. 14:22, 28. Jes. 51:10.

Hab. 3:15. **KJV: dina fotsteg är inte kända.*

21. Du ledde ditt folk som en hjord genom Moses och Arons hand.

Ps. 78:52, 80:1. Jes. 63:11f. Mik. 6:4.

78 psalmen

Varningar, hämtade från Israels historia.

En vishetspsalm av Asaf.
Lyssna, o mitt folk, till min lag. Hör vad jag har att säga.

2. Jag ska öppna min mun till liknelser, jag vill yttra hemligheter från det förgångna,
Ps. 49:5. Ords. 1:6. Matt. 13:34-35.

3. vilka vi har hört och känner till, vad våra fäder har berättat för oss.

Ps. 44:2.

4. Vi kommer inte dölja *dem* för deras barn. För ett kommande släkte ska vi

förkunna om HERRENS lovprisning, och hans makt* och de underbara verk han har gjort. *KJV: styrka

5. För han upprättade ett vittnesbörd i Jakob och stiftade en lag i Israel, som han befallde våra fäder att lära sina barn, 2 Mos. 20:1f. 5 Mos. 4:9f, 6:6f, 31:1f. Ps. 147:19.

6. så att det kommande släktet skulle få kännedom om *dem*, och även att deras barn *som* kommer att födas, skulle resa sig och inpränta* dem i sina barn. *KJV: förkunna dem för sina barn.

7. För att de skulle sätta sitt hopp till Gud och inte glömma Guds verk, utan hålla hans bud,

8. och inte bli som deras fäder, ett trotsigt* och upproriskt släkte, ett släkte, vars hjärtan inte var överlättna till Gud och vars ande var trolösa mot *honom*.

2 Mos. 32:9, 33:3, 5, 34:9. 5 Mos. 9:6, 31:27, 32:5. 2 Krön. 30:7. Ps. 95:7-10. Hes. 20:18. *KJV: envist

9. Efraims söner, *var* beväpnade bågskyttar, *men* vände om på stridens dag. Hes. 20:13

10. De höll inte Guds förbund, och de vägrade att följa hans lag.

11. Och de glömde hans gärningar och de under som han hade låtit dem se.

12. Inför deras fäder gjorde han under, i Egyptens land, *på* Soans mark. 2 Mos. 14:15. 4 Mos. 13:22. Hes. 30:14.

13. Han klöv havet och förde dem igenom och han fick vattnet att stå som en vägg. 2 Mos. 14:21f. Ps. 74:13, 136:13.

14. Han ledde dem om dagen med en molnsky och med ett eldsken hela natten. 2 Mos. 13:21-22, 14:24. Ps. 105:39.

15. Han lät klippor rämna i öknen och gav *dem* att dricka som *ur de* stora djupen. 2 Mos. 17:6. 4 Mos. 20:11. Ps. 105:41, 114:8. Jes. 48:21. 1 Kor. 10:4.

16. Han lät bäckar rinna fram ur

klippan och fick vatten att flyta ner som strömmar.

17. Men de fortsatte ännu att synda emot honom, genom att trotsa den Allrahögste i öknen.

18. De frestade Gud i sina hjärtan genom att kräva mat efter sin lystnad. 2 Mos. 16:2f. 4 Mos. 11:4f. 5 Mos. 6:16. Ps. 106:14. 1 Kor. 10:9.

19. Ja, de talade mot Gud och sa: Kan väl Gud duka ett bord i öknen?

4 Mos. 21:5. Mark. 8:4.

20. Se, han har slagit klippan, så att vattnet kom ut och bäckar strömmade fram, *men* kan han också ge bröd *eller* kan han skaffa kött åt sitt folk?

21. Då HERREN hörde *det* blev han vred, och eld upptändes mot Jakob, vrede vällde fram också mot Israel, 4 Mos. 11:1f.

22. eftersom de inte trodde på Gud och inte litade på hans frälsning, 2 Mos. 16:8. 4 Mos. 11:10. 5 Mos. 1:32, 9:23. Hebr. 3:18.

23. fastän han hade befallt molnen i höjden och öppnat himlens portar

24. och låtit manna regna över dem till föda, och gett dem säd från himlen. 2 Mos. 16:4f. Ps. 105:40. Joh. 6:31.

25. Människor fick äta änglars mat så att de blev mätta. 4 Mos. 11:7. 1 Kor. 16:3.

26. Han lät östanvinden blåsa i himlen och med sin kraft drev han fram sydvinden. 4 Mos. 11:31f.

27. Han lät också kött regna över dem likt damm och bevingade fåglar som havets sand.

28. Han lät *dessa* falla ner mitt i deras läger, runt omkring deras tält.

29. Så åt de och blev övermätta för han gav dem vad de begärde. 4 Mos. 11:33. Ps. 106:15.

30. Men inte ens när maten var i deras munnar vände de sig från sina begär.

31. Då kom Guds vrede över dem, och

han dödade några av deras starkaste och slog ner de utvalda* *männen* i Israel.

4 Mos. 11:33. Jes. 10:16.
*Alt. övers. Israels unga män.

32. Trots allt detta fortsatte de att synda och trodde inte på hans under.

4 Mos. 14:1f. Ps. 106:24f.

33. Därför lät han deras dagar avslutas i tomhet och deras år i bekymmer.*

4 Mos. 14:12, 22-23. Ps. 90:9. *Alt. övers. skräck, plåga.

34. När han dödade dem, då sökte de efter honom. Då vände de om och frågade ivrigt efter Gud.

35. Då kom de i håg att Gud *är* deras klippa, att Gud den Högste var deras befriare.*

5 Mos. 32:4. Ps. 18:3.
*KJV: förlössare

36. Men de sökte smickra honom med sina munnar och ljög för honom med sina tungor.

Jes. 29:13. Jer. 12:2.

37. För deras hjärtan var inte överlåtna till honom, och de var inte trogna mot hans förbund.

38. Men han, som *är* full av barmhärtighet, förlät *deras* synder och förgjorde *dem* inte. Ja, många gånger vände han bort sin ilska och lät inte all sin vrede bryta fram.

2 Mos. 34:6-7.
Ps. 86:5, 15, 145:8. Joel. 2:13.

39. För han tänkte på att de *bara är* kött, en vind som far förbi och inte kommer åter.

Job 7:7, 14:1, 19. Ps. 103:13, 15.

40. Hur ofta var de inte motsträviga mot honom i öknen och bedrövade honom i ödemarken!

41. Ja gång på gång frestade de Gud och kränkte* den Helige i Israel.

*KJV: begränsade.

42. De kom inte ihåg hans hand eller dagen då han befriade dem från fienden.

43. Hur han gjorde sina tecken i Egypten och sina under på Soans fält.

44. Han förvandlade deras strömmar och deras floder till blod, så att de inte kunde dricka.

2 Mos. 7:20f. Ps. 105:29.

45. Han sände på dem svärmar med flugor som förtärde dem, och grodor som förstörde *för* dem.

2 Mos. 8:6, 24. Ps. 105:30-31.

46. Han gav deras gröda åt larver och deras arbetes *frukt* åt gräshoppan.

2 Mos. 10:12f. 1 Kung. 8:37. Ps. 105:34.

47. Han förstörde deras vinträd med hagel och deras mullbärsfikonträd med frost.

2 Mos. 9:23f. Ps. 105:32.

48. Han gav deras boskap till pris åt haglet och deras hjordar åt blixtar.

49. Han sände sin glödande vrede, raseri och harm och nöd mot dem, genom att skicka en skara av olycksänglar* *på dem*.

2 Mos. 9:3, 8. *KJV: onda änglar.

50. Han gav fritt utlopp åt sin vrede och skonade inte deras själ från döden, utan gav deras liv till pris åt pesten,

2 Mos. 9:15.

51 och slog allt förstfött i Egypten, den första arvingen av *deras* styrka i Hams hyddor.

2 Mos. 11:5, 12:29-30.
Ps. 105:36, 135:8, 136:10.

52. Men han lät sitt eget folk bryta upp som en fårhjord och ledde dem i öknen likt en boskaphjord,

2 Mos. 12:13. Ps. 77:21, 100:3.

53. och han förde dem i säkerhet, utan att de behövde vara rädda, men havet övertäckte deras fiender.

2 Mos. 14:19, 22, 27-28, 15:19. Ps. 106:11.

54. Han ledde dem till sitt heliga område, till detta berg, som hans högra hand hade gjort till sitt.

2 Mos. 15:13, 17. Ps. 68:17. Jes. 11:9.

55. Han drev ut hednafolken för dem och delade ut deras land till arvedel och lät Israels stammar bo i sina tält.

Jos. 23:4-5. Ps. 44:3, 105:44, 135:12.

56. Men de frestade och trotsade Gud

den Allrahögste, och höll inte fast vid hans vittnesbörd,
Dom. 2:8f.

57. utan avföll och handlade trolöst som deras fäder, de svek som en opålitlig pilbåge.
Hos. 7:16.

58. För de retade honom till vrede med sina offerhöjder och gjorde honom svartsjuk med sina avgudar.
5 Mos. 4:25, 32:16, 21.

59. När Gud hörde *detta*, blev han vred och fick stor avsky för Israel.*

*Alt. övers. förkastade fullständig Israel.

60. Så att han övergav sin boning i Silo, det tält han hade slagit upp bland människorna,
Jos. 18:1.
 1 Sam. 4:11. Jer. 7:12, 14, 26:6.

61. och överlämnade sin styrka* till fångenskap, och sin härlighet* i fiendens hand.
1 Sam. 4:11, 21.

*I detta sammanhang syftar styrka och härlighet på Guds förbundsark som togs av filistéerna.

62. Han utlämnade också sitt folk åt svärdet och var vred på sin arvedel.
1 Sam. 4:10.

63. Elden förtärde deras unga män och deras jungfrur blev inte bortgifta.

64. Deras präster föll för svärd, och deras änkor kunde inte hålla dödsklagan.
1 Sam. 4:11, 18. Job. 27:15.

65. Då vaknade Herren som ur en sömn, som en hjälte som jublar av vin,*

*KJV: som en mäktig man som ropar på grund av vin

66. och han slog tillbaka sina fiender, och lät evig skam komma över dem.

67. Dessutom förkastade han Josefs hydda och utvalde inte Efraims stam,
 68. men *han* utvalde Juda stam och Sions berg som han älskade.
1 Sam. 16:1f. Ps. 87:2, 132:13.

69. Han byggde sin helgedom likt de höga *bergen*, likt jorden som han har grundlagt för evigt.
1 Kung. 6:1f.
 Ps. 48:3, 68:17, 132:13-14.

70. Han utvalde också David sin tjänare och tog honom från fårfallorna.
1 Sam. 16:11f.

71. Från att följa tackorna hämtade han honom, för att bli herde* för Jakob, hans folk, och Israel, hans arvedel.
2 Sam. 7:8. 1 Krön. 11:2. Ps. 28:9.
 *KJV. föda

72. Så han vaktade dem med rent hjärta och ledde dem med skicklig hand.*

*Skicklig kan också översättas med förnuft, omdöme, visdom.

79 psalmen

Bön i en tid av allmän, ytterlig nöd.

En psalm av Asaf.

EO Gud, hedningarna har trängt in i din arvedel, de har vanhelgat ditt heliga tempel och har gjort Jerusalem till en grushög.
2 Kung. 25:9-10.
 Ps. 74:4f. Jer. 26:18. Mika. 3:12.

2. De har gett dina tjänares döda kroppar *till* mat åt himmelens fåglar, dina frommas kött åt markens djur.

3. De har utgjutit deras blod som vatten runt om Jerusalem, och *det fanns* ingen som begravde *dem*.

4. Vi har blivit till skam för våra gran- nar, till spott och hån för dem som bor omkring oss.
Ps. 44:14, 80:7, 89:42. Dan. 9:16.

5. Hur länge HERRE ska din vrede vara? För evigt? Hur länge ska din svartsjuka brinna likt en eld?

Ps. 77:8, 85:6, 89:47.

6. Utgjut din vredes glöd över hed- ningarna som inte känner dig och över de riken som inte åkallar ditt namn!

Ps. 69:25. Jer. 10:25. Hes. 21:31. Sef. 3:8.

7. För de har slukat Jakob och har lagt hans boning öde.

8. Tillräkna oss inte* våra tidigare missgärningar, skynda oss till mötes med din barmhärtighet**, för vi är djupt nertryckta.
Jes. 64:8.

*KJV: Kom inte ihåg. **KJV: ömma barmhärtighet.

9. Hjälp oss, o du vår frälsnings Gud, för ditt namns äras skull! Rädda oss och försona våra synder för ditt namns skull.

Ps. 115:1.

10. Varför ska hedningarna säga: Var är deras Gud? Låt oss få se att du gör dig känd bland hedningarna *genom* att hämnas dina tjänares *utgjutna* blod!

2 Mos. 32:12. 5 Mos. 32:43.
Ps. 42:4, 115:2. Joel 2:17.

11. Låt fångarnas suckan komma inför ditt ansikte, låt de dödsdömda* få leva genom din väldiga makt.

Ps. 102:20-21. *Ordagrant: *dödens barn*.

12. Låt våra grannar få sjufalt igen i sin famn för sitt hån, som de har hånat dig med, o Herre!

13. Men vi, ditt folk och fåren i din hjord, *vi* vill tacka dig för alltid. Från släkte till släkte vill vi lovprisa dig.

80 psalmen

Bön till Gud, att han ville bistå Israel, sitt vinträd.

För körledaren, till liljorna. En psalm av Asaf.

2. Lyssna, o Israels Herde, du som leder Josef som en hjord, du som tronar *mellan* keruberna*, träd fram i glans.

1 Sam. 4:4. 2 Sam. 6:2. Ps. 18:11, 23:1.
Ps. 77:21, 99:1. Jes. 37:16, 40:11. Hes. 34:12.
Joh. 10:11. *Alt. övers. på keruberna.

3. Väck upp din styrka inför Efraim, Benjamin och Manasse och kom och rädda oss!

4. Upprätta oss igen O Gud. Låt ditt ansikte lysa så vi att blir frälsta.

4 Mos. 6:25. Ps. 4:7, 119:135. Klag. 5:21.

5. O HERRE härskarornas Gud, hur länge ska ditt folks böner mötas av din rykande vrede?

6. Du låter dem äta tårars bröd och

ger dem tårar att dricka i fullt mått.

Ps. 42:4, 102:10.

7. Du gjorde oss till ett stridsämne för våra grannar och våra fiender hånskrattar sinsemellan.

Ps. 44:14, 79:4.

8. O härskarornas Gud, upprätta oss och låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta.

9. Du flyttade ett vinträd från Egypten, du fördrev hedningarna och planterade det.

1 Mos. 49:22. Ps. 44:3, 78:55.
Jes. 5:1-7, 27:2-6.

10. Du röjde *plats* för det och fick det att rota sig djupt och det uppfyllde landet.

11. Bergen täcktes av dess skugga, och dess grenar var *såsom* ansenliga cedrar.

12. Det bredde ut sina grenar ända till havet och sina skott ända till floden.

1 Mos. 15:18. 2 Mos. 23:31. 5 Mos. 11:24.
Jos. 1:4. 1 Kung. 4:21, 24.

13. Varför har du *nu* brutit ner dess mur, så att alla som går förbi kan plocka av det?

Ps. 89:41, 42.

14. Vildsvin från skogen skövlar det och markens djur äter upp det.

15. Återvänd, vi ber dig O härskarornas Gud, blicka ner från himlen och se, och ta hand om detta vinträd,

16. och den vingård som din högra hand har planterat och det skott* *som* du har gjort starkt åt dig själv.

2 Mos. 4:22. *Alt. övers. *den son*.

17. *De* har huggit ner det och bränt det med eld. Inför din straffande blick går de under.

18. Håll din hand över mannen vid din högra sida, över den människoson, *som* du har gjort stark åt dig själv.

19. Så ska vi inte vika från dig. Ge oss liv, så ska vi åkalla ditt namn.

20. Upprätta oss igen O HERRE

härskarornas Gud. Låt ditt ansikte lysa så att vi blir frälsta.

81 psalmen

En påskpsalm.

För körledaren, till Gittit, en psalm av Asaf.

2. Lovsjung Gud, vår starkhet, höj jubel till Jakobs Gud! Ps. 8:1.

3. Stäm upp sång och hämta hit tamburinen, den ljuvliga harpan tillsammans med psaltare.

4. Stöt i basun vid nymåne, vid den fastställda tiden, på vår högtidsdag.

2 Mos. 12:1f. 3 Mos. 23:5. 4 Mos. 29:1f. 5 Mos. 16:1.

5. För det är en stadga i Israel, en lag av Jakobs Gud.

6. Det bestämde han *till* ett vittnesbörd i Josef, när han drog ut ur Egyptens land, *där* jag hörde ett språk som jag inte förstod.

5 Mos. 4:33f. 5:22f.

7. Jag lyfte bördan från hans skuldra, hans händer befriades från lastkorgen.

2 Mos. 1:14. 6:6-7. Jes. 10:27.

8. I nöden ropade du och jag räddade dig. Jag svarade dig, dold i åskmolnet, jag prövade dig vid Meribas vatten. Sela.

2 Mos. 17:1f. 4 Mos. 20:13.

Ps. 77:18-19, 106:32.

9. Hör, o mitt folk, så ska jag vittna för dig! O Israel, om du *bara* ville lyssna på mig!

Ps. 50:7.

10. Ingen annan gud får finnas hos dig, inte heller ska du tillbe någon främmande gud.

2 Mos. 20:2f. 5 Mos. 32:12.

11. Jag är HERREN din Gud som har fört dig ut ur Egyptens land. Öppna din mun helt så ska jag fylla den.

12. Men mitt folk ville inte lyssna till min röst, Israel ville inte *veta* av mig.

13. Så jag övergav dem till deras egna

hjärtans begär, de *fick* följa sina egna planer.

Hes. 20:25-26. Apg. 14:16. Rom. 1:24.

14. O att mitt folk ville höra mig och att Israel ville vandra på mina vägar!

5 Mos. 5:29, 28:1f, 32:29. Ps. 128:1. Jes. 42:24.

15. Då skulle jag snart kuva deras fiender och vända min hand mot deras motståndare.

16. De som hatar HERREN skulle underkasta sig, men deras tid skulle vara för evigt.*

*Hebr: deras tid skulle

vara för evigt, kan antingen syfta på att de som underkastar sig för evigt ska göra det (dvs. evigt straff) eller syfta på att Israels upprättelse skulle vara för evig tid.

17. Och han skulle ge dem det finaste vetet, *ja*, med honung ur klippan skulle jag mätta dig.

5 Mos. 32:13-14. Ps. 147:14.

82 psalmen

Guds dom över orättfärdiga domare.

En psalm av Asaf.

Gud står i de mäktigas* församling, mitt ibland gudarna** håller han dom.

2 Mos. 21:6, 22:28. Jes. 3:13.

*Hebr: *él*, kan översättas med styrka, mäktig, men också som förkortning på allsmäktig Gud men också om någon gudom i allmänhet. ** Hebr: *‘elohîym*, pluralformen av *él*, och kan syfta på gudar i allmänhet eller änglar (Guds söner) men specifikt särskilt med bestämd artikel, den högste Guden. Det kan ibland också syfta på mänskliga domare.

2. Hur länge vill ni döma orätt och ta parti för de ogudaktiga? Sela.

5 Mos. 1:16-17. 2 Krön. 19:6. Ps. 58:2f. Ords. 17:15, 18:5.

3. Försvara den fattige och faderlöse, låt de betryckta och behövande få rättvisa.

2 Mos. 23:6. 5 Mos. 24:17.

Ps. 10:18. Jes. 1:17, 23, 11:4.

4. Hjälp den fattige och behövande, befria *dem* ur de ogudaktigas våld.

Job 29:12-13. Ords. 24:11. Jes. 1:17.

5. De vet inte och inte heller vill de förstå, de vandrar i mörker och jordens grundvalar vacklar.*

*KJV. är ur kurs.

6. Jag har sagt: Ni är gudar, och ni är alla den Allrahögstes söner. Joh. 10:34.

7. Men ni ska dö som människor och falla som en av furstarna.

1 Kung. 22:34f. Jer. 22:13f.

8. Grip in, o Gud! Håll dom över jorden, för alla folk är din egendom.*

Ps. 7:7-9, 12:6, 58:12, 96:13. *KJV: *du ska ärva alla nationer.*

83 psalmen

Rop till Gud om hjälp mot hans folks fiender.

En sång, en psalm av Asaf.

2. Var inte tyst, o Gud, tig inte och var inte stilla, o Gud! Ps. 28:1, 109:1.

3. För se, dina fiender larmar, och de som hatar dig lyfter huvudet.

4. De gör upp listiga planer mot ditt folk och rådslår mot dem som du beskyddar.

Ps. 27:5, 31:21.

5. De säger: Kom, låt oss utrota dem som nation* så att ingen längre kommer ihåg Israels namn!

*Alt. övers. som folk.

6. För de har med eniga hjärtan rådslagit med varandra, de har slutit ett förbund mot dig.

7. Edoms tält och ismaeliterna, Moab och hagariterna,

1 Krön. 5:10. Ps. 137:7. Amos. 2:1.

8. Gebal och Ammon och Amalek, filisteerna tillsammans med Tyrus invånare.

9. Även Assur har slutit sig till dem, och hjälper Lots barn. Sela.

1 Mos. 19:37-38. 5 Mos. 2:9.

10. Gör med dem som du gjorde med Midjan, som med Sisera, som med Jabin, vid Kisons bäck,

Dom. 4:7, 16, 21, 7:22f.

11. vilka förgjordes vid En-Dor och blev gödsel åt jorden.

12. Låt det gå deras furstar som Oreb och som Seeb. Ja, gör alla deras prinsar som Seba och som Salmunna,

Dom. 7:25, 8:21.

13. som sa: Låt oss ta Guds boningar i besittning åt oss själva.

2 Krön. 20:11. Ps. 132:13.

14. O min Gud, låt dem bli såsom virvlande stoft*, lik ett strå för vinden.

Job. 21:18. Ps. 1:4. Jes. 17:13, 40:24. Jer. 13:24.

*KJV: *hjul.*

15. Som när elden bränner ner en skog, och lågorna sveder bergen

Jes. 5:24, 9:18.

16. så ska du jaga dem med din storm och göra dem förskräckta med ditt oväder.

17. Fyll deras ansikten med skam, så att de söker ditt namn, o HERRE.

Ps. 6:11, 109:29, 132:18.

18. Låt dem få vanära och förskräckas för evigt, ja låt dem komma på skam och gå under,

19. så att människor får veta att du, som ensam bär namnet HERREN, är den Allra Högste över hela jorden.

2 Mos. 15:3. Ps. 97:9. Jes. 37:16, 42:8. Hos. 12:5.

84 psalmen

Den frommes längtan efter Guds gårdar och fröjd i hans hus.

För körledaren, till Gittit. En psalm av Koras söner.

2. Hur ljuvliga är inte dina boningar, o härskarornas HERRE! Ps. 8:1. 26:8, 27:4, Ps. 132:7. Jes. 6:1.

3. Min själ längtar, ja till och med förtärs av längtan efter HERRENS gårdar, mitt hjärta och min kropp ropar efter den levande Guden.

Ps. 42:2-3, 63:2.

4. Ja sparven har funnit ett hem och svalan ett bo åt sig där hon kan lägga sina ungar, nämligen dina altare o härskarornas HERRE, min Konung och min Gud.

Ps. 118:27.

5. Saliga* är de som bor i ditt hus, de

kommer alltid att prisa dig. Sela.

Ps. 23:6, 27:4. *KJV: välsignade.

6. Salig är den människa som *har* sin styrka i dig, *som har dina* vägar i sitt hjärta.

Ps. 122:1f. Jer. 31:6.

7. Då de vandrar genom Bakaträdens dal*, gör de den rik på källor, och höstregnet fyller den med välsignelser**.

Ps. 23:4, 107:35, 126:5-6.

*Alt. övers. Tåredalen. **KJV: fyller upp dammarna.

8. De går från styrka till styrka, *var och en av dem* träder fram inför Gud på Sion.

9. O HERRE härskarornas Gud, hör min bön, lyssna till mig, du Jakobs Gud! Sela.

10. O Gud, du vår sköld, blicka ner och ge akt på din smordes ansikte.

Ps. 3:4, 7:11.

11. För en dag i dina gårdar är bättre än tusen andra. Jag vill hellre vara en dörrevakt i min Guds hus än vistas i de ogudaktigas* tält.

*KJV: onskans tält.

12. Ty HERREN Gud är en sol och en sköld, HERREN ger nåd och ära. Han kommer inte att undanhålla något gott för dem som vandrar i fullkomlighet.

1 Mos. 15:1. Ps. 23:1, 34:10. Jes. 60:19-20.

13. O härskarornas HERRE, välsignad är den människa som förtröstar på dig.

Ps. 2:12, 34:9, 40:5. Jer. 17:7.

85 psalmen

Bön, att Gud åter ville vända sig
i nåd till sitt folk.

För körledaren. En psalm av Koras söner.

2. HERRE, du har visat välvilja mot ditt land, du har återfört fångarna av Jakobs hus.

Ps. 14:7, 126:1.

Hes. 39:25. Hos. 6:11. Joel. 3:1.

3. Du förlät ditt folks missgärning,

du har överskytt all deras synd. Sela.

Ps. 32:1, 103:3. Jer. 31:34.

4. Du drog tillbaka all din vrede, du lät din glödande vrede slockna.

5. Upprätta oss, du vår frälsnings Gud, och lät din vrede mot oss upphöra.

6. Ska du för alltid vara vred på oss? Ska din vrede sträcka sig från släkte till släkte?

Ps. 74:1, 77:8, 79:5, 80:5.

7. Vill du inte ge oss liv igen, så att ditt folk kan glädja sig i dig?

8. Visa oss din nåd, o HERRE, och ge oss din frälsning!

9. Jag ska höra vad Gud, HERREN, ska tala, för han ska tala frid till sitt folk och till sina heliga. Men må de inte vända åter till dårskap.

10. Hans frälsning är verkligen nära dem som fruktar honom, så att härlighet kan bo i vårt land.

Ps. 34:19, 145:18. Hagg. 2:7. Joh. 1:14.

11. Nåd och sanning ska mötas, rättfärdighet och frid ska kyssas.

Ps. 72:3, 89:15. Jes. 32:17.

12. Sanning ska växa upp ur jorden, och rättfärdighet ska blicka ner från himlen.

Jes. 45:8.

13. Ja, HERREN ska ge oss *det som är* gott och vårt land ska ge sin gröda.

3 Mos. 26:4. Ps. 67:7. Sak. 8:12.

14. Rättfärdighet ska gå före honom och bana väg för hans steg.

Ps. 89:15.

86 psalmen

Den frommes bön i förföljelse.

En bön av David.

Vänd ditt öra till mig, o HERRE. Svara mig, för jag är betryckt och fattig.

Ps. 17:6, 40:18, 70:6.

2. Bevara min själ, för jag är helig. O min Gud, rädda din tjänare som förtröstar på dig!

Ps. 16:1, 25:20, 56:4.

3. Förbarma dig över mig, o Herre, för jag ropar till dig dagen lång. Ps. 88:10.
4. Gläd din tjänares själ, för jag längtar efter dig, Herre. Ps. 25:1.
5. För du Herre *är* god och förlåtande och rik på barmhärtighet mot alla som åkallar dig. 2 Mos. 34:6-7. Ps. 78:38. Ps. 103:8, 145:8. Joel 2:13. Jon. 4:2.
6. Lyssna, HERRE, till min bön och akta på min bedjande röst. Ps. 5:3, 28:2.
7. På min nöds dag åkallar jag dig för du kommer att svara mig. Ps. 50:15, 55:3, 77:3.
8. Ingen bland gudarna *är* dig lik, o Herre, inga gärningar är som dina. 2 Mos. 15:11. 5 Mos. 3:24. Ps. 18:32, 71:19, 89:7.
9. Alla hedningar som du har skapat, ska komma och tillbe inför dig, o Herre, och ska ära ditt namn. Ps. 22:28-29, 66:4. Jes. 66:23. Sef. 2:11. Sak. 14:9.
10. För du *är* stor och gör under, bara du *är* Gud. Ps. 72:18, 77:15, 136:4. Jes. 44:6.
11. Lär mig din väg, o HERRE. Jag vill vandra i din sanning. Ge mig ett helt hjärta* så att jag fruktar ditt namn. Ps. 25:4f, 27:11, 119:33, 139:24, 143:10. Jer. 32:39. *KJV: *ena mitt hjärta. KXII: Behåll mitt hjärta vid det ena:*
12. Jag vill prisa dig, o Herre, min Gud, av hela mitt hjärta och ära ditt namn i evighet.
13. För din nåd mot mig *är* stor och du har räddat min själ ur dödsrikets djup*. Ps. 30:4, 56:14, 71:20, 116:3, 8. *KJV från helvetets lägsta delar.
14. Gud, de stolta har rest sig upp mot mig, och en skara våldsmän är ute efter mitt liv, och de har inte dig för ögonen. Ps. 45:5.
15. Men du, o Herre, *är* en barmhärtig och nådig Gud, långmodig och rik på barmhärtighet och trofasthet*. 2 Mos. 34:5. Neh. 9:17. Ps. 89:15, 103:8, 145:8. *KJV: *sanning.*
16. Vänd dig till mig och var mig

nådig, ge din kraft åt din tjänare och rädda din tjänarinns son. Ps. 138:3.

17. Visa mig ett tecken på *din* godhet, så att de som hatar mig får se *det* och skämmas, eftersom du, HERRE, har hjälpt mig och tröstat mig!

87 psalmen

Sion, den stad, som HERREN älskar.

- E**n psalm, en sång av Koras söner. Hans grundval är på de heliga bergen. Ps. 78:69, 125:1-2. Jes. 14:32. Matt. 16:18.
2. HERREN älskar Sions portar mer än alla Jakobs boningar. Ps. 68:16-17, 78:68.
3. Härliga ting berättas om dig, o Guds stad! Sela. Ps. 46:5-6, 48:2f, 132:13f. Jes. 2:2f. Mika 4:1f.
4. Jag vill räkna Rahab och Babel till dem som känner mig. Se, Filisteer och Tyrus samt Kush*, denne *man* var född där. Job 9:13. Ps. 45:13, 68:72, 72:10, 89:11. Jes. 19:18, 21. Matt. 28:19. Apg. 2:9-10. *KJV: *Etiopien. Kush är namnet på en av Hams söner.*
5. Om Sion ska det sägas: Den och den mannen är född i henne, och den Högste själv befäster henne. Ps. 48:9. Jes. 44:5.
6. HERREN ska räkna när han upptecknar folket, *att* denne *man* var född där. Sela. Ps. 69:29. Jes. 4:3.
7. Både sångare och de som spelar på instrument *ska vara där och säga*: Alla mina källor är i dig. Ps. 30:12. Ps. 36:9. Jer. 31:12-13.

88 psalmen

Klagosång i svåraste lidande.

- E**n psalm, en sång av Koras söner. För körledaren till Mahalat-leannót, en vishetspsalm av esraiten Heman.
2. O HERRE, min frälsnings Gud! Dag

och natt ropar jag inför dig.

1 Kung. 4:31. 1 Krön. 2:6. Ps. 22:3, 69:4, 86:3.

Luk. 18:7. Hebr. 5:7.

3. Låt min bön komma inför dig, lyssna till mitt rop.

4. För mitt liv* är fyllt av lidande, och jag** står vid dödsrikets rand.

*KJV: min själ. **KJV: mitt liv.

5. Jag räknas till dem som ska begravas, jag är som en man utan livskraft.

Ps. 28:1, 143:7.

6. Jag ligger bland de döda, lik de slagna som ligger i graven vilka du inte mer kommer ihåg, och som är avskilda från din hand.

Ps. 31:23.

7. Du har lagt mig i den djupaste graven, i mörkret i djupen.

Ps. 18:5-6, 130:1.

8. Din vrede tynger mig, och du låter alla dina bränningar slå över mig. Sela.

Ps. 32:4, 38:3, 39:11, 42:8, 69:3.

9. Du har drivit bort mina förtrogna, du har gjort mig avskryvad inför dem, jag är instängd och kommer inte ut.

Job 19:13, 19, 30:10. Ps. 31:12, 38:12.

10. Mitt öga sörjer på grund av lidande. HERRE jag åkallar dig dagligen, jag sträcker ut mina händer mot dig.

Job 11:13. Ps. 6:8, 86:3, 143:6.

11. Ska du visa under för de döda? Ska de döda uppstå och tacka dig? Sela.

Ps. 6:6, 30:10, 115:17.

12. Ska din kärleksfullhet förkunnas i graven, din trofasthet i fördärvat?

Ps. 39:10.

13. Ska dina underverk bli kända i mörkret? Din rättfärdighet i glömskans land?

Ps. 115:17. Jes. 38:18.

14. Men jag ropar till dig O HERRE, och på morgonen stiger min bön till dig.

Ps. 5:4, 119:147.

15. Varför, HERRE, förkastar du mig*? Varför döljer du ditt ansikte för mig?

Job 13:24. Ps. 13:2, 22:2, 44:25. *KJV: min själ.

16. Ända från min ungdom har jag varit bedrövad och nära döden, jag är förbryllad medan jag lider av dina förskräckelser.

17. Din vredes lågor sveper över mig, dina fador förgör mig.

Ps. 38:5.

18. De omger mig likt vatten hela dagen, tillsammans omringar de mig.

19. Du har drivit bort mina nära och kära och i mina förtrognas ställe är mörker.

Job 19:13-14. Ps. 31:12, 38:12.

89 psalmen

Bön om hjälp under återopande av Guds nådelöften till David. Profetia om Kristus.

En vishetspsalm av esraiten Etan.

2. Jag ska sjunga om HERRENS nåd för evigt, med min mun vill jag göra din trofasthet känd för kommande släkten.

1 Kung. 4:31.

1 Krön. 2:6. Ps. 101:1, 119:90. Joh. 1:17.

3. Ty jag har sagt: Din nåd är befast för evigt, i himlen består din trofasthet.

Ps. 103:17, 119:89.

4. Jag har slutit ett förbund med min utvalde. Till min tjänare David har jag gett min ed:

5. Jag ska låta din ätt bestå för evigt och befästa din tron för alla generationer. Sela.

2 Sam. 7:12-16. 1 Krön. 17:11f.

Ps. 61:8, 72:17, 132:11. Jes. 55:3. Luk. 1:32-33.

6. O HERRE, himlarna ska prisa dina under, och din trofasthet i de heligas församling.

Ps. 8:2, 19:2, 21:1-2.

Ps. 29:1f, 97:6, 103:20f. Jes. 6:3. Ef. 3:10. Upp. 4:8.

7. För vem i skyn* kan jämföras med HERREN? Vem bland Guds** söner kan liknas vid HERREN?

Ps. 86:8, 113:5. Hebr. 1:2-14.

*KJV: himlen. **KJV: mäktiga.

8. Gud ska visas stor fruktan i de heligas församling och vördnad av alla

dem som omger honom.

9. O HERRE, härskarornas Gud, vem är mäktig* som du, HERRE? Din trofasthet omger dig. **KJV: vem är en stark HERRE som du? Eller som din trofasthet runtom dig.*

10. Du råder över det stormande havet, när dess vågor reser sig stillar du dem. Ps. 46:4, 65:8, 94:3-4, 107:29.

11. Du krossade Rahab* i bitar, likt en som blivit dödad. Du skingrade dina fiender med din starka arm. Ps. 87:4, Jes. 51:9. **Rahab är ett namn på Egypten.*

12. Himlarna är dina, också jorden är din. Du har *ju* grundlagt världen och allt den rymmer. 1 Mos. 1:1. 1 Krön. 29:11. Ps. 24:1-2, 102:26.

13. Norr och söder har du skapat, Tabor och Hermon jublar i ditt namn.

14. Du har en mäktig arm, stark är din hand *och* hög är din högra hand.

15. Rättfärdighet och rättvisa är grunden* för din tron, nåd och sanning går framför dig** . Ps. 85:14, 97:2. **KJV: boplatsen. **Ordagrant: ditt ansikte.*

16. Saligt är det folk som vet vad jubel är*. De ska vandra i ditt ansiktes ljus O HERRE. 4 Mos. 23:21. Ps. 4:7, 44:4. Ps. 67:2, 80:4f. **KJV: som förstär det glädjefyllda ljudet.*

17. I ditt namn gläder de sig ständigt och i din rättfärdighet ska de upphöjas.

18. För du är deras styrkas härlighet* och av din välvilja ska vårt horn bli upphöjt. * * Luk. 1:69. **Ordagrant: ornament. Deras styrka får sin skönhet och ära av det faktum att det kommer från Gud. **Horn symboliserar makt och ära.*

19. Ty HERREN är vårt försvar* och den Helige av Israel är vår konung. Ps. 47:9, 84:12, 93:1, 1 Mos. 15:1, Jes. 33:22. **Ordagrant: sköld.*

20. Du talade en gång i en syn till dina heliga och sa: Jag har gett hjälp genom *en som är en hjälte, en utvald** har jag upphöjt ur folket. 2 Sam. 7:4-16, 17:10. 1 Krön. 17:4. Ps. 78:70. **Alt. övers. yngling.*

21. Jag har funnit David, min tjänare, med min heliga olja har jag smort honom. 1 Sam. 16:13. Apg. 13:22.

22. Min hand ska alltid vara med honom, ja, min arm ska styrka honom.

23. Ingen fiende har något att fordra av honom, och ingen orättfärdig* ska förtrycka honom, **KJV: ondskans son.*

24. utan jag ska slå ner hans motståndare inför hans ansikte, och slå ner dem som hatar honom.

25. Men min trofasthet och min nåd ska vara med honom och hans horn ska bli upphöjt i mitt namn.

26. Jag ska också lägga havet under hans hand och floderna under hans högra hand. Ps. 78:8.

27. Han ska ropa till mig: Du är min Fader, min Gud och min frälsnings klippa. 2 Sam. 7:14. 1 Krön. 17:18, 22:10. Ps. 2:7, 95:1. Hebr. 1:5.

28. Jag ska också göra honom till *min* förstfödde, högre än kungarna på jorden.* Ps. 2:6, 72:11. **Kristusprofetia*

29. Jag ska bevara min nåd mot honom för evigt, och mitt förbund med honom ska stå fast.

30. Jag ska också låta hans ätt *bestå* för evigt och hans tron så länge himlen varar.* **Ordagrant: som himlens dagar.*

31. Om hans barn överger min lag och inte vandrar efter mina bud*, Ps. 132:12. Jer. 33:17. **KJV: domslut.*

32. om de bryter mina stadgar och inte håller mina befallningar,

33. då ska jag straffa deras synd med ris och deras överträdelser* med slag. 2 Sam. 7:14-15. **Alt. övers. missgärningar.*

34. Men min nåd* ska jag inte ta ifrån honom *och* inte svika min trofasthet. **Hebr. chesëd. Alt. övers. godhet, kärleksfullhet.*

35. Jag kommer inte bryta mitt för-

bund, det mina läppar har sagt ska jag inte ändra. 4 Mos. 23:19. Jer. 33:20-21.

36. En gång har jag svurit vid min helighet, jag sviker* inte David:

Ps. 119:106. Jes. 62:8. Jer. 51:14. Amos 4:2.
*KJV: att jag inte ska ljuga för David.

37. Hans ätt ska bestå för alltid och hans tron inför mig som solen.

38. Den ska bestå för evigt som månen och som ett trofast vittne i himlen. Sela.

Job 16:19. Ps. 72:5. Jer. 33:20-21.

39. Men du har förkastat, stött bort och varit vred på din smorde.

40. Du har upphävt förbundet med din tjänare, du har vanärat hans krona genom att kasta den till marken.

41. Du har rivit ner alla hans murar, du har raserat hans fästen till ruiner.

Ps. 80:13-14.

42. Alla som passerar förbi på vägen plundrar honom, han har blivit till hån för sina grannar.

Ps. 44:14, 79:4, 80:13.

43. Du har lyft upp hans ovänners högra hand, du har låtit alla hans fiender få glädja sig.

44. Du har också vänt eggen av hans svärd och inte låtit honom hålla stånd i striden.

45. Du har gjort slut på hans glans och störtat hans tron till marken.

46. Du har förkortat hans ungdoms dagar, du har täckt honom med skam. Sela.

47. Hur länge, HERRE? Vill du gömma dig för alltid? Ska din vrede brinna som en eld?

Ps. 13:2, 44:25, 77:8, 79:5, 80:5.

48. Tänk på hur kort mitt liv är! Varför skulle du förgäves ha skapat alla människor?

Job 7:7f, 14:1f.
Ps. 39:6, 62:10, 90:10.

49. Vem är *den* man *som* lever och inte ser döden? Kan han rädda sin själ från

gravens grepp? * Sela.

Ps. 49:10.

Rom. 5:12. Hebr. 9:27.

*Alt. övers. Vem är den som befriar sin själ från dödsrikets våld? Kristusprofetia.

50. Herre, var är din nåd från förr, som du i trofasthet lovade David med ed?

Ps. 106:7, 107:43, 119:41.

51. Kom ihåg, o Herre, dina tjänares vanära som jag bär inom* mig från alla de mäktiga folken,

*KJV: som jag bär i mitt bröst.

52. hur dina fiender hånar, o HERRE, hur de hånar din smordes fotspår.

53. Lovad* vare HERREN i evighet. Amen, Amen.

*KJV: Välsignad.

Fjärde Boken.

90 psalmen

Guds evighet, människans förgänglighet.

En bön av gudsmannen Mose.

Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte. 5 Mos. 33:27. Ps. 91:9.

2. Förrän bergen blev till och du skapade jorden och världen, är du, o Gud, från evighet till evighet.

Job 15:7. Ps. 93:2, 102:25. Ords. 8:25. Jes. 43:13.

3. Du låter människan vända åter till stoft, och du säger: Vänd åter, ni människors barn.

1 Mos. 3:19.

Job 34:15. Ps. 104:29-30. Pred. 1:4, 12:7.

4. För tusen år är i dina ögon *som* gårdagen när den är förbi, och *som* en nattväkt.*

2 Petr. 3:8.

*För att hålla vakt i ett läger brukade man dela upp natten på några timmar. Varje nattväktare sov större delen av nattens timmar så när han vaknade upp var det som ett ögonblick.

5. Du sköljer bort dem som med en flod, de är likt en sömn, om morgonen är de likt gräs som växer upp.

Ps. 39:6. Jes. 40:6-7. 1 Petr. 1:24.

6. På morgonen blomstrar det och frodas, på kvällen huggs det ner och

vissnar. Job 14:2. Ps. 103:15-16. Matt. 6:30. Jak. 1:11.

7. För vi förgås av din vrede och vi förskräcks av din vredes glöd*.

Ps. 76:8. *KJV: genom din vrede är vi oroliga.

8. Du ställer våra missgärningar inför dig, våra hemliga *synder* i ditt ansiktes ljus. Ps. 19:13. Jer. 16:17. Pred. 12:14. 1 Kor. 4:5.

9. För alla våra dagar försvinner under din vrede, vi slutar våra år som en suck*.

*KJV: vi slutar våra år likt en saga som är berättad.

10. Vårt liv *varar* sjuttio år, eller åttio år om krafterna räcker. Ändå *är* det möda och bekymmer* när det är som bäst, för snart är det slut och vi flyger bort. Job 9:25-26, 20:8. Ps. 89:48. *KJV: sorg.

11. Vem känner din vredes kraft, och din vrede i enlighet med hur du borde fruktas?

12. Så lär oss att räkna våra dagar*, så att vi må hänge *våra* hjärtan åt visdom.*

Ps. 39:5.

*Alt. övers. Lär oss att inse hur få vara dagar är.

**Alt. övers. så att vi får visdom i våra hjärtan.

13. Återvänd, o HERRE. Hur länge? Och ångra* dig angående dina tjänare!

2 Mos. 33:12. 4 Mos. 14:18-19.

Ps. 6:4. *Alt. övers. förbarma dig över.

14. Mätta oss med din nåd när morgonen gryr, så att vi får jubla och vara glada i alla våra livsdagar.

15. Gläd oss i så många dagar du har bedrivit oss, *och i så många* år vi har sett det onda.

16. Låt ditt verk uppenbaras för dina tjänare och din härlighet över deras barn.

17. Och låt HERREN vår Guds skönhet vara över oss och gör våra händers verk fasta, ja, befäst våra händers verk.

5 Mos. 33:26

91 psalmen

Tröst i stora faror.

Den som sitter under den Allrahögstes beskydd* ska förbli under den Allsmåktiges skugga.

Ps. 36:8. *KJV: hemliga plats.

2. Jag ska säga om HERREN: *Han är* min tillflykt och min borg, min Gud, på honom ska jag förtrösta.

Ps. 18:3, 94:22, 144:2. Jer. 16:19.

3. Sannerligen, han ska rädda dig från fågelfångarens snara *och* från dödlig pest.

Ps. 124:7. Ords. 6:5.

4. Han ska betäcka dig med sina fjädrar, och under hans vingar ska du finna tillflykt. Hans sanning *ska vara din* sköld och skärm.

Ps. 17:8, 36:8,

Ps. 57:2, 63:8. Matt. 23:37.

5. Du ska inte frukta för nattens fador, *eller* för den pil som flyger om dagen,

Ps. 23:4, 27:1, 64:4, 112:7-8, 121:5-6. Ords. 3:25-26.

6. *inte heller* för pesten som går fram i mörkret, *eller* för ödeläggelsen som härjar mitt på dagen.

7. Tusen kan falla vid din sida och tiotusen vid din högra sida, *men* det ska inte drabba dig.

8. Du ska bara se det med egna ögon, och bevittna hur de ogudaktiga får sitt straff.

Ps. 37:34, 92:12, 112:8, 118:7.

9. För HERREN är ditt skydd*, du har gjort den Allrahögste till din tillflykt.

5 Mos. 33:27. Ps. 90:1.

*KJV: För du har gjort Herren, som är min tillflykt.

10. Ingen olycka ska drabba dig, *inte heller* ska någon plåga komma nära ditt tält.

Ords. 12:21, 24:16.

11. För han ska ge sina änglar befallning om dig, att bevara dig på alla dina vägar.

Ps. 34:8. Matt. 4:6. Luk. 4:10.

12. De ska bära dig på *sina* händer, så

att du inte stöter din fot mot någon sten. Job 5:23. Ps. 121:3. Ords. 3:23. Luk. 4:11.

13. Du ska gå *fram* över lejon och huggormar, du ska trampa på det unga lejonet och ormen*. 5 Mos. 8:15. Dan. 6:23. Mark. 16:18. Luk. 10:19. *KJV: draken.

14. Eftersom han hängivet älskar mig* därför ska jag befria honom. Jag vill beskydda** honom, för han känner mitt namn. *Det hebreiska ordet uttrycker det starkaste av tillgivenhet. **KJV: Jag ska sätta honom högt upp.

15. Han ska ropa på mig och jag ska svara honom. Jag ska vara med honom i nöden. Jag ska rädda honom och ge honom ära. Ps. 50:15, 145:18. Jes. 41:10, 65:24.

16. Jag ska mätta honom med långt liv och låta honom se min frälsning. Ps. 21:5, 50:23.

92 psalmen

En sabbatsång.

En psalm, en sång för sabbatsdagen.

2. Det är gott att tacka HERREN och att lovsjunga ditt namn, o du den Högste, Ps. 147:1.

3. att var morgon förkunna din nåd*, och var natt din trofasthet, Ps. 42:9. *KJV: kärleksfullhet

4. med tiosträngat instrument och psaltare, med spel på harpa med högtidligt ljud. Ps. 33:2-3.

5. För du gläder mig, Herre, genom ditt verk, över dina händers gärningar jublar jag*. Ps. 77:12-13. *KJV: jag ska triumfera i dina händers gärningar.

6. O HERRE, hur stora är *inte* dina gärningar, och hur djupa är *inte* dina tankar!* Ps. 40:6, 104:24, Rom. 11:33, Upp. 15:3. *KJV: dina tankar är mycket djupa.

7. En oförnuftig man fattar det inte, inte heller förstår en däre det. Ps. 14:1, 73:22, 94:8. Jer. 10:8.

8. När de ogudaktiga grönskar som

gräs och alla förbrytare blomstrar, så är det för att de ska förgöras för evigt. Ps. 37:1-2, 38, 73:3, 17f, 129:6.

9. Men du, HERRE, är den Högste för evigt. Ps. 97:9, 113:5.

10. För se, dina fiender, o HERRE, för se, dina fiender ska förgås, alla förbrytare ska förskingras. Ps. 37:20. Ps. 68:2-3, 89:11.

11. Men mitt horn ska du lyfta upp likt vildoxens horn. Jag ska bli smord med nypressad olja. 4 Mos. 23:22. Ps. 23:5, 45:8, 89:13, 25, 112:9.

12. Mina ögon ska också få se att min önskan om mina fiender går i uppfyllelse. Mina öron ska få höra det jag önskar ska ske med de onda som reser sig emot mig. Ps. 54:9, 91:8, 118:7.

13. Den rättfärdige ska grönska som palmen, han ska växa som en ceder på Libanon. Ps. 1:3, 52:3, 10. Ords. 11:28. Jer. 17:8. Hos. 14:6-7.

14. De som blir planterade i HERRENS hus ska blomstra i vår Guds gårdar. Jes. 58:11.

15. Ännu i ålderdomen ska de skjuta skott, frodas* och grönska Ps. 1:3. Ord. 11:30. Jes. 37:31. *KJV: bli feta.

16. för att visa att HERREN är rättvis, han är min klippa, och det finns ingen orättfärdighet i honom. 5 Mos. 32:4. Ps. 94:22. Sef. 3:5. Rom. 9:14.

93 psalmen

HERRENS majestät.

HERREN regerar, han är klädd i majestät; HERREN är klädd och rustad med kraft. Också världen står fast och vacklar inte. Ps. 2:6.

2. Din tron står fast från urminnes tid, du är av evighet. Ps. 96:10, 97:1. Ps. 99:1, 104:1. Jes. 52:7. Jes. 44:6. Klag. 5:19.

3. Strömmar höjer sig, o HERRE,

strömmar har höjt sin röst, strömmar höjer sina vågor.

Ps. 46:4, 7, 65:8.

Ps. 89:10. Jes. 17:12-13.

4. Men HERREN i höjden är mäktigare än bruset av väldiga vatten, *ja mer än* havets mäktiga vågor.

Ps. 65:8, 89:10.

Upp. 17:15.

5. Dina vittnesbörd är alltigenom tillförlitliga, helighet tillhör ditt hus för evigt, o HERRE.

Ps. 19:8. 25:10.

94 psalmen

Herren straffar sitt folks fiender.

O HERRE Gud, till vilken hämnden tillhör, o Gud, till vilken hämnden tillhör, visa dig!*

5 Mos. 32:35.

Jes. 35:4. Jer. 51:56. Nah. 1:2. Rom. 12:19.

*Alt. övers. *träd fram i glans, stråla fram.*

2. Res dig, du jordens domare, ge de stolta det *straff* de förtjänar.

1 Mos. 18:25. Ps. 7:7, 9, 28:4, 31:24.

3. Hur länge ska de ogudaktiga, HERRE, hur länge ska de ogudaktiga få triumfera?

Job. 20:5. Ps. 75:5f.

4. Hur länge ska de få vräka ur sig och tala fräckheter? Hur länge ska alla de som gör det onda få skryta om sig själva?

5 De krossar ditt folk, o HERRE, och förtrycker din arvedel.

6. De dödar änkan och främlingen och mördar den faderlösa.

7 Ändå intalar de sig: HERREN ser det inte, inte heller ska Jakobs Gud bry sig om *det*.

Job. 22:13. Ps. 10:4, 11, 73:11.

8. Besinna er ni vettlösa bland folket, och *ni* dårar, när ska ni bli visa?

9. Han som har planterat örter, skulle han inte höra? Han som har format ögat, skulle han inte se?

2 Mos. 4:11. Ords. 20:12.

10. Skulle han som tuktar hedningarna inte straffa, han som lär män-

niskan förstånd, *skulle inte han veta?*

11. HERREN känner människans tankar, att de *är* fåfängliga.

Job. 11:11. Ps. 39:12, 62:10. 1 Kor. 3:20.

12. Salig är den som du fostrar, o HERRE, och som du undervisar i din lag,

Job. 5:17. Ps. 119:71. Ords. 3:11-12. Hebr. 12:5f.

13. så att du kan ge honom ro från dagar av motgång* till dess graven blir grävd för de ogudaktiga.

Ps. 112:8.

*Hebr. kan också tolkas så att den som fostrats i Guds lag får tålamod när han prövats, inte att han slipper motgång.

14. För HERREN förskjuter inte sitt folk, inte heller överger han sin arvedel.

5 Mos. 31:6. 1 Sam. 12:22. Rom. 11:2. Hebr. 13:5-6.

15. För rättfärdigheten ska åter gälla i domen, och alla med rättsinniga hjärtan ska följa den.

Ps. 64:10-11.

16. Vem ska stå upp för mig mot de onda, vem ska stå upp för mig mot onskans hantlangare?

17. Om inte HERREN *hade varit* min hjälp, hade jag snart legat i det tysta.

Ps. 124:1-2.

18. När jag sa: Min fot vacklar, då höll din nåd mig uppe, o HERRE.

19. När det är många *bekymmersamma* tankar i mitt inre, då gläder din tröst min själ.

Ps. 119:50, 92.

20. Skulle onskans domarsäte* ha gemenskap med dig, en som använder lagen för att göra ont?*

*KJV: tron. **Alt. övers. *gör ont mot lagen.*

21. De samlar sig tillsammans emot den rättfärdiges liv och utgjuter genom sin dom oskyldigt blod.*

*KJV: och fördömer oskyldigt blod.

22. Men HERREN är mitt försvar, och min Gud *är* min tillflykts klippa.

Ps. 9:10, 18:3, 71:7.

23. Och han ska låta deras ondska drabba dem själva, och ska förgöra dem för deras onskas skull*, *ja* HERREN, vår Gud ska förgöra dem.

*KJV: i deras egen ondska.

95 psalmen

Israel uppmanas att prisa och lyda Kristus.

Kom, låt oss sjunga till HERREN, låt oss jubla inför vår frälsnings klippa! Ps. 100:1-2.

2. Låt oss gå fram för hans ansikte med tacksägelse, låt oss med psalmer jubla inför honom!

3. För HERREN är en stor Gud, och en stor Konung över alla gudar.

Ps. 47:3. 48:1, 96:4-5, 97:9. Tit. 2:13.

4. Han *har* jordens djup i sin hand, också bergens höjder* är hans.

Ps. 8:7. *KJV: styrka.

5. Havet är hans och han har gjort det, även det torra har hans händer format.

6. Kom, låt oss tillbe och falla ner, låt oss knäböja inför HERREN, vår Skapare.

Ps. 28:9, 100:4. Jes. 43:7.

Ef. 2:10. 1 Petr. 2:9.

7. För han är vår Gud, och vi är folket på hans betesmarker och fåren i hans hand. I dag, om ni hör hans röst,

2 Mos. 23:21-22. Ps. 100:3. Hebr. 3:7f.

8. så förhärda inte era hjärtan som vid Meriba*, och som på frestelsens** dag i öknen.

2 Mos. 17:7.

4 Mos. 14:22. Hebr. 3:7. 4:7.

*KJV: provokationen. Meriba var en plats där Israels folk gjorde uppror mot Gud under ökenvandringen.

**Massas, namnet på en plats där Israels folk frestade Gud.

9. När era fäder frestade mig, där de prövade mig, fastän de hade sett mina verk.

2 Mos. 17:1f. 1 Kor. 10:9.

10. I fyrtio år var jag bedrövad över den generationen, och jag sa: Detta folk far vilse i sina hjärtan och de har inte känt mina vägar.

2 Mos. 32:9. 4 Mos. 14:34. 5 Mos. 32:5-6, 28. Hebr. 3:9.

11. Så svor jag i min vrede: De ska inte komma in i min vila.

4 Mos. 14:21f. 5 Mos. 12:9. Hebr. 3:18, 4:5f.

96 psalmen

Uppmaning till alla jordens folk att lovsjunga Herren. Kristi rikes vidd och härlighet

Sjung till HERREN en ny sång, sjung till HERREN hela jorden! 1 Krön. 16:23-33.

Ps. 40:4, 98:1. Jes. 42:10. Upp. 5:9-10.

2. Sjung till HERREN, lova hans namn, förkunna från dag till dag hans frälsning!

Luk. 2:30, 31.

3. Förkunna hans ära bland hedna-folken, bland alla folk hans under!

Ps. 9:12, 145:12. Jes. 66:18-19.

4. För stor är HERREN och värdig all lov-prisning, han är värd att frukta mer än alla gudar.

5 Mos. 10:17. Ps. 47:3, 48:2, 95:3.

5. Ty folkens alla gudar är avgudar, men HERREN har gjort himlarna.

1 Krön. 16:26. Ps. 115:4f. Jes. 41:23-24, 29. 1 Kor. 8:4-6.

6. Ära och majestät är inför hans ansikte, makt* och skönhet finns i hans helgedom.

*KJV: styrka.

7. Ge åt HERREN, ni folkens släkter, ge åt HERREN ära och makt*!

Ps. 29:1-2.

*KJV: styrka.

8. Ge åt HERREN äran som tillkommer hans namn! Bär fram gåvor och kom in i hans förgårdar!

Ps. 68:30, 72:10, 84:3.

9. Tillbe HERREN i helig skrud, hela jorden må frukta inför honom.*

Ps. 29:2, 110:3. 1 Krön. 16:29.

*Alt övers. inför hans ansikte/närvaro.

10. Säg bland hedningarna att HERREN regerar! Också världen står fast, den vacklar inte. Han ska döma folken med rättvisa.

Ps. 72:1f, 93:1. 98:9, 99:1. Jes. 9:7.

11. Låt himlarna fröjda sig och låt jorden vara glad, låt havet brusa och allt som finns i det.

Ps. 97:1, 98:7f.

Jes. 44:23. 49:13, 55:12. Rom. 8:21f.

12. Låt marken glädja sig och allt som är på den. Då ska alla skogens träd jubla

Jes. 55:12.

13. inför HERREN när han kommer, för han kommer för att döma jorden! Han ska döma världen med rättfärdighet och folken med sin sanning.

Ps. 9:9, 98:9. Jes. 3:13-14. Joh. 16:8. Apg. 17:31.

97 psalmen

*Guds rikets uppenbarelse på jorden.
Kristi rikets makt.*

HERREN regerar,* jorden må jubla, och alla öarna må glädja sig.

Ps. 93:1, 96:10-11. Sak. 9:9-10. Jes. 42:10-12.

**Alt. övers. HERREN är Konung.*

2. Moln och mörka skyar är runt omkring honom, rättfärdighet och rätt är hans trons grundval.

2 Mos. 19:16, 18. Ps. 18:12, 89:15.

3. Eld går framför honom och bränner upp hans fiender runt omkring.

Ps. 50:3. Dan. 7:10. Mal. 4:1, Hebr. 12:29. Upp. 4:5.

4. Hans blixtar lyser upp världen, jorden ser det och bävar.

5. Bergen smälter som vax vid HERRENS närvaro, vid närvaron av hela jordens Herre.

Jos. 3:11. Mik. 1:4. Nah. 1:5.

6. Himlarna förkunnar hans rättfärdighet och alla folken ser hans härlighet.

Ps. 8:2, 19:2, 50:6, 89:6. Jes. 40:5, 66:18.

7. Alla de som dyrkar avgudabilder ska komma på skam, de som skryter med sina avgudar. Böj er inför honom alla gudar!* 2 Mos. 20:4. 5 Mos. 5:8. Ps. 96:5.

Ps. 115:8. Jes. 42:17. Hab. 2:18. Luk. 2:13-14. Hebr. 1:6.
**Hebr. 'ēlōhîym, pluralformen av ēl, och kan syfta på gudar i allmänhet eller änglar men specifikt särskilt med bestämd artikel, den högste Guden. Det kan ibland också syfta på mänskliga domare.*

8. Sion hörde det och blev glad, och Juda döttrar jublade på grund av dina domar, o HERRE.

Ps. 48:12. Jes. 12:6. Sef. 3:14.

9. För du HERRE, är den högste över hela jorden, du är upphöjd högt över alla gudar.

Ps. 47:3, 83:19, 96:4, 135:5.

Jes. 2:11, 18, 20.

10. Ni som älskar HERREN, hata det

onda! Han bevarar sina heligas själar, han räddar dem ur de ogudaktigas hand.

Jer. 15:21. Amos. 5:15.

Rom. 12:9. Joh. 10:28.

11. Ljus blir sått för den rättfärdige, och glädje för de som är rättsinniga i hjärtat.*

Job. 22:28. Ps. 112:4. Ords. 4:18.

**Alt övers. de som har ärliga hjärtan.*

12. Gläd er i HERREN, ni rättfärdiga, och ge tacksägelser vid åminnelsen av hans helighet!

Ps. 30:5. 32:11. Hab. 2:14.

98 psalmen

Må hela jorden jubla när HERREN kommer för att döma världen.

En psalm.

ESjung till HERREN en ny sång, för han har gjort underbara ting! Han har vunnit seger med sin högra hand och med sin heliga arm.

Ps. 33:3, 40:4, 96:1. Jes. 52:10, 53:1, 59:16.

2. HERREN har gjort sin frälsning känd, sin rättfärdighet har han öppet visat inför hedningarnas ögon.

Ps. 67:3. Luk. 2:30-32. Apg. 4:12.

3. Han har kommit ihåg sin nåd och sin trofasthet* mot Israels hus, alla jordens ändar har sett vår Guds frälsning.

Jes. 40:5. Luk. 1:54. **KJV: sin sanning.*

4. Höj jubelrop inför HERREN hela jorden, brist ut i jubel och lovsjung!

Ps. 96:1, 100:1-2, 147:1.

5. Lovsjung till HERREN med harpa, med harpa och med lovsångs ljud.

6. Jubla med trumpeter och basunljud inför HERREN, Konungen.

7. Låt havet brusa och allt som finns i det, världen och de som bor där.

Ps. 96:11-12. Jes. 44:23.

8. Låt floderna klappa sina händer, låt bergen jubla tillsammans,

9. inför HERRENS ansikte när han

kommer för att döma jorden. Han ska döma världen med rättfärdighet och folken med rättvisa. Ps. 9:9, 96:13.

99 psalmen

Guds helighet. Konung över folken är Kristus.

HERREN regerar, låt folken darra. Han tronar *mellan* keruberna, låt jorden skälva. 2 Mos 25:22. 1 Sam. 4:4. 2 Sam. 6:3. Ps. 2:1-2, 18:11, 80:2, 93:1.

2. HERREN *är* stor i Sion, och han *är* högt över alla folk. Ps. 48:2, 113:4.

3. Låt dem prisa ditt namn, det stora och fruktade*, *för* det *är* heligt. 1 Sam. 2:2. Ps. 47:3, 96:4, 111:9. Jes. 6:3.

**KJV: fruktansvärda.*

4. Konungen i sin makt älskar rättvisa. Du upprätthåller rättvisan, du utövar rätt och rättfärdighet i Jakob. 5 Mos. 32:3-4. Jes. 9:7. Jer. 23:5.

5. Upphöj HERREN vår Gud, och tillbe vid hans fotapall, *för* han *är* Helig. 1 Krön. 28:2. Ps. 118:28, 132:7. Jes. 6:3. Dan. 9:24.

6. Mose och Aron var bland hans präster, och Samuel var bland dem som åkallade hans namn. De ropade till HERREN, och han svarade dem. 2 Mos. 8:12-13, 14:15, 32:11f. 4 Mos. 16:22, 47.

1 Sam. 7:9, 12:18. Jer. 15:1.

7. I en molnpelare talade han till dem. De höll hans vittnesbörd och de bud han gav dem. 2 Mos. 33:9, 11. 4 Mos. 12:5.

8. Du svarade dem O HERRE, vår Gud, du var en Gud som förlät dem, men som även hämnades deras gärningar.

9. Upphöj HERREN vår Gud, och tillbe på hans heliga berg, *för* HERREN vår Gud *är* helig!

100 psalmen

Tack och lovprisning till HERREN.

En tacksägelsepsalm.

En Höj jubelrop inför HERREN, alla ni länder! Ps. 66:1, 95:2, 98:4.

2. Tjåna HERREN med glådje, kom inför hans ansikte med jubel!

5 Mos. 12:12. Ps. 2:11, 95:2.

3. Besinna att HERREN *är* Gud! *Det är* han *som* har skapat oss och inte vi själva. *Vi är* hans folk och fåren i hans hjord.

5 Mos. 32:6. Ps. 28:9, 79:13, 95:7. Hes. 34:31.

4. Gå in i hans portar med tacksägelse *och* i hans gårdar med lov, tacka honom, *och* prisa* hans namn.

Ps. 5:8, 95:2, 96:2, 118:19. Jes. 56:7, 66:23.

**KJV: välsigna.*

5. Ty HERREN *är* god, hans nåd *varar* för evigt och hans trofasthet* från släkte till släkte. Ps. 117:2, 119:90. Jes. 54:10.

**KJV: sanning*

101 psalmen

En from regents sinnelag.

En psalm av David.

En Jag ska sjunga om nåd och rättvisa. Till dig O HERRE, vill jag sjunga. Ps. 89:2, 92:2-3, 145:7. Ords. 16:12, 20:28.

2. Jag vill uppföra mig visligt på ett fullkomligt sätt. När ska du komma till mig? Med ett fullkomligt hjårta vill jag leva i mitt hus. 1 Sam. 18:14.

3. Jag ska inte sårta något ont inför mina ögon. Jag hatar de trolösa gärningar, *sådant* ska inte få fäste hos mig. 5 Mos. 13:13-14.

4. Ett motstråvigt hjårta ska avvika från mig, det onda vill jag inte veta av.

5. Den som i hemlighet förtalar sin

nästa, honom vill jag förgöra. Den som har stolta ögon och högmodigt hjärta, tål jag inte. Ps. 15:3. Ords. 6:17-19, 21:4.

6. Mina ögon *ska* se efter de trofasta i landet, så att de kan bo hos mig. Den som vandrar på fullkomlighetens väg, han ska vara min tjänare. Ords. 22:11.

7. Den som handlar svekfullt får inte bo i mitt hus, den som talar lögn ska inte bestå inför mina ögon.

8. Varje morgon ska jag förgöra alla ogudaktiga i landet, så att jag kan utrota alla onskans hantlangare ur HERRENS stad. Rom. 13:4.

102 psalmen

Den bedrövades klagan och hopp till Gud.

En bön av en plågad när han djupt bedrövad utgjuter sin klagan inför HERREN.

2. Hör min bön, o HERRE och låt mitt rop komma inför dig.

3. Dölj inte ditt ansikte för mig på den dagen *när* jag är i nöd. Vänd ditt öra till mig. På den dagen *när* jag ropar *så* skynda att svara mig. Ps. 31:3, 69:18.

4. För mina dagar har försvunnit som rök, och mina ben är förbrända som av eld.

5. Mitt hjärta är slaget och förtorkat som gräs, så att jag glömmer att äta mitt bröd.

6. För min jämmers skull är jag bara skinn och ben. Job. 19:20. Klag. 4:8.

7. Jag är lik en pelikan* i öknen, jag är som en ugglan bland ruiner.**

3 Mos. 11:17-18. Jes. 34:11-15. Upp. 18:2.

*Hebr. *qā'ath*, troligvis pelikan eller skarv. **KJV: i öknen.

8. Jag vakar och är som en ensam fågel på taket. Ps. 77:5.

9. Mina fiender hånar mig dagligen,

och de som rasar mot mig är sammansvurna mot mig.*

Jes. 65:15. Jer. 29:22.

*Dvs. hans fiender har bundit sig med ed att förgöra honom. Texten kunde också förstås så att hans namn blivit så draget i smutsen att det missbrukas vid förbannelser eller kraftuttryck.

10. För jag äter aska som bröd och blandar min dryck med gråt,

Ps. 42:4. 80:6.

11. för din vredes och din förbittrings skull, ty du lyfte och kastade bort mig.

12. Mina dagar *är* som en skugga som försvinner och jag vissnar som gräs.

Job. 14:2. Ps. 109:23.

13. Men du, o HERRE, ska bestå för evigt och din åminnelse från släkte till släkte.

Ps. 9:8, 29:10, 135:13, Klag. 5:19.

14. Du ska stå upp *och* förbarma dig över Sion, ty tiden för att visa henne nåd, ja den bestämda tiden, är inne.

Ps. 51:20. Jes. 30:19, 49:13f, 60:10. Sak. 1:12.

15. För dina tjänare har hennes stenar kära, och de förbarmar sig över dess grus.*

*KJV *damm*.

16. Så att hedningarna ska frukta HERRENS namn, och alla jordens kungar din härlighet,

Ps. 67:8, 68:30, 138:4.

17. när HERREN bygger upp Sion, ska han visa sig i sin härlighet.

18. Han ska ge akt på de utblottades bön och ska inte förakta deras böner.

19. Detta ska upptecknas för den kommande generationen, och det folket som blir skapat ska prisa HERREN.

Ps. 22:31-32, 48:13, 87:6.

20. För han har skådat ner från sin helgedoms höjd, från himlen såg HERREN *ner* på jorden,

21. för att höra den fångnes klagan, för att befria de dödsdömda,

Ps. 79:11, 146:7. Sak. 9:11. Hebr. 2:14.

22. för att förkunna HERRENS namn i Sion och hans lov i Jerusalem,

23. när alla folk och riken församlas för att tjäna HERREN.

Ps. 22:28, 68:33. Jes. 2:2f.

24. Han har försvagat min kraft på vägen, han har förkortat mina dagar.

25. Jag säger: o min Gud, ta inte bort mig mitt i livet! Dina år *varar* från släkte till släkte.

Ps. 90:2.

26. För länge sedan lade du jordens grund, och himlarna *är* dina händers verk.

1 Mos. 1:1. Neh. 9:6.
Ps. 8:4, 24:2, 33:6. Hebr 1:10f.

27. De förgås men du ska bestå. De ska alla nötas ut som en klädnad. Som en mantel ska du förvandla dem, och de ska bli förvandlade.

Jes. 51:6.
Jes. 54:10. Matt. 24:35. 2 Petr. 3:7, 10.

28. Men du *är* densamme och dina år har inget slut.

Hebr. 13:8.

29. Dina tjänares barn ska bo i landet, och deras efterkommande ska bestå inför dig.

Ps 69:37, 89:5.

103 psalmen

Lovsång till Herren för hans stora barmhärtighet.

En psalm av David.

LOVA HERREN, min själ, och allt det som i mig är, *prisa* hans heliga namn!

Ps. 104:1, 35.

2. Lovä HERREN, o min själ, och glöm inte allt gott han har gjort dig.

3. Han som förlåter dig alla dina synder och helar alla dina sjukdomar,

Ps 147:3.

4. som återlöser ditt liv från undergång och kröner dig med nåd och innerlig barmhärtighet,

Ps. 5:13, 48:15, 49:16, 68:21.

5. som mättar din mun med *sitt* goda, *så att* din ungdom förnyas såsom örnens.

Job 33:25. Ps. 107:9, 145:16.
Jes 40:31, 58:11.

6. HERREN skaffar rätt och rättvisa åt alla förtryckta.

Ps. 10:18, 68:6, 99:4, 146:7.

7. Han gjorde sina vägar kända för Mose, sina gärningar för Israels barn.

8. Barmhärtig och nådig *är* HERREN, sen till vrede och rik på barmhärtighet.

2 Mos. 34:6-7. 4 Mos. 14:18. 5 Mos. 5:10.
Ps. 86:5, 15, 145:8-9. Joel 2:13. Jona. 4:2.

9. Han går inte ständigt till rätta, och behåller inte *sin vrede* för evigt.

Ps. 30:6. Jes. 67:16. Jer. 3:5, 12. Mika. 7:18.

10. Han handlar inte med oss efter våra synder och straffar oss inte efter våra missgärningar.

11. Ty så hög som himlen är över jorden, *så* stor är hans nåd över dem som fruktar honom.

Ps 36:6, 57:11.

12. Så långt som öster är från väster, *så* långt tar han bort våra synder från oss.

Mika. 7:19.

13. Som en far förbarmar sig över *sina* barn, *så* förbarmar sig HERREN över dem som fruktar honom.

Jes. 63:16, 64:8. Jer. 31:9-10.

14. För han vet vad för sorts verk vi är, han kommer ihåg att vi *är* stoft.

1 Mos. 2:7. Ps. 90:3. Pred. 12:7.

15. När *det gäller* människan, *är* hennes dagar som gräset, hon blomstrar som en blomma på ängen.

Job. 14:2. Ps. 90:5-6. Jes. 40:6f.
Jak. 1:10-11. 1 Petr. 1:24.

16. När vinden passerar så är den borta, och platsen den stod på minns den inte mer.

Job 7:10, 8:18, 20:9.

17. Men HERRENS nåd *varar* från evighet till evighet över dem som fruktar honom, och hans rättfärdighet ända till barnbarnen,

2 Mos. 20:6.
5 Mos. 7:9. Klag. 3:22. Luk. 1:50

18. över dem som håller hans förbund och över dem som kommer ihåg hans befallningar, *så att de* gör dem.

5 Mos. 5:10. Ps. 25:10. Jes. 44:21.

19. HERREN har upprättat sin tron i himlen, och hans rike råder över allt.

Ps. 9:8, 11:4. 145:11f.

20. Lova HERREN, ni hans änglar som överglänser i styrka, som utför hans befallningar, *så snart ni* hör ljudet av hans befallning. Ps. 29:1-2, 91:11, 148:2.

Hebr. 1:6, 14.

21. Lova HERREN, alla ni hans härskaror, *ni* hans tjänare som gör det han har behag till. 1 Mos. 32:2. 1 Kung. 22:19.

Luk. 2:13. Ef. 3:10. Kol. 1:16.

22. Lova HERREN alla hans verk, överallt där hans herradöme är. Lova HERREN, min själ!

104 psalmen

Lovoffer till Gud såsom Skapare.

Lova HERREN, O min själ! O HERRE, min Gud, du är mycket stor, i majestät och härlighet är du klädd.

Ps. 103:1, 146:1.

2. Du som täcker *dig själv* med ljus såsom *med* en mantel, som spänner ut himlarna som en gardin.

1 Mos 1:3, 6-7. Jes. 40:22

3. Du som lägger dina salars bjälkar i vattnen. Du som gör molnen till din vagn, och som far på vindens vingar.

1 Mos. 1:7. Ps. 18:11, 89:7. Amos. 9:6.

4. Du gör dina änglar *till* andar *och* dina tjänare *till* eldslågor.

2 Kung. 2:11, 6:17. Ps. 148:8. Hebr. 1:7

5. *Du* grundade jorden på dess fästen, *så att* hon inte vacklar till evig tid.

1 Mos. 1:9-10. Job. 38:4-6. Ps. 24:2, 89:12, 102:26.

6. Du betäckte den med djupa vatten som med en klädnad, vattnet stod över bergen.

1 Mos. 1:2.

7. Vid din tillrättavisning flydde de, vid ljudet av ditt dunder skyndade de iväg.

1 Mos. 1:9. Ps. 18:16, 106:9.

8. Berg höjde sig upp, dalar sänkte sig ner till den plats som du hade bestämt för dem.

9. Du har satt en gräns som de inte kan överskrida, så att de inte mer ska vända tillbaka för att täcka jorden.

Job. 26:10, 38:8-11. Ords. 8:29. Jer. 5:22.

10. Han lät källor springa fram i dalarna, *som* rinner mellan bergen.

11. De vattnar alla markens djur, de släcker vildåsnornas törst.

12. Vid dem har himlens fåglar sin boplats, *vilka* sjunger bland trädens grenar.

13. Han vattnar bergen från sina salar, av dina verks frukt mättas jorden.

14. Han låter gräs skjuta upp för djuren och örter till människans tjänst, för att frambringa bröd ur jorden.

1 Mos. 1:11-12, 29-30. Job. 28:5. Ps. 147:8-9.

15. Och vin som ger glädje åt människans hjärta *och* olja som gör *hennes* ansikte glänsande, och bröd *som* styrker människans hjärta.

16. HERRENS träd är väl mättade, Libanons cedrar som han har planterat.

17. Fåglarna bygger där sina nästen. *Beträffande* storken, *har* den sitt bo i cypressträden.

18. De höga bergen *är en* tillflykt för stengetterna, *och* bergsklyftorna för klippgrävlingarna.

19. Han har gjort månen till att bestämma tiderna, solen vet när den ska gå ner.

1 Mos. 1:14.

20. Du sänder mörkret och det blir natt, då kommer alla skogens djur *fram*.

21. De unga lejonen ryter efter sitt rov, och söker sin föda* från Gud.

Job. 39:1. *KJV: "sitt kött"

22. Solen går upp; då drar de sig undan och lägger sig ner i sina hålor.

23. Människan går ut till sitt verk och till sitt arbete ända till kvällen.

24. O HERRE, hur mångfaldiga är *inte* dina verk! Med vishet har du gjort dem alla. Jorden är full av dina rikedomar.

Ps. 40:6, 92:6, 111:2-3.

25. I det stora och vida havet finns ett oräkneligt vimmel av djur, både små och stora.

1 Mos. 1:21. Ps. 69:35.

26. Där går skepp, *där finns* Leviatan*, som du har skapat att leka där.

Job. 40:10, 20. Ps. 74:14, 107:23. Jes. 27:1.

*Leviatan var benämningen på ett slags sjödjur vars klassifikation är okänd för oss idag. Se Job 41:1f, Jes 27:1.

27. Alla dessa väntar på dig, att du ska ge *dem* mat i rätt tid.

Job. 39:3.

Ps. 136:25, 145:15-16, 147:9.

28. *Det* du ger dem, samlar de in. Du öppnar din hand, *och* de blir mättade med *det som är* gott.

29. Du gömmer ditt ansikte, *och* de blir förskräckta, du tar bort deras andetag*, de dör och blir åter till stoft.

Job. 34:14-15. Ps. 146:4. Pred. 12:7.

*Hebr. *ruach*, vind, andetag, ande.

30. Du sänder ut din Ande, *och* de blir skapade och du förnyar jordens ansikte.

Job. 33:4. Upp. 21:5.

31. Må HERRENS härlighet bestå för evigt! Må HERREN glädja sig över sina verk.

1 Mos. 1:31. Ps. 111:10.

32. Han ser på jorden, och den darrar. Han rör vid bergen och de ryker.

33. Jag vill sjunga till HERREN så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.

Ps. 34:2, 63:5, 146:2.

34. Må mina tankar behaga honom*, jag vill glädja mig i HERREN.

Ps. 19:15, 71:8.

*KJV. *Min begrundan om honom ska vara ljuvlig.*

35. Låt syndare försvinna från jorden, och låt de ogudaktiga inte längre få finnas till. Lova HERREN, o min själ.

Halleluja!*

*KJV. *Prisa ni HERREN.*

105 psalmen

HERRENS gärningar mot sitt folk

Tacka HERREN, åkalla hans namn, gör hans gärningar kända bland folken!

1 Krön. 16:8f. Ps. 145:12. Jes. 12:4f.

2. Sjung till honom, lovsjung honom, berätta om alla hans underbara gärningar!

Ps. 103:2, 145:4.

3. Prisa hans heliga namn! Låt de hjärtan glädja sig som söker HERREN.

Ps. 99:3.

4. Sök HERREN och hans kraft, sök hans ansikte ständigt.

5. Kom ihåg hans underbara gärningar som han har gjort, hans under och de domar som han uttalat.

6. O ni Abrahams säd, hans tjänare, ni Jakobs barn, hans utvalda.

7. Han *är* HERREN vår Gud. Över hela jorden *när* hans domar.

Ps. 96:13, 98:9. Upp. 19:15.

8. Han kommer för evigt ihåg sitt förbund, det ord han har befallt för tusen släktled.

1 Mos. 22:16. 2 Mos. 20:6.

Ps. 106:45. Luk. 1:50f.

9. Det *förbund* han slöt med Abraham och eden han *gav* till Isak.

1 Mos. 15:18, 17:2, 26:3. Gal. 3:17. Hebr. 6:17.

10. Han fastställde det för Jakob till en lag, för Israel *till* ett evigt förbund,

1 Mos. 28:13, 35:12. Ps. 111:9. Jes. 24:5, 54:10, 55:3.

11. och sa: Åt dig vill jag ge Kanaans land till er arvedel.

1 Mos. 13:15, 15:18.

Jes. 26:19.

12. Då *när* de *bara* var ett fåtal människor, ja mycket få, och *de* var främlingar där.

13. Medan de vandrade från nation till nation och från *ett* rike till ett annat folk,

1 Mos. 12:1, 9, 13:1

14. lät han ingen förtrycka dem, ja

- han straffade kungar för deras skull,
1 Mos 12:17, 20:3, 7, 26:11, 35:5.
15. *och sa*: Rör inte mina smorda och gör inte mina profeter något ont!
1 Mos. 20:7. 2 Sam. 1:16. 1 Krön. 16:22. Jes. 8:3.
16. Dessutom befallde han hungersnöd att komma över landet och tog allt levebröd ifrån dem.
1 Mos. 41:54f, 42:1. Jes. 3:1. Hes. 4:16.
17. Han sände en man framför dem, Josef, som blev såld till slav,
1 Mos 37:28, 36, 45:5, 7. Apg. 7:9.
18. vars fötter de slog i bojor, och han blev fjättrad med järn. 1 Mos. 39:20
19. Tills den tid då hans ord gick i uppfyllelse, och HERRENS ord rentvådde honom. 1 Mos. 40:20f.
20. Då sände kungen *bud*, folkens härskare släppte ut honom och lät honom gå fri. 1 Mos. 41:14f.
21. Han satte honom till herre över sitt hus och till härskare över allt han ägde, 1 Mos. 41:40f, 45:8.
22. för att han skulle binda hans furstar efter sin vilja och lära hans äldste vishet. 1 Mos. 41:44.
23. Så kom också Israel till Egypten, och Jakob vistades i Hams land.
1 Mos. 46:1f. Apg. 7:15, 13:17.
24. Och han gjorde sitt folk mycket fruktsamt och gjorde dem starkare än deras fiender. 2 Mos. 1:7, 9, 12.
25. Han vände deras hjärta till att hata hans folk, till att handla bedrägligt mot hans tjänare. 2 Mos. 1:10f. Apg. 7:19.
26. Han sände Mose, sin tjänare, och Aron som han hade utvalt. 2 Mos. 3:10f.
27. De visade hans tecken bland dem och under i Hams land. 2 Mos. 7:9. Ps. 78:43, 106:21-22, 135:9.
28. Han sände mörker och gjorde det mörkt, och de gjorde inte uppror mot hans ord. 2 Mos. 10:22-23.
29. Han förvandlade deras vatten till blod, och dödade deras fisk.
2 Mos. 7:19-21. Ps. 78:44.
30. Deras land vimlade av paddor i mängd, ända in deras kungars kamrar.
2 Mos. 8:2-6.
31. Han talade, och det kom flugsvärmar och löss* över hela deras land. 2 Mos. 8:17, 24. Ps. 78:45. **Alt. övers. mygg.*
32. Han gjorde regnet till hagel och sände eldslågor över landet.
2 Mos. 9:23f. Ps. 78:47-48.
33. Han slog ner deras vinträd och deras fikonträd och knäckte träden i deras land.
34. Han befallde, och det kom gräshoppor och gräshoppslarver, och det i oräknelig mängd. 2 Mos. 10:4, 13f. Ps. 78:46.
35. Och de åt upp alla örter i deras land, och slukade grödan på deras mark.
36. Han slog också allt förstfött i deras land, förstlingen av all deras kraft.
2 Mos. 12:29. Ps. 78:51, 135:8, 136:10.
37. Han lät dem också dra ut med silver och guld, och *det fanns* inte en enda stapplande *person* i hans stammar.
2 Mos. 12:35-36.
38. Egyptierna gladda sig när de drog ut, för fruktan för dem hade kommit över dem.
39. Han bredde ut ett moln till skydd och en eld till att lysa om natten.
2 Mos. 13:21f, 14:19f. 4 Mos. 9:16, 10:34. Ps. 78:14.
40. *Folket* begärde, och han lät vaktlar komma, och med bröd från himlen mättade han dem. 2 Mos. 16:12f. Ps. 78:23f. Neh. 9:15. Joh. 6:31.
41. Han öppnade klippan, och vattnet flödade ut, det rann i öknen som en ström. 2 Mos. 17:6. 4 Mos. 20:11. Ps. 78:15f, 114:8. Jes. 48:21. 1 Kor. 10:4.
42. För han tänkte på sitt heliga löfte,

och Abraham, sin tjänare. 1 Mos. 15:14.
 43. Så förde han ut sitt folk med glädje, *och* sina utvalda med jubel.
 44. Han gav dem hedningarnas länder, och det folken arbetat ihop fick de ärva, Jos. 1:1f, 13:7. Ps. 44:3, 78:55.
 45. för att de skulle hålla hans stadgar och lyda hans lagar. Halleluja!*
 2 Mos. 19:4-6. 5 Mos. 4:1, 40, 6:24.
 *KJV. Prisa ni HERREN.

106 psalmen

Israels otrohet och Herrens trofasthet.

Halleluja!* Tacka HERREN, för *han* är god, ty hans nåd *varar* för evigt!
 1 Krön. 16:34. Ps. 107:1
 Ps. 118:1, 136:1. *KJV. Prisa ni HERREN.

2. Vem kan beskriva HERRENS väldiga gärningar? *Vem* kan förkunna allt hans lov? Ps. 40:6, 50:2, 71:15, 145:4.

3. Välsignade *är* de som håller fast vid *det som är rätt**, och den som alltid handlar rättfärdigt. Ords. 1:3. *KJV: *domen*.

4. Tänk på mig, o HERRE, med den nåd *som du har mot* ditt folk. Kom till mig med din frälsning,

5. så att jag får se det goda hos dina utvalda, så att jag kan glädja mig med ditt folks glädje *och* att jag får jubla med din arvedel.

6. Vi har syndat som våra fäder, vi har begått synder, vi har gjort det onda.
 3 Mos. 26:40. 1 Kung. 8:47. Esra. 9:7.
 Neh. 1:7. Jer. 3:25. Dan. 9:5-6.

7. Våra fäder förstod inte dina under i Egypten. De kom inte i håg din stora barmhärtighet utan gjorde uppror *mot dig* vid havet, vid det Röda havet.
 2 Mos. 14:11-12. Ps. 78:11, 17, 42.

8. Ändå frälste han dem för sitt namns skull, för att göra sin stora makt känd.
 Ps. 107:9, 121:1-8.

9. Han talade strängt till Röda havet,

och det blev torrt, och han ledde dem genom djupen som genom öknen.

2 Mos. 14:21f. Ps. 78:13. Jes. 51:10.
 Jes. 63:12-13. Hebr. 11:29.

10. Han räddade dem från deras hand som hatade *dem* och befriade dem från fiendens grepp. Ps. 107:9, 121:1-8.

11. Vattnet täckte deras fiender, inte en enda av dem kom undan.

2 Mos. 14:23, 27-28. Ps. 78:53.

12. Då trodde de hans ord, de sjöng hans lov. 2 Mos. 14:31, 15:1f.

13. Men snart glömde de hans gärningar, de väntade inte på hans råd.

14. De greps av begär i vildmarken och frestade Gud i öknen.

2 Mos. 16:3. 4 Mos. 11:4f. Ps. 78:18. 1 Kor. 10:6.

15. Han gav dem vad de begärde, men sände tärande sjukdom över dem.

4 Mos. 11:31f. Ps. 78:27f.

16. De blev avundsjuka på Mose i lägret och på Aron, HERRENS helige.

4 Mos. 16:1f.

17. Jorden öppnade sig och slukade upp Danat och begravde Abirams hop,

4 Mos. 16:31f. 5 Mos. 11:6.

18. och en eld tändes upp bland deras anhängare, lågorna brände upp de ogudaktiga. 4 Mos. 16:35.

19. De gjorde en kalv vid Horeb och tillbad en gjuten avbild.

2 Mos. 32:1f. 5 Mos. 9:8. Apg. 7:41.

20. Så bytte de ut sin härlighet mot bilden av en oxe som äter gräs.

5 Mos. 10:21. Jer. 2:11. Rom. 1:23, 25.

21. De glömde Gud deras Frälsare, som hade gjort så stora ting i Egypten, 22. underbara verk i Hams land *och* fruktansvärda gärningar vid Röda havet. Ps. 105:27f.

23. Därför sa han att han skulle förgöra dem. Men Mose, hans utvalde, trädde fram som medlare* inför honom för att vända bort hans vrede,

så att han inte skulle förgöra *dem*.

2 Mos. 32:9-14. 5 Mos. 9:12f. Hes. 13:5, 22:30. Jes. 42:1.
**KJV*: i *gapet*.

24. Ja, de föraktade det härliga landet,
och de trodde inte på hans ord.

4 Mos. 14:2f. 5 Mos. 9:23. Ps. 78:32. Jes. 7:9.

25. Och de klagade i sina tält, de hörde
inte Herrens röst.

26. Därför lyfte han sin hand mot
dem och svor, att han skulle låta dem
falla i öknen,

4 Mos. 16:21, 28f. Ps. 95:11. 1 Kor. 10:5.

27. och att han skulle låta deras efter-
kommande falla bland folken och
spridas ut i länderna.

3 Mos. 26:38. 5
Mos. 28:26-37. Ps. 44:12.

28. De förenade sig också med Baal
Peor, och åt av det som var offrat åt
de döda.

4 Mos. 25:3f. 31:16.
Ps. 115:5f. Jer. 10:3. Hos. 9:10.

29. Och de väckte *Guds* vrede med
sina gärningar, och en straffdom* bröt
ut ibland dem.

**KJV*: *pest*.

30. Då stod Pinehas upp och skipade
rätt, och så upphörde hemsökelsen.

4 Mos. 25:7f.

31. Och det räknades honom till
rättfärdighet, från släkte till släkte för
evigt.

4 Mos. 25:11-13. Apg. 13:39.

32. Vid Meribas vatten förargade de
honom igen, och det gick illa för Mose
för deras skull.

2 Mos. 17:1f.
4 Mos. 20:2. Ps. 81:8, 95:8.

33. För de trotsade hans ande, så att
tanklösa ord kom över hans läppar.

4 Mos. 20:10. Ps. 107:11. Jes. 63:10.

34. De förgjorde inte de folk som
HERREN hade befallt dem,

5 Mos. 7:1f, 12:2-3. Dom. 1:21f.

35. utan blandade sig med hed-
ningarna och lärde sig deras seder,

Dom. 3:6-7.

36. och de tjänade deras avgudar, och
dessa blev en snara för dem.

Dom. 2:12-13.

37. Ja de offrade sina söner och sina
döttrar åt onda andar.

5 Mos. 32:17. 2 Kung. 21:6. 23:10. 2 Krön. 28:3. Jer.
7:31, 19:5, 32:35. Jes. 29:10. Hes. 16:20-21. 1 Kor. 10:20.

38. Och de utgöt oskyldigt blod, *till
och med* sina söners och döttrars blod,
som de offrade åt Kanaans avgudar
och landet blev vanhelgat genom
blodskulder.

4 Mos. 35:33.

39. Så orenade de sig genom sina
handlingar och bedrev hor med sina
egna påfund.

2 Mos. 34:15.
3 Mos. 20:5-6. Hos. 4:12.

40. Därför upptändes HERRENS vrede
mot hans folk, så att han fick avsky
för sin arvedel.

41. Och han gav dem i hedningarnas
hand, och de som hatade dem fick
härska över dem.

Dom. 2:14, 3:8, 12-14, 4:2, 6:1f, 10:7f, 13:1. Neh. 9:27.

42. Deras fiender förtryckte dem, och
de måste böja sig under deras hand.

43. Många gånger befriade han dem,
men de gjorde uppror med sina planer
och sjönk allt djupare genom sin synd.

Dom. 2:16f. Ps. 81:13.

44. Ändå såg han till dem i deras nöd
då han hörde deras rop.

45. Och han kom ihåg *sitt* förbund
med dem och ångrade sig för sin stora
nåds skull.

5 Mos. 30:1f, 32:36. Dom. 2:18.

46. Och han lät dem finna barm-
härthighet hos alla som fört bort dem
i fångenskap.

47. Fräls oss, o HERRE vår Gud, och
församla oss från hedningarna så
att *vi får* tacka ditt heliga namn *och*
triumfera i din lovprisning.

1 Krön. 16:35-36.

48. Lovad *vare* HERREN, Israels Gud,
från evighet till evighet, och allt folket
ska säga: Amen! Halleluja.*

Ps. 41:14, 72:18-19, 89:53. **KJV*: *Prisa ni HERREN*.

Femte Boken.

107 psalmen

De friköptas tacksamhet till Herren.

Tacka HERREN, för *han är* god, ty hans nåd *varar* för evigt!

Ps. 106:1, 118:1, 136:1.

2. Så ska HERRENS friköpta säga, de som han har befriat från fiendens hand,

Ps. 106:10. Jes. 35:10.

3. och samlat från länderna, från öster och från väster, från norr och från söder.

5 Mos. 30:3-4. Jes. 11:12, 43:5-6.
Hes. 11:17, 20:34.

4. De irrade i öknen på öde stigar, de fann inte någon stad där de kunde bo.

5. De var hungriga och törstiga och deras liv tynade bort.

6. Då ropade de till HERREN i sin nöd *och* han räddade dem ur deras svårigheter.

7. Och han ledde dem på den rätta vägen, så att de kom till en stad, där de kunde bo.

Ps. 68:7. Sak. 14:1f.
Gal. 4:26. Upp. 21:1f.

8. De ska tacka Herren för hans nåd och för hans underbara gärningar mot människors barn,

1 Petr. 2:9.

9. för han mättar den längtande själen och fyller den hungrande själen med sitt goda.

Ps. 121:1-8.

10. De satt i mörker och i dödsskugga, fångna i lidandets järnbojor,

Job 36:8. Jes. 42:7. Luk. 1:79.

11. eftersom de hade gjort uppror mot Guds ord och föraktat den Högstes råd.

Ps. 78:40, 106:7. Ords. 1:25. Jer. 9:12f.

12. Därför ödmjukade han deras hjärtan genom lidande, de föll och *det fanns* ingen hjälpare.

13. Då ropade de till HERREN i sin nöd och han räddade dem ur deras svårigheter.

14. Han förde dem ut ur mörker och dödsskugga och slet sönder deras bojor.

Ps. 129:4.

15. De ska tacka HERREN *för* hans nåd och *för* hans underbara gärningar mot människors barn.

16. För att han krossade kopparportarna och bröt ner järnbommarna.

17. Dårarna blir plågade på grund av sina överträdelser och på grund av sina synder.

18. De kände avsky för all mat och de närmade sig dödens portar.

Job 33:20.

19. Då ropade de till HERREN i sin nöd, och han räddade dem ut ur deras svårigheter.

20. Han sände sitt ord och helade dem och räddade *dem* från undergång.

21. Må de tacka HERREN *för* hans nåd och *för* hans underbara gärningar mot människors barn.

22. Må de offra lovets offer och förkunna hans verk med jubel.

Ps. 50:14, 23, 116:17.

23. De som for på skepp över havet och drev handel på stora vatten,

24. de såg HERRENS verk och hans under *ute* på djupet.

25. För han befallde och framkallade en stormvind, så att vågorna gick höga.

Ps. 135:6.

26. De kastades mot himlen och mot djupen, *så att* modet svek dem i faran.

27. De vinglade hit och dit och raglade som druckna och visste sig ingen råd mera.

28. Då ropade de till HERREN i sin nöd och han hjälpte dem ut ur deras svårigheter.

29. Han stillade stormen, så att vågorna tystnade.

30. Då gladdde de sig eftersom det blev stilla, och han förde dem till den hamn dit de ville.

Ps. 124:4-5. Matt. 8:25f.

31. De ska tacka HERREN för hans nåd och för hans underbara gärningar mot människors barn,

32. och upphöja honom i folkets församling och prisa honom där de äldste sitter.

Ps. 9:12.

33. Han gjorde floder till öken och vattenkällor till torr mark,

34. och bördigt land till ofruktbart, för deras onskas skull som bodde där.

5 Mos. 29:23. Jes. 13:19. Jer. 17:6. Joel 1:10f.

35. Han gjorde öknen till en vattenrik sjö och torrt land till vattenkällor.

Ps. 105:41, 114:8. Jes. 35:7, 41:18. Jer. 31:23f.

36. Och han lät de hungriga bosätta sig där, och bygga en stad att bo i.

37. Och de sådde på åkrarna och planterade vingårdar, som bar sin årliga frukt.

Jes. 65:21. Hos. 2:22. Amos. 9:13f.

38. Han välsignade dem och de förökades mycket, och han lät inte deras boskap bli färre.

5 Mos. 28:2f, 30:9.

39. Återigen blev de färre och tyngdes av förtryck, lidande och sorg.

5 Mos. 28:62f. Ps. 38:7, 44:26.

40. Han öste förakt över furstarna och lät dem irra omkring i ödemarken där det inte finns någon väg.

5 Mos. 28:7. Job 12:21, 24.

Ps. 76:13. Jes. 40:23. Dan. 4:33.

41. Men han upphöjde den fattige från elände och förökade deras familjer som hjordar.

5 Mos. 30:5. Ps. 113:7. Hes. 36:37f.

42. De rättsinniga ska se detta och glädja sig, och all ondska måste tiga.

Job 5:16, 22:19. Ps. 63:12, 126:2-3.

Ps. 129:5. Sef. 3:14. Mika. 7:16.

43. Den som är vis och ger akt på detta, ska inse HERRENS godhet.

Jer. 9:12. Hos. 14:10.

108 psalmen

Lovprisning och bön om seger över fienden.

En sång, en psalm av David.

2. Gud, mitt hjärta är redo, jag vill sjunga och lova, ja, så vill min ära.

Ps. 57:8-12.

3. Vakna upp, psaltare och harpa! Jag vill väcka morgonrodnaden.

4. Jag vill prisa dig bland folken, o HERRE, jag vill lovsjunga dig ibland folkslagen.

5. För din nåd räcker högt över himlarna, och din sanning* når till skyarna.

Ps. 36:6, 57:11. *Alt. övers. trofasthet.

6. Upphöjd vare du över himlarna, o Gud, och din härlighet över hela jorden.

Ps. 57:8-12, 60:7-14.

7. Svara mig och fräls oss med din högra hand så att dina älskade kan bli befriade!

Ps. 60:7.

8. Gud har talat i sin helighet: Jag ska glädja mig, jag ska skifta Sikem och mäta upp Suckots dal.

Ps. 60:8.

9. Gilead är mitt, Manasse är mitt, Efraim är min hjälm och Juda min härskarstav,*

*KJV: laggivare.

10. Moab är mitt tvätffat, på Edom ska jag kasta min sko. Bryt ut i jubel över mig filisteer!

11. Vem ska föra mig till den fasta staden, vem ska leda mig till Edom?

12. Ska inte du, o Gud, som har förkastat oss. Ska inte du, o Gud, dra ut med våra härar?

13. Ge oss hjälp i nöden, för människors hjälp är till ingen nytta.

14. Med Gud ska vi göra mäktiga ting, för det är han som ska trampa ner våra fiender.

Ps. 18:30, 44:6, 60:14.

109 psalmen

Bön mot obarmhärtiga motståndare.

För körledaren. *En psalm av David.*
Min lovsångs Gud, var inte tyst.

Ps. 22:4, 28:1, 83:2, 118:14.

2. För de ogudaktigas mun och de falskas mun har öppnat sig mot mig. De har talat mot mig med en lögnaktig tunga.

Ps. 52:4f, 55:22, 120:2. Matt. 26:59.

3. De omringade mig med hatfulla ord, och stred mot mig utan orsak.

Joh. 10:32.

4. De *bemöter* min kärlek med fiendskap, men jag ber.

Joh. 15:25.

5. De lönar gott med ont och min kärlek med hat.

Ps. 35:12f, 38:21.

Joh. 10:32. Apg. 10:38-39.

6. Sätt du en ond man över honom, och låt Satan stå vid hans högra hand.

Ps. 69:23f. Sak. 3:1. Matt. 26:14. Joh. 13:2.

7. När han ställs inför rätta, låt honom dömas skyldig, och låt hans bön bli till synd.

Ps. 1:5. Ords. 28:9.

8. Må hans dagar bli få, *och* låt en annan få hans ämbete.

Ps. 55:24.

Joh. 17:12. Apg. 1:20, 25.

9. Må hans barn bli faderlösa och hans hustru änka.

5 Mos. 28:18f.

10. Må hans barn ständigt irra omkring och tigga och söka *sitt bröd* långt från sina ödelagda hem.

Job 20:10.

11. Låt fordringsägarna ta allt han har, och låt främlingar plundra hans egendom.

5 Mos. 28:43, 44, 48.

12. Låt ingen visa barmhärthighet mot honom, och låt ingen förbarma sig över hans faderlösa barn.

13. Må hans efterkommande bli utrotade *och* må deras namn bli utplånat i nästa släktled.

5 Mos. 28:61-62.

Ps. 21:11, 37:38. Ords. 10:7.

14. Låt hans fäders ondska bli ihåg-

kommen hos HERREN och låt hans mors synd inte utplånas.

2 Mos. 20:5.

15. Låt dem alltid vara inför HERREN, och låt han utrota deras minne från jorden,

Ps. 34:17, 90:8. Jer. 16:17.

16. eftersom att han inte tänkte på att visa barmhärthighet, utan förföljde den fattige och nödställde mannen, så att han till och med skulle slå ihjäl den *som hade ett brustet hjärta*.

Jes. 53:3-4.

17. Som han älskade förbannelsen, låt den på samma sätt komma över honom. Såsom välsignelse inte behagade honom, så låt den *därför* vara långt borta från honom.

Matt. 26:24, 27:25. Luk. 22:21, 48.

18. Som han tog på sig förbannelse som en klädedräkt, så låt det tränga in i hans inre som vatten och som olja i hans ben.

19. Må den bli honom som en dräkt, *som* täcker honom, och som ett bälte *som* ständigt sitter fast på honom.

20. *Låt* detta *vara* mina motståndares lön från HERREN, och för dem som talar ont mot mig*.

*KJV: *min själ*.

21. Men du, o Gud, *min* Herre, stå mig bi för ditt namns skull. För din nåd *är* god. Rädda mig.

Ps. 69:17.

22. För jag *är* fattig och nödställd, och mitt hjärta är sårat i mitt inre.

23. Jag går bort som skuggan när den försvinner, jag skakas bort som gräshoppan.

Job 39:23. Ps. 102:12, 144:4.

24. Mina knän är svaga av fasta och min kropp tappar sitt hull.

25. Jag har blivit till åtlöje för dem, *när* de ser mig skakar de på huvudet.

Ps. 22:8. Klag. 2:15. Matt. 27:39.

26. Hjälp mig, o HERRE min Gud, fräls mig efter din nåd,

27. så att de inser, att detta *är* din

hand, *att* du HERRE, har gjort det.

Ps. 59:14.

28. Låt dem förbanna, men du väl-signa. När de reser sig, låt dem komma på skam, men låt din tjänare glädja sig.

29. Låt mina motståndare beklädas med skam och låt dem bli svepta i sin vanära som i en mantel.

Ps. 6:11, 35:26, 132:18. Job. 8:22.

30. Jag vill storligen tacka HERREN med min mun, ja, jag vill prisas honom bland de många.

Ps. 22:23f, 26:12.

Ps. 35:18, 40:10-11. Hebr. 2:12.

31. För han ska stå vid den fattiges högra sida, för att frälsa *honom* från dem som fördömer hans själ.

Ps. 16:8, 110:5.

110 psalmen

Profetia om Kristus såsom Konung.

En psalm av David.

HERREN sa till min Herre: Sätt dig på min högra sida tills jag har lagt dina fiender till en fotapall för dina fötter.

Dan. 7:13-14. Matt. 22:44. Mark. 12:36. Luk. 20:42.

Apg. 2:34-35. 1 Kor. 15:25. Ef. 1:20-22. Hebr. 1:13, 10:12.

2. HERREN ska sända ut din makts spira från Sion, du *ska* härska mitt bland dina fiender.

Ps. 2:6, 8, 9, 45:7, 72:8.

Dan. 7:13-14. Upp. 11:3, 6, 16:1f.

3. Villigt kommer ditt folk när du samlar din här, i helig skrud kommer din unga skara, som dagg ur morgonrodnadens sköte.

2 Sam. 17:12.

1 Krön. 16:29. Ps. 87:4f, 96:9. Mika. 5:7.

4. HERREN har gett sin ed och ska inte ångra sig: Du *är* en präst för evigt efter Melkisedeks sätt.

1 Mos. 14:18f. Sak. 6:13.

Joh. 12:34. Hebr. 5:6, 10. 6:20. 7:17, 21.

5. Herren *är* vid din högra sida, han ska krossa kungar på sin vredes dag.

Ps. 2:5f. Upp. 6:17.

6. Han ska hålla dom bland hedningarna, han ska *fylla platserna* med döda

kroppar, han ska krossa hövdingar* i många länder.

Ps. 45:4-6, 68:22. Jes. 2:4.

Upp. 19:11-16. *KJV: *huvuden*.

7. Han ska dricka ur bäcken vid vägen, därför ska han lyfta upp huvudet.

111 psalmen

Herrens fruktan är vishetens begynnelse.

Halleluja.* Jag ska tacka HERREN med hela *mitt* hjärta i de rättsin-nigas råd och i församlingen.

Ps. 9:2, 35:18, 109:30. *KJV: *Prisa ni HERREN*.

2. Stora *är* HERRENS verk, de begrun-das av alla som har sin glädje i dem.

3. Hans gärningar *är* majestätiska och underbara, och hans rättfärdighet består för evigt.

4. Han har gjort så att man minns hans underbara verk, nådig och barmhärtig *är* HERREN.

5. Han ger mat åt dem som fruktar honom, han tänker på sitt förbund för evigt.

Ps. 34:10, 37:19, 104:14, 105:8.

Matt. 6:31. Joh. 6:35.

6. Han har visat sitt folk sina väldiga gärningar genom att ge dem hedna-folkens arvedel.

7. Hans händers verk *är* sanning och rätt, alla hans befallningar *är* fast grundade.

Ps. 19:8, 93:5, 119:43.

8. De står fasta för alltid och för evigt, *och är* gjorda i sanning och rättvisa.

9. Han sände befrielse till sitt folk, han har förordnat* sitt förbund för evigt, heligt och värt att frukta *är* hans namn.

Ps. 99:3, 105:10. Jes. 54:10.

Jer. 31:33. Luk. 1:68. *KJV: "*befallt*"

10. HERRENS fruktan *är* vishetens begynnelse. Gott förstånd har alla de som gör *hans befallningar*. Hans lov består för evigt.

Job 28:28. Ps. 119:98.

Ps. 145:2. Ords. 1:7. 9:18. 1 Tim. 4:8.

112 psalmen

Välsignad är den som fruktar HERREN.

Halleluja.* Välsignad är den som fruktar HERREN och har stor glädje i hans bud. Ps. 1:2, 119:1, 128:1.
*Prisa ni Herren.

2. Hans efterkommande* ska vara mäktiga på jorden, de rättsinnigas släkte ska bli välsignat. Ps. 25:13.
Ords. 20:7. *KJV: säd.

3. Västånd och rikedom ska vara i hans hus, och hans rättfärdighet består för evigt. Ps. 34:10. Ords. 3:16, 8:18.

4. För de rättsinniga går ljus upp i mörkret, han är nådig och full av medlidande och rättfärdig. Job. 11:17. Ps. 97:11. Ords. 13:9. Jes. 58:7f.

5. En god människa visar barmhärtighet och lånar ut, han sköter sina saker med omdöme. Ps. 15:3, 37:21, 26, 41:2f. Ords. 14:21. Luk. 6:34-35.

6. Sannerligen, han ska inte vackla för evigt, den rättfärdige ska bli ihågkommen för evigt. Ords. 10:30. Jes. 49:15. Mal. 3:16. Upp. 14:13.

7. Han är inte rädd för olycksbud, hans hjärta är ståndaktigt och förtröstar på HERREN. Ps. 91:5f, 108:2. Ords. 1:33, 3:24f, 28:1.

8. Hans hjärta är tryggt och utan fruktan, trots att han ser sina fiender. Ps. 52:8, 91:8, 118:7. Ords. 3:25. Jes. 12:2.

9. Han har strött ut, han har gett åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet. Hans horn ska upphöjas med ära. Ps. 89:18, 92:11, 148:14. Ords. 11:24. 2 Kor. 9:9.

10. Den ogudaktige ska se det och känna vrede, skära sina tänder och tyna bort. De ogudaktigas önsknings blir till intet. Job. 8:13-14, 11:20. Ps. 37:12-13. Ords. 10:28, 11:7.

113 psalmen

Lov till Gud för hans omsorg om den ringe.

Halleluja!* Prisa, ni HERRENS tjä-nare, prisa HERRENS namn! Ps. 134:1, 135:1. *KJV: Prisa ni HERREN.

2. Välsignat vare HERRENS namn från nu och i evighet. Ps. 115:18, 145:21. Dan. 2:20.

3. Från solens uppgång till dess nedgång ska HERRENS namn bli prisat. Ps. 8:2, 50:1. Mal. 1:11.

4. HERREN är upphöjd över alla folk, högre än himlen när hans härlighet. Ps. 57:12, 97:9, 99:2, 148:13.

5. Vem är som HERREN vår Gud, som tronar så högt? 2 Mos. 15:11. Ps. 103:19, 138:6. Jes. 57:15.

6. Han som böjer sig ner för att se *det som är* i himlen och på jorden?

7. Han reser den ringe ur stoftet och lyfter den fattige ur dyn, 1 Sam. 2:7. Job 5:11. Ps. 107:41. Luk. 1:52.

8. för att sätta *honom* bland furstar, *ja* bland sitt folks furstar. Job. 36:7.

9. Han låter den ofruktsamma bo i huset *som en* lycklig mor till barnen. Halleluja! 1 Mos. 21:2. 1 Sam. 1:20, 2:5. Jes. 54:1. Luk. 1:57. Gal. 4:27.

114 psalmen

Guds under då han förde sitt folk ut ur Egypten.

När Israel drog ut ur Egypten, Jakobs hus från ett folk med främmande språk, 2 Mos. 12:41. 13:1f.

2. var Juda hans helgedom, och Israel hans herradöme. 2 Mos. 6:7. 19:5-6. Ps. 78:68.

3. Havet såg *det* och flydde. Jordan vände tillbaka. 2 Mos. 14:21f. Jos. 3:14, 16. Ps. 66:6, 77:17.

4. Bergen hoppade som baggar, och de små höjderna som lamm.

2 Mos. 19:18. Ps. 18:8.

5. Varför flydde du undan, o hav? Du Jordan, varför vände du tillbaka?

6. Ni berg varför hoppade ni som baggar, och ni små höjder som lamm?

7. Bäva du jord inför Herren, inför Jakobs Gud,

8. som förvandlar klippan *till* en sjö, den hårda stenen till en vattenkälla!

2 Mos. 17:6. 4 Mos. 20:11. 5 Mos. 8:15. Ps. 107:35. Jes. 48:21.

115 psalmen

All ära åt HERREN.

Inte till oss, o HERRE, inte till oss, utan ge ära till ditt namn, för din nåds *och* för din sannings skull.

Ps. 79:9. Jer. 14:20-21. Ords. 18:12. Dan. 9:5, 7, 18-19.

2. Varför skulle hedningarna *få* säga: Var *är* nu deras Gud? Ps. 42:4, 11. 79:10.

3. Vår Gud *är* ju i himlen, han kan göra vad han vill.

Job 23:13, 42:2. Ps. 103:19, 135:6. Dan. 4:35.

4. Deras avgudar *är* silver och guld, verk av människohänder. 5 Mos. 4:28.

2 Kung. 19:18. Ps. 96:5, 135:15f. Jes. 37:19, 44:9-20.

5. De har mun men talar inte, de har ögon, men ser inte.

6. De har öron men hör inte, de har näsa men luktar inte.

7. De har händer, men griper inte, de har fötter men går inte, inte heller kommer det *något* ljud från deras strupe.

8. De som har gjort dem är dem lika, *så är* alla som förtröstar på dem.

Jes. 42:17, 44:9.

9. O Israel förtrösta på HERREN, han är deras hjälp och deras sköld.

Ps. 33:20, 118:2f, 135:19.

10. Ni av Arons hus, förtrösta på HERREN! Han *är* deras hjälp och deras sköld.

11. Ni som fruktar HERREN, förtrösta på HERREN, han *är* deras hjälp och deras sköld.

12. HERREN tänker på oss, han ska välsigna oss, han ska välsigna Israels hus, han ska välsigna Arons hus.

Ps. 95:3, 118:2f.

13. Han välsignar dem som fruktar HERREN, *både* små och stora.

14. HERREN ska föröka er mer och mer, du och dina barn. 5 Mos. 1:11.

15. Ni *är* välsignade av HERREN, som har skapat himmel och jord. Matt. 25:34.

16. Himlen, ja himlen *är* HERRENS, men jorden har han gett åt människors barn.

1 Mos. 1:28. Ps. 89:12, 119:89.

17. De döda prisar inte HERREN, inte heller någon av dem som har farit ner i det tysta.

Ps. 6:6, 31:18. Jes. 38:18f.

18. Men vi vill lova HERREN från nu och i evighet. Halleluja!*

Ps. 113:2, 118:17. Dan. 2:20. **KJV. Prisa ni HERREN.*

116 psalmen

Den frälstes lovsång.

Jag älskar HERREN, för han har hört min röst *och* min bön. Ps. 4:4, 10:17, 18:2, 34:5, 7, 18, 66:19.

2. Eftersom han har vänt sitt öra till mig, så ska jag åkalla *honom* så länge jag lever.

3. Dödens snaror omgav mig, dödsrikets kval hade mig i sitt grepp, jag hade kommit i nöd och bedrövelse.

2 Sam. 22:5-6. Ps. 18:5-6.

4. Jag åkallade då HERRENS namn: O HERRE, rädda min själ!

5. Nådig *är* HERREN och rättfärdig, ja, vår Gud *är* barmhärtig.

2 Mos. 34:6. Ps. 86:5, 15, 103:8, 145:17.

6. HERREN bevarar de enfaldiga, jag var i nöd och han hjälpte mig. Ps. 22:25.

7. Vänd om till din ro, min själ, för HERREN har varit god* mot dig.

Ps. 42:6, 62:2f. *KJV: *givmild*.

8. För du har frälst min själ från döden, mina ögon från tårar, min fot från fall.

Ps. 56:14, 71:20, 86:13.

9. Jag ska vandra inför HERREN i de levandes land.

Ps. 56:14.

10. Jag trodde, därför talade jag. Jag plågades svårt,

2 Kor. 4:13.

11. och jag sa i min ångest*: Alla människor *är* lögnare.

Ps. 31:23, 62:10,

Ps. 118:8. Rom. 3:4. *KJV: *i min hast*.

12. Hur ska jag återgälda HERREN alla hans välgärningar mot mig?

13. Jag ska ta frälsningens bägare och åkalla HERRENS namn.

14. Jag ska uppfylla mina löften till HERREN, nu inför allt hans folk.

Ps. 22:26, 61:9, 66:13.

15. Dyrbar i HERRENS ögon *är* hans heligas* död.

Ps. 9:13, 72:14.

*Alt. *övers. frommas*.

16. O HERRE, jag *är* ju din tjänare, jag *är* din tjänare *och* din tjänarinns son, du har lossat mina bojar.

17. Till dig vill jag offra tacksägelsens offer, och jag vill åkalla HERRENS namn.

Ps. 50:14, 66:13f.

18. Jag vill infria mina löften till HERREN nu inför allt hans folk,

19. i gårdarna till HERRENS hus, mitt i dig, Jerusalem. Halleluja!*

*KJV: *prisa ni HERREN*.

117 psalmen

Lova HERREN, alla folk.

Lova HERREN, alla nationer*, prisa honom, alla folk!

Ps. 72:17, 98:4.

Rom. 15:11. *Alt. *övers. alla hednafolk*.

2. För hans nåd är stor mot oss och HERRENS sanning *består* för evigt. Halleluja!*

Joh. 1:17. *KJV: *prisa ni HERREN*.

118 psalmen

Tacksamhet för Herrens hjälp. Profetia om Kristus såsom hörnsten.

Tacka HERREN, för *han är* god, ty hans nåd *varar* för evigt.

Ps. 106:1, 136:1f, 145:13.

2. Låt nu Israel säga, att hans nåd *varar* för evigt.

Ps. 22:24, 100:5, 115:9f, 135:19-20.

3. Låt nu Arons hus säga, att hans nåd *varar* för evigt.

4. Låt nu de som fruktar HERREN säga, att hans nåd *varar* för evigt.

5. I min nöd ropade jag till HERREN, *och* HERREN svarade mig *och ställde mig* på en rymlig plats.

Ps. 18:20, 31:9,

Ps. 107:6, 120:1.

6. HERREN *är* med mig, jag ska inte frukta. Vad kan människor göra mig?

Ps. 27:1, 56:5, 10, 12. Jes. 50:7-9. Rom. 8:31. Hebr. 13:6.

7. HERREN *är* med mig tillsammans med dem som hjälper mig, därför ska jag *i triumf* se på dem som hatar mig.

Ps. 54:6, 9.

8. *Det är* bättre att förtrösta på HERREN än att lita på människor.

Ps. 62:9-10, 108:13. Jer. 17:5.

9. *Det är* bättre att förtrösta på HERREN än att lita på mäktiga män.

Ps. 146:3f.

10. Alla hednafolk* omringade mig, men i HERRENS namn ska jag förgöra dem.

*KJV: *nationer*.

11. De omringade mig på alla sidor, men i HERRENS namn ska jag förgöra dem.

12. De omringade mig som bin, men de slocknar som eld i törne, för i HERRENS namn ska jag förgöra dem.

13. De* knuffade mig hårt för att få mig att falla, men HERREN hjälpte mig.

*Ordagrant *och* KJV: *du*.

14. HERREN *är* min starkhet och min

lovsång, och *han* blev min frälsning.
2 Mos. 15:2. Jes. 12:2.

15. Jublets och frälsningens ljud hörs i de rättfärdigas hyddor. HERRENS högra hand gör mäktiga ting.
Ps. 20:7. 1 Kor. 15:57. Hebr. 13:20.

16. HERRENS högra hand upphöjer, HERRENS högra hand gör mäktiga ting!

17. Jag ska inte dö, utan leva och förkunna HERRENS gärningar.
Ps. 115:17-18. Hab. 1:12. Matt. 16:18. Rom. 6:9-10.

18. HERREN har tuktat mig hårt, men han har inte överlämnat mig till döden.

19. Öppna rättfärdighetens portar, för mig: Jag vill gå in genom dem *och* prisa HERREN.
Jes. 26:2.

20. Detta är HERRENS port, som de rättfärdiga ska gå in genom.

21. Jag tackar dig, för du svarade mig och blev min frälsning.

22. Den sten *som* byggnadsarbetarna förkastade, den har blivit en hörnsten.
Jes. 28:16. Matt. 21:42. Mark. 12:10. Luk. 20:17. Apg. 4:11. Ef. 2:20. 1 Petr. 2:6.

23. Av HERREN har detta blivit gjort, *och* det är underbart i våra ögon.

24. Detta *är* den dagen, *som* HERREN har gjort, låt oss på den jubla och vara glada!
Ps. 31:8. Jes. 49:8. Upp. 19:7.

25. Rädna nu, jag ber dig, o HERRE. O HERRE, låt det lyckas väl.

26. Välsignad *vare* han som kommer i HERRENS namn! Vi välsignar er, som är från HERRENS hus.
Matt. 21:9, 23:39. Mark. 11:9. Luk. 13:35, 19:38. Joh. 12:13.

27. HERREN *är* Gud, och han gav oss ljus. Bind högtidsoffret med lövrika kvistar ända fram till altarets horn.
2 Mos. 29:12. 3 Mos. 4:18. Jes. 19:19. 2 Kor. 3:18, 4:4, 6.

28. Du *är* min Gud och jag vill prisa dig. *Du är* min Gud, jag vill upphöja dig.
Ps. 31:15, 140:7. Jes. 25:1.

29. Tacka HERREN, för han är god, ty hans nåd varar för evigt.
Ps. 106:1.

119 psalmen

*Välsignelse över den rättfärdige som ger akt på Herrens ord.
En alfabetisk psalm.*

Alef

Välsignade är de vars liv är fläckfritt, de som följer HERRENS lag.
Ps. 1:1f, 112:1.

2. Välsignade är de som håller hans vittnesbörd, *och* som söker honom av hela hjärtat,
Joh. 14:21, 23. 1 Joh. 3:23.

3. de gör inte heller någon orätt, *utan* vandrar på hans vägar.
Ps. 128:1.

4. Du har befallt oss att hålla dina bud noggrant.

5. O att mina vägar riktades till att hålla dina stadgar.

6. Då skulle jag inte *behöva* skämmas när jag tänker på alla dina bud.

7. Jag vill tacka dig av uppriktigt hjärta när jag lär mig dina rättfärdiga domar.

8. Dina stadgar vill jag hålla, överge mig aldrig!

Beth

9. Hur kan en yngling bevara sin väg ren? Genom att förhålla sig efter ditt ord.

10. Av hela mitt hjärta har jag sökt dig, låt mig inte irra bort från dina bud.

11. Jag har gömt ditt ord i mitt hjärta, för att jag inte ska synda emot dig.
Ps. 19:12.

12. Lovad *vare* du, o HERRE. Lär mig dina stadgar.

13. Med mina läppar förkunnar jag alla domslut från din mun.

14. Över dina vittnesbörds väg gläder jag mig *lika mycket* som över alla rikedomar.

15. Jag vill begrunda dina befallningar, och ge akt på dina vägar.

16. Jag har min glädje i dina stadgar, jag glömmet inte ditt ord.

Gimel

17. Gör väl mot din tjänare, *så att* jag får leva och hålla ditt ord.

18. Öppna mina ögon, så att jag kan se undren i din lag.

19. Jag *är* en främling på jorden, dölj inte dina bud för mig. 1 Krön. 29:15. Ps. 39:13. Hebr. 11:13.

20. Min själ förtärs av ständig längtan efter dina domar. Ps. 63:2-3.

21. Du har tillrättaviserat de stolta *som är* förbannade, vilka har vikit av från dina bud. 5 Mos. 27:26. Gal. 3:10.

22. Ta bort vanära och förakt från mig, för jag har hållit fast vid dina vittnesbörd.

23. Furstar sitter och talar mot mig, *men* din tjänare begrundar dina stadgar. Ps. 119:161.

24. Dina vittnesbörd *är* min glädje, och mina rådgivare.

Daleth

25. Min själ ligger nertryckt i stoftet, håll mig vid liv efter ditt ord.

26. Mina vägar berättade jag om, och du hörde mig. Lär mig dina stadgar.

27. Lär mig att förstå dina befallningars väg, så att jag kan tala om dina underbara gärningar.

28. Min själ smälter av bedrövelse, styrk mig efter ditt ord.

29. Ta bort lögnens väg från mig och skänk mig i nåd din lag.

30. Sanningens väg har jag valt, dina

domar har jag ställt *framför mig*.

31. Jag håller mig till dina vittnesbörd, o HERRE, låt mig inte komma på skam!

32. Jag vill löpa *på* dina budords väg, för du vidgar mitt hjärta.

He

33. Lär mig, o HERRE, dina stadgars väg, så ska jag följa den *ända till* slutet. Ps. 25:4. 27:11.

34. Ge mig förstånd och jag ska hålla fast vid din lag, ja, jag ska ge akt på din lag av hela *mitt* hjärta.

35. Led mig på dina budords stig, för jag har min glädje i den.

36. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd och inte till girighet. 1 Kung. 5:58. Ps. 141:4.

37. Vänd bort mina ögon från att titta på fåfänglighet, och förnya mig på din väg. Ords. 19:27.

38. Stadfäst ditt ord för din tjänare, som *är hängiven* till att frukta dig.

39. Vänd bort min vanära som jag fruktar, för dina domslut *är* goda.

40. Se, jag längtar efter dina bud, förnya mig i din rättfärdighet.

Waw

41. Låt din nåd komma över mig, o HERRE, din frälsning enligt ditt ord.

42. Då kan jag svara den som hånar mig, för jag förtröstar på ditt ord.

43. Och ta inte helt och hållet bort sanningens ord från min mun, för jag hoppas på dina domar.

44. Och jag ska alltid hålla din lag ständigt i all evighet.

45. Jag ska leva i frihet för jag söker dina stadgar. Ps. 101:2, 118:5.

46. Jag ska tala inför kungar om dina vittnesbörd, utan att skämmas. Matt. 10:18f.

47. Och jag ska ha min glädje i dina bud som jag älskar.

48. Jag ska också lyfta upp mina händer mot dina bud som jag älskar, och jag vill begrunda dina stadgar.

Zajin

49. Tänk på ordet till din tjänare, som du har låtit mig hoppas på. Joh. 14:26.

50. Det *är* min tröst i mitt elände, att ditt ord har gett mig liv. Ps. 94:19.

51. De stolta har hånat mig mycket, *men* jag har inte vikit av från din lag.

52. För jag tänkte på dina domar i forna tider, o HERRE, och jag blev tröstad.

53. Glödande vrede* har gripit tag i mig, på grund av de ogudaktiga som överger din lag.

*KJV: förfäran.
KXII: Jag brinner i mitt inre.

54. Dina stadgar har varit mina lovsånger i huset jag har bott som främling.

55. Om natten tänker jag på ditt namn, o HERRE, och jag har hållit din lag. Ps. 77:3.

56. Detta har jag, eftersom jag höll dina bud.

Heth

57. Du *är* min del, o HERRE. Jag har sagt att jag vill hålla dina ord.

Ps. 16:5, 73:25f. Klag. 3:24.

58. Jag bönfaller inför dig* av hela *mitt* hjärta: Var nådig mot mig enligt ditt ord!

*KJV: Jag bönfaller om din välvilja.
KXII: jag ber inför ditt ansikte.

59. Jag gav akt* på mina vägar, och vände mina steg till dina vittnesbörd.

*Hebr. chāshab, betydelsen är att han noggrant tänker igenom sitt beteende från alla olika sidor.

60. Jag skyndar mig och dröjer inte att hålla dina bud.

61. De ogudaktigas snaror har

omringat mig, *men* jag har inte glömt din lag.

62. Mitt i natten står jag upp för att tacka dig för dina rättfärdiga domar.

Ps. 42:9. Apg. 16:25.

63. Jag håller mig till alla *dem* som fruktar dig och till dem som håller dina befallningar.

Ps. 101:4f.

64. Din nåd, o HERRE, uppfyller jorden. Lär mig dina stadgar. Ps 33:5.

Teth

65. Du har gjort gott mot din tjänare O HERRE, enligt ditt ord.

66. Lär mig god insikt och kunskap, för jag tror på dina bud.

67. Innan jag fick lida gick jag vilse, men nu håller jag ditt ord.

68. Du *är* god och gör *det som är* gott. Lär mig dina stadgar!

69. De stolta har diktat ihop en lögn mot mig, *men* jag vill hålla dina befallningar av hela *mitt* hjärta.

70. Deras hjärtan är okänsliga som fett, *men* jag har min glädje i din lag.

5 Mos. 32:15. Ps. 17:10, 73:7.

71. Det gjorde mig gott att jag blev tuktad, så att jag fick lära mig dina stadgar.

72. För mig *är* den lag du uttalat mer värd än tusentals *stycken av* guld och silver.

Ps. 19:11.

Jod

73. Dina händer har gjort mig och format mig. Ge mig förstånd, så att jag kan lära mig dina bud.

Job 10:8, 31:15. Ps. 139:13f.

74. De som fruktar dig ska glädjas när de ser mig, för jag hoppas på ditt ord.

Ps. 34:3, 107:42.

75. Jag vet, o HERRE, att dina domar *är* rättfärdiga, och *att* du har tuktat mig i trofasthet.

76. O jag ber dig, låt din nåd vara mig till tröst enligt ditt ord till din tjänare.

77. Låt din barmhärtighet komma över mig, så att jag får leva, för din lag *är* min glädje.

78. Låt de stolta skämmas, för de har förtryckt mig utan orsak, *men* jag vill begrunda dina stadgar.

79. Låt dem som fruktar dig vända sig till mig, och de som känner dina vittnesbörd.

Ps. 15:4, 119:125.

80. Låt mitt hjärta följa dina stadgar fullkomligt*, så att jag inte måste skämmas.

*KJV: Låt mit hjärta vara sunt.

Kaf

81. Min själ längtar* efter din frälsning, jag hoppas på ditt ord.

1 Mos. 49:18. Jes. 49:6. Luk. 2:25, 30.

*Alt. övers. min själ förgås/förtärs av längtan.

82. Mina ögon längtar efter ditt ord, och jag säger: När ska du trösta mig?

Ps. 6:7f.

83. För jag har blivit som en lägel i röken, *men* jag glömmet inte dina stadgar.

84. Hur många *är* dina tjänares dagar? När ska du hålla dom över de som förföljer mig?

Ps. 39:5f. Upp. 6:10.

85. De stolta har grävt en grop för mig, vilket inte *är* enligt din lag.

86. Alla dina bud *är* trofasta, de förföljer mig utan orsak. Hjälp du mig!

87. De har nära nog utplånat mig från jorden, men jag övergav inte dina befallningar.

88. Håll mig vid liv enligt din nåd, så ska jag hålla det vittnesbörd som du gett.*

Ps. 40:9. *KJV: din muns vittnesbörd.

Lamed

89. För evigt, o HERRE, står ditt ord fast i himlen.

Ps. 89:3. Jes. 40:8.

Matt. 24:35. Luk. 21:33. 1 Petr. 1:25.

90. Från släkte till släkte *består* din trofasthet. Du har grundat jorden och den består.

91. De består *än* i dag enligt dina förordningar, för alla *är* dina tjänare.

92. Om inte din lag *varit* min glädje skulle jag gått under i mitt lidande.

93. Jag ska aldrig glömma dina befallningar, för genom dem har du gett mig liv.

94. Jag *är* din, fräls mig, för jag har följt dina befallningar.

Rom. 14:8.

1 Kor. 6:20.

95. De ogudaktiga har väntat på mig för att förgöra mig, *men* jag aktar på dina vittnesbörd.

Ps. 38:21, 40:15, 56:7.

96. På all fullkomlighet har jag sett en gräns, *men* ditt bud *är* ofantligt brett.

Jes. 40:8.

Mem

97. Hur mycket älskar jag inte din lag! Hela dagen begrundar jag den.

98. Du har gjort mig visare än mina fiender genom dina bud, för de *är* ständigt hos mig.

99. Jag har *blivit* klokare än alla mina lärare, för jag begrundar dina vittnesbörd.

100. Jag förstår mer än de gamla, för jag håller dina befallningar.

101. Jag har hållit mina fötter borta från varje ond väg, för att jag ska kunna hålla ditt ord.

102. Jag har inte vikit av från dina domar, för du har undervisat mig.

103. Hur söt *är* inte smaken av dina ord, *ja*, *sötare* än honung i min mun.

Ps. 19:11. Ords. 24:13-14.

104. Av dina befallningar får jag förstånd, därför hatar jag varje falsk väg.

Ps. 19:8.

Nun

105. Ditt ord *är* mina fötters lykta och ett ljus på min stig. Ps. 19:9. Ords. 6:23. 2 Petr. 1:19.

106. Jag har gett min ed och jag vill hålla det, att ge akt på dina rättfärdiga domar. Neh. 10:29.

107. Jag är svårt plågad, o HERRE, håll mig vid liv enligt ditt ord.

108. Ta emot, jag ber dig, min muns frivilliga offer, o HERRE, och lär mig dina domar. Ps. 19:15. Hos. 14:3. Hebr. 13:15.

109. Mitt liv *är* ständigt i min hand, men jag glömmet inte din lag. 1 Sam. 19:5.

110. De ogudaktiga lägger snaror för mig, men jag viker inte av från dina befallningar.

111. Jag har tagit dina vittnesbörd som ett evigt arv, för de *är* mitt hjärtas glädje.

112. Jag har vänt mitt hjärta till att alltid fullgöra dina stadgar, *ända till* slutet.

Samek

113. Jag hatar *halvhjärtade* tankar,* men din lag älskar jag 1 Kung. 18:21. Jak. 1:8.
*Ordagrant: dubbelsinnad, en skeptiker.

114. Du *är* mitt beskydd och min sköld, jag hoppas på ditt ord.

115. Gå bort från mig, ni onda, jag vill hålla min Guds bud.

116. Uppehåll mig enligt ditt ord, så att jag får leva, och låt mig inte komma på skam med mitt hopp. Ps. 31:2. Rom. 5:4f.

117. Stöd mig, så ska jag vara trygg, och jag ska alltid ge akt på dina stadgar.

118. Du förkastar alla som viker av från dina stadgar, för deras bedrägeri *är* falskhet.*

*Alt. övers. gagnlöst.

119. Du avlägsnar alla de ogudaktiga

på jorden *som* slagg, därför älskar jag dina vittnesbörd.

120. Av fruktan för dig skälver min kropp, och för dina domslut bävar jag. Ps. 2:11. Fil. 2:12.

Ajin

121. Jag har gjort *vad som är* rätt och rättfärdigt. Utlämna mig inte åt mina förtryckare.

122. Var en säkerhet för din tjänares välgång. Låt inte de stolta förtrycka mig!

123. Mina ögon längtar* efter din frälsning och efter ditt rättfärdiga ord.
*Alt. övers. mina ögon förgås av längtan.

124. Handla med din tjänare efter din nåd och lär mig dina stadgar.

125. Jag *är* din tjänare, ge mig förstånd så att jag kan lära känna dina vittnesbörd. Ps. 18:1, 36:1, 116:16, 139:1.

126. *Det är* tid för *dig* O HERRE att handla, för de har gjort din lag om intet.

127. Därför älskar jag dina bud mer än guld, ja mer än finaste guld. Ps. 19:11. Ords. 3:13-14, 8:19.

128. Därför betraktar jag alla *dina* befallningar *som* rätta *om* allt. Jag hatar lögnens* alla vägar. Ps. 26:5.

*KJV: varje falsk väg.

Pe

129. Underbara *är* dina vittnesbörd, därför håller jag* dem. Ps. 68:36.

*KJV: min själ.

130. När dina ord öppnar sig ger de ljus och gör de enfaldiga visa. Ps. 19:8f. 2 Tim. 3:15.

131. Jag öppnar min mun och flämtar, för jag längtar efter dina bud.

132. Se till mig och var mig nådig, som du gör mot dem som älskar ditt namn.

133. Gör mina steg fasta genom ditt

ord och låt ingen ondska få makt över mig.

1 Mos. 4:7. Ps. 17:5, 19:14.

134. Befria mig från människors förtryck, så vill jag hålla dina befallningar.

135. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare och lär mig dina stadgar.

4 Mos. 6:25. Ps. 4:7, 31:17, 67:2, 80:4, 8, 20.

136. Strömmar av tårar rinner från mina ögon, därför att man inte håller din lag.

Tsade

137. Rättfärdig *är* du, o, HERRE, och rätta *är* dina domar.

5 Mos. 32:4.

Ps. 116:5, 129:4, 145:17.

138. Du har gett befallning om dina vittnesbörd i rättfärdighet och stor trofasthet.

139. Jag förtärs av brinnande nit därför att mina fiender har glömt dina ord.

Ps. 69:10, 139:21.

140. Ditt ord *är* fullkomligt rent, och din tjänare älskar det.

Ps. 12:7, 18:31,

Ps. 19:9. Ords. 30:5.

141. Jag är ringa och föraktad, *men* jag glömmar inte dina befallningar.

142. Din rättfärdighet *är* en evig rättfärdighet, och din lag *är* sanning.

143. Nöd och betryck har drabbat mig, *men* dina bud *är* min glädje.

144. Dina vittnesbörd *är* rättfärdiga för evigt. Ge mig förstånd så att jag får leva.

Qof

145. Jag ropar av hela *mitt* hjärta, hör mig, o HERRE, jag vill hålla dina stadgar.

146. Jag ropar till dig, rädda mig, och jag ska hålla dina vittnesbörd!

147. Jag kommer före morgongryningen och ropar, jag hoppas på ditt ord.

Ps. 5:4, 57:9, 88:14, 130:6.

148. När natten bryter in vakar jag, så att jag kan begrunda ditt ord.

Ps. 5:4, 63:7.

149. Hör min röst enligt din nåd, o HERRE, håll mig vid liv enligt dina domar.

150. Nära *är* de som jagar efter onda *gärningar*, de *är* långt från din lag.

151. Nära *är* du, o HERRE, och alla dina bud *är* sanning.

Ps. 19:10. Ords. 8:8.

152. Sedan länge vet jag om dina vittnesbörd, att du har fastställt dem för evigt.

Resh

153. Se till mitt lidande och rädda mig, för din lag glömmar jag inte.

154. Utför min sak och befria mig, håll mig vid liv enligt ditt ord.

155. Frälsning *är* långt borta från de ogudaktiga, för de bryr sig inte om dina stadgar.

156. HERRE, din barmhärtighet *är* stor, håll mig vid liv enligt dina domar.

157. Många *är* mina förföljare och mina fiender, *men* jag viker inte av från dina vittnesbörd.

158. Jag ser överträdarna och bedrövas eftersom de inte håller ditt ord.

159. Se hur jag älskar dina befallningar: håll mig vid liv, o HERRE, enligt din nåd.

160. Summan av ditt ord *är* sanning och alla dina rättfärdiga domar *varar* för evigt.

Joh. 17:17, 145:18.

Shin

161. Furstar förföljer mig utan orsak, men mitt hjärta fruktar ditt ord.

162. Jag gläder mig över ditt ord likt den som finner ett stort byte.

163. Jag hatar och avskyr lögnen, *men* din lag älskar jag.

164. Sju gånger om dagen prisar jag dig för dina rättfärdiga domar.

165. Stor frid har de som älskar din lag, och inget kan få dem på fall.

Ps. 37:11, 31.

166. Jag hoppas på din frälsning, HERRE, och jag håller dina bud.

167. Min själ håller dina vittnesbörd, och jag älskar dem högt.

168. Jag håller dina befallningar och dina vittnesbörd, för alla mina vägar är inför dig.

Taw

169. Låt mitt rop komma inför dig, HERRE. Ge mig förstånd enligt ditt ord.

170. Låt min bön komma inför dig, rädda mig enligt ditt ord.

171. Mina läppar ska flöda över av lovprisning, när du har lärt mig dina stadgar.

172. Min tunga ska tala om ditt ord, för alla dina bud är rättfärdiga.

173. Låt din hand hjälpa mig, för jag har valt dina befallningar.

174. Jag längtar efter din frälsning, HERRE, och din lag är min glädje.

175. Låt min själ leva och den ska lovprisa dig, och låt dina domar hjälpa mig.

176. Jag har gått vilse som ett vilsegånget får. Sök din tjänare, för dina bud glömmar jag inte.

Ps. 23:1. Jes. 53:6. Jer. 50:6. Hes. 34:5-6. Luk. 15:4. Joh. 10:27.

120 psalmen

Bön om hjälp mot lögnare.

En pilgrimssång.

I min nöd ropade jag till HERREN och han svarade mig.

2. HERRE, rädda mig* från lögnaktiga läppar, och från en falsk tunga.

1 Sam. 24:10, 25:19. *KJV: min själ.

3. Vad ska ges till dig? Vad ska göras mot dig, du falska tunga?

Jak. 3:5-6.

4. Jo, skarpa pilar från den mäktige med glödande ginstkol.

Ps. 7:14.

Ps. 11:2, 57:5, 59:8. Ords. 25:18.

5. Ve mig, att jag vistas i Mesek och lever bland Kedars tält.

1 Mos. 10:2, 25:13.

1 Krön. 1:5. Hes. 27:13, 38:2.

6. Länge nog har jag bott bland dem som hatar friden.

7. Jag håller frid, men när jag talar, är de redo till strid.*

Rom. 12:18.

*KJV: jag är för fred, men när jag talar är de för krig.

121 psalmen

Hjälpen kommer från Herren.

En pilgrimssång.

Jag lyfter mina ögon till bergen, varifrån min hjälp kommer.

Ps. 3:5, 23:1. Jes. 40:26.

2. Min hjälp kommer från HERREN, som har skapat himmel och jord.

2 Krön. 20:12. Ps. 124:8, 146:5-6.

3. Han ska inte låta din fot slinta, för han som bevarar dig slumrar inte.

Ps. 127:1.

4. Se, han som bevarar Israel, slumrar inte, han sover inte.

5. HERREN är den som bevarar dig, HERREN är din skugga på din högra sida.

Ps. 91:4f.

6. Solen ska inte skada dig om dagen, inte månen om natten.

Jes. 4:6, 49:10.

Jona. 4:8. Upp. 7:16.

7. HERREN ska bevara dig från allt ont, han ska bevara din själ.

8. HERREN ska bevara din utgång och din ingång från nu och för evigt.

5 Mos. 28:6. Ps. 113:2, 115:18. Kol. 3:17.

122 psalmen

Glädjen i att gå till HERRENS hus.

En pilgrimssång av David.

Jag gläds då man säger till mig:
Låt oss gå till HERRENS hus.

2 Sam. 6:14. 1 Krön. 13:15-16. Hebr. 10:19.

2. Våra fötter ska stå i dina portar, o Jerusalem. Ps. 42:3. 84:2f.

3. Jerusalem är byggt såsom en stad, som är tätt sammanfogad.

2 Krön. 6:6. Ps. 48:13-14, 147:2.

4. Dit stammarna drar upp, HERRENS stammar, till Israels vittnesbörd, för att tacka HERRENS namn.

2 Mos. 23:17.
5 Mos. 16:16. 2 Krön. 31:4, 35:3. Ps. 74:2.

5. För där är domarsäten uppställda, troner för Davids hus.

5 Mos. 17:8f.
2 Krön. 17:7, 19:8.

6. Be om frid för Jerusalem. Låt det gå väl för dem som älskar dig.

7. Låt det råda frid inom dina murar och lycka i dina palats.

8. För mina bröders och mina vänners skull vill jag nu säga, frid *vare* med dig.

9. För HERRENS, vår Guds hus skull vill jag söka ditt bästa.

123 psalmen

Längtan efter Guds nåd.

En pilgrimssång.

Jag lyfter blicken mot dig, o du som bor i himlen.

Ps. 3:5, 121:1, 141:8. Jes. 66:1.

2. Se, som tjänarnas ögon *ser* till sina herrars hand, och som en tjänarinnas ögon till sin frus hand, så *ser* våra ögon upp till HERREN, vår Gud, till dess han förbarmar sig över oss.

3. Var nådig mot oss, o HERRE, var nådig mot oss, för vi har fått utstå så mycket förakt.

Ps. 51:3. Neh. 4:4.

4. Vi har fått utstå så mycket hån från de självsäkra*, och förakt från de stolta.

Job 12:4f. *KJV: *obekymrade*.

124 psalmen

Befriad ur stor nöd.

En pilgrimssång av David.

Om HERREN *inte hade* varit med oss, ja så må Israel säga,

2. om HERREN *inte hade* varit med oss när människorna reste sig mot oss,

Rom. 8:31.

3. då hade de slukat oss levande i sin brinnande vrede mot oss.

Ps. 94:7. Ords. 1:12.

4. Då hade vattnen översvämmat oss, strömmen hade sköljt över våra själar,

5. då hade de brusande vattnet sköljt över oss*.

Ps. 18:17, 69:16. Jes. 8:7. Upp. 17:1.

*KJV: *vår själ*.

6. Lovad *vare* HERREN, att han inte gav oss till rov åt deras tänder.

7. Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara, snaran gick sönder och vi kom undan.

Ords. 6:5.

8. Vår hjälp *är* i HERRENS namn, som har skapat himmel och jord.

Ps. 121:2. 146:5-6.

125 psalmen

Herren beskyddar sitt folk.

En pilgrimssång.

De som förtröstar på HERREN *ska vara* som Sions berg, *som* inte vacklar, *utan* består för evigt.

Ps. 46:6.

Ords. 10:25. Matt. 7:24, 16:18.

2. Liksom bergen omger Jerusalem, så omger HERREN sitt folk, från nu och för evigt.

Ps. 34:8.

3. För ondskans spira ska inte vila över de rättfärdigas arvslott, så att

de rättfärdiga inte ska sträcka sina händer efter orättfärdighet. Jes. 14:5.

4. Gör gott, o HERRE, mot de goda och mot dem som har uppriktiga hjärtan.

5. Men dem som viker av på krokiga vägar, ska HERREN föra bort tillsammans med dem som gör orätt. Frid över Israel! Ps. 128:6. Gal. 6:16.

126 psalmen

Från tårar till jubel.

En pilgrimssång.

När HERREN lät Sions fångar komma tillbaka, var det som om vi drömde.

Ps. 14:7, 85:2. Esra. 10:8. Jer. 29:14. Hos. 6:11.

2. Då fylldes vår mun med skratt och vår tunga med jubel. Då sa man bland hedningarna: HERREN har gjort stora ting med dem. 5 Mos. 4:34. Job. 8:21.

3. HERREN har gjort stora ting med oss, *därför* är vi glada. Neh. 1:5, 2:1.

4. Låt vårt fångna folk komma tillbaka, o HERRE, som strömmarna i syd. 2 Mos. 14:1f. Jos. 3:1f. Jes. 43:14, 16, 51:9-11.

5. De som sår med tårar ska skörda med jubel. Ps. 6:9, 30:6. Matt. 5:4.

Luk. 6:21. Gal. 6:8-9.

6. De som gråtande går ut, bärande på dyrbar säd, ska utan tvekan komma tillbaka med jubel och bära sina kärvar *med sig*. Jes. 35:10.

127 psalmen

Från Gud kommer all välsignelse.

En pilgrimssång av Salomo.

Om inte HERREN bygger huset, så arbetar de som bygger det förgäves. Om inte HERREN vaktar staden, så vakar vaktaren förgäves. Ps. 121:3. 1 Kor. 3:7.

2. *Det är förgäves* att ni går upp tidigt och sätter *er* ner sent för att äta det bröd *ni* slitit för, *ty* det ger han sina älskade *medan de* sover. 1 Mos. 3:19.

Job. 20:18. Ps. Ords. 3:24, 10:22. 1 Tess. 3:10-12.

3. Se, barn *är* en gåva* från HERREN, livsfrukt *är en* lön. 1 Mos. 30:1-2, 33:5, 48:9.

*KJV: *arvedel.*

4. Som pilar i en hjältes hand, så *är* söner födda då man är ung.

5. Lycklig *är* den man som har sitt koger fullt av dem, de kommer inte på skam utan de ska tala med fienden i porten. Rut. 4:1. 1 Mos. 22:17.

128 psalmen

Den gudfruktiges välsignelser.

En pilgrimssång.

Välsignad *är* den som fruktar HERREN, *den* som vandrar på hans vägar. Ps. 112:1, 119:1-3.

2. För du ska äta frukten av dina händers arbete, lycklig *ska* du *vara* och *det ska gå* dig väl. 1 Mos. 3:19.

3. Din hustru ska vara som ett frukt-samt vinträd *inne** i ditt hus, dina barn som olivplantor kring ditt bord. Ps. 127:3. Ords. 5:18-19, 18:22. Hes. 19:10.

*KJV: *vid sidorna av.*

4. Se, så blir den man välsignad som fruktar HERREN.

5. HERREN ska välsigna dig från Sion, och du ska få se Jerusalems välgång i alla dina livsdagar. Ps. 134:3. Jes. 33:20.

6. Ja du ska få se barn till dina barn. Frid över Israel. Job 42:6. Ps. 125:5. Gal. 6:16.

129 psalmen

Sion fiender ska komma på skam.

En pilgrimssång.

Många gånger har de förtryckt

mig ända från min ungdom, så Israel kan nu säga:

2. Många gånger har de förtryckt mig ända från min ungdom, men de har ändå inte segrat över mig.

3. På min rygg har plöjare plöjt och dragit långa fåror. Jes. 51:23.

4. HERREN är rättfärdig, han har huggit av de ogudaktigas band.

5. Låt alla de som hatar Sion komma på skam och vika tillbaka.

Ps. 70:3, 71:13. Mika. 4:1f.

6. Låt dem bli såsom gräset på hustaken, som vissnar innan det har vuxit upp, 2 Kon. 19:26. Job. 8:12. Ps. 37:2. Jes. 37:27.

7. som ingen skördeman fyller sin hand med eller någon kärvbindare sin famn.

8. Inte heller säger de som går förbi: HERRENS välsignelse vare över er! Vi välsignar er i HERRENS namn. Rut 2:4.

130 psalmen

Bön ur djupaste nöd.

En pilgrimssång.

Ur djupen ropar jag till dig, o HERRE.

Ps. 69:2f, 88:7.

Klag. 3:55. Jona 2:3.

2. Herre, hör min röst, låt dina öron lyssna på mina böners ljud!

3. Om du, Herre, skulle tillräkna* syndaskuld, o Herre, vem skulle då bestå?

Job 9:2-3, 14:17. Ps. 76:8, 143:2.

Hos. 13:12. Nah. 1:6. Upp. 6:17.

*Hebr. shâmar; att vakta, bevaka, iaktta, uppmärksamma, markera. KJV: markera.

4. Men hos dig finns förlåtelse, för att man ska frukta dig.

Ps. 86:5.

Jes. 55:7. Jer. 33:8. Dan. 9:9.

5. Jag väntar på HERREN, min själ väntar, och på hans ord hoppas jag.

Ps. 27:14, 33:20, 40:1. Jes. 8:17.

6. Min själ väntar på Herren mer än väktarna efter morgonen, ja mer än väktarna efter morgonen. Ps. 119:147-148.

7. Må Israel hoppas på HERREN, för hos HERREN finns nåd, och hos honom finns överflödande återlösning. 2 Sam. 24:14.

8. Och han ska frälsa Israel från alla dess synder. Matt. 1:21.

131 psalmen

Ödmjuk förtröstan.

En pilgrimssång.

Herre, mitt hjärta är inte högmodigt, inte heller är mina ögon stolta. Jag ägnar mig inte åt stora ting, eller åt sådant som är för svårt för mig.

1 Krön. 32:25. Ps. 18:28, 101:5. Ords. 16:5. Jes. 2:12.

2. Sannerligen har jag lugnat och tystat min själ som ett barn som är avvant från sin mor. Som ett avvant barn är min själ i mig.

3. Må Israel hoppas på HERREN, från nu och för evigt. Ps. 130:7. Klag. 3:26.

132 psalmen

Davids löfte och HERRENS.

En pilgrimssång.

Tänk, HERRE, på David och på allt hans lidande. Ps. 56:9.

2. Hur han svor HERREN en ed och gav detta löfte åt Jakobs Mäktige:

3. Sannerligen, jag ska inte gå in i mitt hus där jag bor, och inte heller lägga* mig på min bädd. *KJV: stiga upp.

4. Jag ska inte unna mina ögon sömn, eller mina ögonlock slummer,

2 Sam. 7:2f. 1 Krön. 17:1f.

5. förrän jag har funnit en plats åt HERREN, en boning åt Jakobs Mäktige.

Apg. 7:46.

6. Se, vi hörde om den i Efrata, vi fann den i skogsbygden.

1 Mos. 35:19.

1 Sam. 6:21. 7:1-2. 2 Sam 6:3f.

7. Vi ska gå in i hans boning,* vi ska tillbe vid hans fotpall, och säga:

1 Krön. 28:2. Ps. 122:1. *KJV: tabernakel.

8. Res dig, o HERRE, kom till din viloplats, du och din makts ark.

4 Mos. 10:35-36. 2 Krön. 6:41-42. Ps. 68:2.

9. Låt dina präster vara klädda i rättfärdighet, och dina heliga jubla.

1 Petr. 2:9.

10. För din tjänare Davids skull, vänd inte bort din smordes ansikte.

Ps. 18:51.

11. HERREN har svurit David en ed, en sann ed, som han inte tar tillbaka: En av dina ättlingar ska jag sätta på din tron.*

2 Sam. 7:11f. 1 Krön. 17:11.

2 Krön. 6:16. Ps. 89:3-5. Apg. 2:30. *Kristusprofetia.

12. Om dina barn håller mitt förbund och mina vittnesbörd, som jag ska lära dem, så ska även deras barn för alltid sitta på din tron.

13. Ty HERREN har utvalt Sion, där har han önskat ha sin boning.

14. Detta är min viloplats för evigt, här ska jag bo, för det är min önskan*.

Ps. 68:17. *Hebr. *áváh*, uttrycker en stark längtan/innerlig önskan.

15. Hennes förråd ska jag rikligen välsigna, hennes fattiga ska jag mätta med bröd.

16. Hennes präster ska jag klä med frälsning, och hennes heliga ska jubla högt av glädje.

Ords. 9:6. Jes. 61:6, 10.

17. Där ska jag låta ett horn växa upp åt David. Jag har gjort i ordning en lampa för min smorde.

1 Sam. 2:10.

1 Kung. 11:36. Ps. 18:29. Hes. 29:21. Luk. 1:69. 2:32.

18. Hans fiender ska jag klä med skam, men på honom ska hans krona glänsa.

Hes. 21:27.

133 psalmen

En sång om brödragemenskap.

En pilgrimssång av David.
Se, hur gott och ljuvligt *det är* för bröder att bo tillsammans i enhet!

Ords. 6:16.

2. *Det är* som den dyrbara oljan, vilken från huvudet rinner ner i skägget, i Arons skägg, som rinner ner över linningen på hans kläder.

2 Mos. 20:7. 3 Mos. 8:12.

3. *Det är* som Hermons dagg *och som daggen* som faller ner på Sions berg. För där skänkte HERREN välsignelse, nämligen liv för evigt.

1 Kor. 13:4-7.

134 psalmen

Uppmaning att lova HERREN.

En pilgrimssång.
Se, lova HERREN alla ni HERRENS tjänare, alla *ni* som står i HERRENS hus om natten.

2 Mos. 27:21. 3 Mos. 8:35.

1 Krön. 9:33. Ps. 92:2-3, 135:1-2.

2. Lyft upp era händer *mot* helgedomen och lova HERREN!

1 Tim. 2:8.

3. HERREN välsigne dig från Sion, *han* som har skapat himmel och jord.

4 Mos. 6:24. Ps. 121:2, 128:5-4.

135 psalmen

Lov till Herren, för hans stora under.

Halleluja!* Prisa HERRENS namn. Lov a det, o ni HERRENS tjänare,

Ps. 134:1. *KJV: Prisa ni HERREN.

2. ni som står i HERRENS hus, i förgårdarna till vår Guds hus.

3. Prisa HERREN, för HERREN är god, lovsjung hans namn, för *det är* ljuvligt.

Ps. 92:2, 119:68, 147:1.

4. Ty HERREN har utvalt Jakob åt sig, och Israel till sin dyrbara egendom.

2 Mos. 19:5. 5 Mos. 7:6, 10:15. Ps. 105:6.

5. För jag vet att HERREN *är* stor, och att vår Herre *är* större än alla gudar.

Ps. 48:1, 86:8, 97:9, 138:1-2, 145:3.

6. Allt vad HERREN vill det gör han i himlen och på jorden, i haven och i alla djup.

Ps. 115:3, 139:8.

7. Han får skyar att stiga upp från jordens ända, han gör blixtar åt regnet, han sänder ut vindar från sina förråd.

Jer. 10:13, 51:16. Sak. 10:1.

8. *Han* som slog de förstfödda i Egypten, både av människor och djur.

2 Mos. 12:29-30. Ps. 78:51, 105:36.

9. *Han* som sände tecken och under mitt ibland dig, o Egypten, över Farao och över alla hans tjänare.

2 Mos. 7f.
5 Mos. 6:22. Ps. 78:43, 136:15. Hos. 7:10. Jes. 7:11f.

10. Som slog stora folk och dödade mäktiga kungar,

Jos. 12:1f. Ps. 136:17-18.

11. Sihon, amoreernas kung, och Og, kungen i Basan, och alla Kanaans riken,

4 Mos. 21:21-24, 33-35. 5 Mos. 29:7.

12. och gav deras land *till* arv, ett arv åt sitt folk Israel.

Jos. 11:23.
Ps. 78:55, 136:21.

13. Ditt namn, o HERRE, *består* för evigt och åminnelsen av dig, o HERRE, från släkte till släkte.

2 Mos. 3:15. Ps. 102:13.

14. För HERREN ska döma sitt folk, och över sina tjänare ska han förbarma* sig.

5 Mos. 32:36. Ps. 50:4, 106:45.

*KJV: *ängra sig.*

15. Hedningarnas avgudar *är* silver och guld, *ett* verk av människohänder.

Ps. 115:4f.

16. De har mun men talar inte, de har ögon men ser inte,

17. de har öron men hör inte, inte heller finns det *någon* ande i deras mun.

18. De som har gjort dem är dem lika,

så är alla de som förtröstar på dem.

19. Lova HERREN O Israels hus, o ni av Arons hus, lova HERREN!

Ps. 118:2-4.

20. Ni av Levis hus, lova HERREN, ni som fruktar Herren, lova HERREN!

21. Lovad vare HERREN från Sion, *han* som bor i Jerusalem. Halleluja!*

Jes. 31:9. *KJV: *Prisa ni HERREN.*

136 psalmen

Lovsång till HERREN.

Tacka HERREN, för *han är* god, ty hans nåd *varar* i evighet!

1 Krön. 16:34. 2 Krön. 20:21. Ps. 106:1, 107:1, 118:1f.

2. Tacka gudarnas Gud, för hans nåd *varar* i evighet.

5 Mos. 10:17. 1 Kor. 8:5-6.

3. Tacka herrarnas Herre, för hans nåd *varar* i evighet.

1 Tim. 6:15.

4. Till honom som ensam gör stora under, för hans nåd *varar* i evighet.

5 Mos. 6:22. Job. 9:10. Ps. 72:18, 77:15, 86:10.

5. Till honom som gjorde himlen med visdom, för hans nåd *varar* i evighet.

1 Mos. 1:6f. Ords. 3:19. Jer. 10:12.

6. Till honom, som bredde ut jorden över vattnet, för hans nåd *varar* i evighet.

1 Mos. 1:9, 20.

Ps. 24:2, 104:5. Jer. 10:12, 51:15.

7. Till honom som gjorde de stora ljusen, för hans nåd *varar* i evighet,

1 Mos. 1:14f. Ps. 74:16.

8. solen till att härska över dagen, för hans nåd *varar* i evighet,

9. månen och stjärnorna till att härska över natten, för hans nåd *varar* i evighet.

10. Till honom som slog de förstfödda i Egypten, för hans nåd *varar* i evighet,

2 Mos. 12:29-30. Ps. 78:51, 135:8.

11. och som förde ut Israel därifrån, för hans nåd *varar* i evighet,

2 Mos. 12:41. Ps. 105:43.

12. med stark hand och med uträckt

arm, för hans nåd *varar* i evighet.

5 Mos. 4:34.

13. Till honom som delade röda havet mitt itu, för hans nåd *varar* i evighet,

2 Mos. 14:21f. Ps. 66:6, 78:13.

14. och lät Israel gå mitt igenom det, för hans nåd *varar* i evighet,

15. men *som* störtade Faraos och hans här i Röda havet, för hans nåd *varar* i evighet,

2 Mos. 14:27.

16. Till honom som ledde sitt folk genom öknen, för hans nåd *varar* i evighet.

17. Till honom som slog stora kungar, för hans nåd *varar* i evighet,

Ps. 135:10f.

18. och dödade mäktiga kungar, för hans nåd *varar* i evighet,

19. Sihon, amoreernas kung, för hans nåd *varar* i evighet,

4 Mos. 21:21f. 5 Mos. 2:32f.

20. och Og, Basans kung, för hans nåd *varar* i evighet,

5 Mos. 3:1f.

21. och som gav deras land till arv, för hans nåd *varar* i evighet,

Jos. 12:7f. Ps. 135:12.

22. *till* arv åt sin tjänare Israel, för hans nåd *varar* i evighet.

23. Han som tänkte på oss i vår förnedring, för hans nåd *varar* i evighet,

2 Mos. 2:24, 3:7f.

24. och som befriade oss från våra fiender, för hans nåd *varar* i evighet.

25. Han som ger mat åt allt kött, för hans nåd *varar* i evighet.

Ps. 104:27f, 145:15.

26. Tacka himlens Gud, för hans nåd *varar* i evighet!

137 psalmen

Vid Babels floder.

Vid Babels floder, där satt vi och grät när vi tänkte på Sion.

2. I pilträden som fanns där hängde vi våra harpor.

3. För de som fört bort oss i fångenskap krävde att vi skulle sjunga, och de som plundrat oss *krävde* glädjesång och sa: Sjung för oss *en* av Sions sånger!

4. Hur skulle vi kunna sjunga HERRENS sång i främmande land?

5. Om jag glömmer dig, Jerusalem, så lät min högra hand glömma *sin* skicklighet.

6. Låt min tunga fastna vid min gom, om jag inte minns dig, om jag inte låter Jerusalem vara min allra högsta glädje.

7. Kom ihåg, o HERRE, Edoms barn, som på Jerusalems dag ropade: Riv, *det*, riv *ner det ända* till grunden!

Jer. 49:12. Klag. 4:21f. Hes. 25:12f. 35:2f. Ob. v. 11f.

8. O Babels dotter, som ska förstöras, lycklig *är* den som får ge igen för *allt* du gjort mot oss.

Jes. 13:19f.

Jer. 50:29f, 51:24f. Upp. 18:16.

9. Lycklig *blir den* som griper dina spädbarn och krossar dem mot klippan.

Jes. 13:16. Nah. 3:10.

138 psalmen

Tacksamhet för HERRENS hjälp.

Av David.

Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta, inför gudarna vill jag lovsjunga dig.

Ps. 82:1, 6. Joh. 10:34.

2. Jag ska tillbe vänd mot ditt heliga tempel, och prisa ditt namn för din nåd och för din sanning, för över alla dina namn har du upphöjt ditt ord.

2 Sam. 7:21f. Ps. 5:8, 18:50-51.

3. Den dag jag ropade svarade du mig, du gav mig frimodighet och kraft i min själ.

Ps. 86:16.

4. Alla jordens kungar ska prisa dig, o HERRE, när de få höra orden från din mun.

Ps. 47:10, 68:30, 32, 72:11, 102:16, 23.

5. Ja de ska sjunga om HERRENS vägar, för HERRENS härlighet *är* stor.

Ps. 67:3, 147:5.

6. Även fast HERREN är upphöjd så ser han till den ringe, och de stolta känner han på långt håll.

Ps. 113:5f. Jes. 57:15.
Luk. 1:48, 52, 14:11. Jak. 4:6.

7. Om än jag vandrar mitt genom nöd så håller du mig vid liv. Du sträcker ut din hand mot mina fienders vrede, och din högra hand frälser mig.

Ps. 17:7, 21:9, 91:2f.

8. HERREN ska fullborda *det som* angår mig. Din nåd, o HERRE, *varar* för evigt, överge inte dina händers verk!

2 Sam. 7:13, 26. Ps. 57:3. Fil. 1:6.

139 psalmen

Herren vet allt och är överallt.

För körledaren. *En psalm av David.*
O HERRE, du rannsakar mig och du känner *mig*.

Ps. 17:3, 44:22. Jer. 12:3.

2. Om jag sitter eller står, vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån.

2 Kung. 17:27. Ps. 94:11. Jer. 7:10, 23:23-24. Matt. 9:4.

3. Om jag går eller ligger, så omsluter du min stig och *med* alla mina vägar är du förtrogen.

Job 34:21f.
Joh. 21:17. Hebr. 4:13.

4. Ty se, det finns inte ett ord på min tunga utan att du, o Herre, vet allt om det.

Job 42:2.

5. Du omsluter mig på alla sidor, och du håller mig i din hand.

6. *En sådan* kunskap är mig alltför underbar, den är *så* hög, jag förmår inte *fatta* den.

Ps. 147:5. Jes. 40:28.

7. Vart ska jag gå för din Ande, och vart ska jag fly undan från din närvaro?

Jer. 10:10.

8. Om jag steg upp till himlen, så är du där, och om jag bäddade åt mig i

dödsriket, se, *då* är du där.

Job. 26:6. Ords. 8:27, 15:11. Amos 9:2.

9. Om jag tog morgonrodnadens vingar *och* gjorde mig en boning ytterst i havet,

10. så skulle också där din hand leda mig och din högra hand hålla mig.

11. Om jag sa: sannerligen, låt mörker täcka mig, så skulle till och med natten vara ljus omkring mig.

12. Ja, mörkret döljer inget för dig utan natten skiner som dagen, mörkret och ljuset är båda lika *inför dig*.

Jak. 1:17.

13. För du har skapat mina njurar, du sammanvävde* mig i min mors livmoder.

Job. 10:11. Ps. 119:73. Jes. 44:24.

*KJV: övertäckte mig.

14. Jag prisar dig för att jag är så värnadsfullt *och* underbart skapad. Underbara är dina verk, och min själ vet *det* så väl.

Job 10:8f.

15. Benen i min kropp var inte dolda för dig när jag formades i det fördolda, och vävdes samman i jordens djup.

16. Dina ögon såg mig som ett tidigt foster* då jag fortfarande var outvecklad, och i din bok var alla *mina* dagar *redan* skrivna, formade innan någon av dem hade kommit.

Job 14:5. Ps. 37:18.

*Hebr. gölem, embryo, oformad substans. KJV: substans.

17. Hur dyrbara är inte dina tankar för mig o Gud, hur stor är inte deras mångfald.

Ps. 40:6, 92:6.

18. *Skulle* jag räkna dem är de fler än sandkornen. När jag vaknar, är jag fortfarande kvar hos dig.

19. Sannerligen ska du döda de ogudaktiga, o Gud. Gå därför bort från mig, ni blodtörstiga människor!

20. För de talar ondskefullt mot dig, och dina fiender missbrukar *ditt* *namn*.*

*Alt. övers. de höjer sin röst fåfängt mot dig.

21. Skulle jag inte hata dem som hatar dig, o HERRE, och avsky dem som gör uppror emot dig? Ps. 119:136, 139.

22. Jag hatar dem med starkaste* hat, jag räknar dem som mina fiender. Upp. 3:16. *KJV: fullkomligt hat.

23. Rannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta. Pröva mig och känn mina tankar, Ps. 26:2, 86:12.

24. och se om *det finns* någon ond väg i mig och led mig på den eviga vägen. Ps. 5:9, 16:11. Luk. 19:10. Joh. 3:16, 10:28.

140 psalmen

Bön om skydd mot onda människor.

För körledaren. *En psalm av David.*

2. Rädda mig, o HERRE, från onda människor, bevara mig för våldsmän, 3. som tänker ut ont i hjärtat och varje dag samlas för strid.

4. De har vässat sin tunga som en orm, huggormsgift är på deras läppar. Sela. Ps. 55:22, 57:5, 58:5, 64:4. Rom. 3:13. Jak. 3:8.

5. Bevara mig, o HERRE, från de ogudaktigas händer, beskydda mig för våldsmän som planerar att få mig på fall.

6. De stolta gömmer snaror och rep för mig, de lägger ut nät vid vägkanten, de gillrar fällor för mig. Sela. Job 18:8-10. Ps. 35:7, 57:7, 141:9, 142:4. Jer. 18:22. Amos 3:5.

7. Jag säger till HERREN: Du är min Gud. Hör mina innerliga böners ljud, o HERRE. Ps. 16:2, 31:15, 143:1.

8. O GUD,* min Herre, min frälsnings styrka, du har täckt mitt huvud på stridens dag. *En variation av YHWH används här, och för att inte förväxlas med den vanliga formen som annars översätts med HERREN översätts denna variation i versaler med: GUD.

9. O HERRE, uppfyll inte de ogudaktigas önskingar, låt inte deras onda planer lyckas så att de förhäver sig. Sela.

10. Låt huvudet på dem som omringar mig, drabbas av den ofärd som de har talat om. Ps. 7:17. Ords. 18:7.

11. Låt glödande kol falla över dem, låt dem kastas ner i elden, ner i djupa avgrunden så att de inte kan ta sig upp igen. Ps. 11:6.

12. Låt inte en förtalare bestå på jorden, en våldsman ska jagas av det onda till dess han störtar!

13. Jag vet att HERREN ska ta sig an de betrycktas sak och de fattigas rätt. Ps. 9:19, 10:14.

14. Sannerligen, de rättfärdiga ska tacka ditt namn, de rättsinniga ska bo i din närvaro.

141 psalmen

Bön om hjälp mot fiender.

En psalm av David.

HERRE, jag ropar till dig. Skynda till mig, lyssna till min röst när jag ropar till dig.

2. Låt min bön vara som ett rökoffer inför dig, och mina lyfta händer som ett kvällsoffer. 2 Mos. 30:7-8. Ps. 28:2. Ords. 15:8. Luk. 1:10. 1 Tim. 2:8. Upp. 5:8, 8:3.

3. HERRE, sätt en vakt för min mun, bevaka mina läppars dörr. Ps. 34:14, 39:2. Ords. 13:3, 21:23. Jak. 1:26.

4. Låt inte mitt hjärta vika av till något ont för att utföra onda gärningar tillsammans med män som gör orätt. Och låt mig inte äta av deras läckerheter. Ps. 19:14, 28:3, 119:36. Ords. 23:6.

5. Låt den rättfärdige slå mig, *det ska vara* en välgärning, och låt honom tillrättvisa mig, *det ska vara* en ypperlig olja som inte skadar mitt huvud, för jag ber alltid för dem på deras olyckas dag. Ords. 12:1, 27:6. Pred. 7:5.

6. När deras domare störtas nedför klippan ska man höra mina ord, för de är behagliga.

7. Som när man plogar och river upp jorden, så ligger våra ben utspridda vid dödsrikets rand.

8. Men mina ögon *ser* till dig, o GUD*, min Herre, på dig förtröstar jag. Lämna inte min själ utblottad.

Ps. 25:15. *Se not Ps. 140:8.

9. Bevara mig för de snaror, som de har lagt ut för mig, och för ogärningsmännens snaror.

10. Låt de ogudaktiga falla i sina egna nät, medan jag kommer undan.

Ps. 7:15-16, 57:7, 124:7.

142 psalmen

Bön om räddning från förföljarna.

En lärosång av David. En bön när han var i grottan.

Med min röst ropar jag till HERREN, med min röst ber jag till HERREN.

1 Sam. 22:1, 24:4. Ps. 57:1.

2. Jag utgjuter min klagan för honom, berättar om min nöd för honom.

Ps. 62:9.

3. När min ande försmäktar i mig,* är du den som känner min stig. På den väg där jag vandrar, har de i hemlighet lagt ut en snara för mig.

Ps. 77:4, 140:6, 141:9, 143:4.

*Alt. övers. när mitt mod faller eller när jag är redo att ge upp. Hebr. ruach är ett vitt begrepp som kan syfta på ande, anda, vind, livsmod, inställning etc.

4. Jag tittade åt höger sida och såg efter, men *det fanns* ingen som ville kännas vid mig. Ingen mer tillflykt finns, det finns ingen som bryr sig om min själ. Ps. 31:12, 38:12, 88:9, 19. Ords. 11:30.

5. Jag ropar till dig, o HERRE; jag säger: Du *är* mitt hopp och min del i de levandes land. Ps. 16:5, 27:13, 73:26, 116:9.

6. Lyssna på mitt klagorop, för jag är i stor nöd. Rädda mig från mina förföljare, för de är starkare än jag.

7. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan tacka ditt namn! De rättfärdiga ska samlas omkring mig, för du ska göra väl mot mig. Ps. 25:17, 143:11.

143 psalmen

Bön om räddning från undergång.

En psalm av David.

HERRE, hör min bön, lyssna till min åkallan. Svara mig i din trofasthet och i din rättfärdighet. Ps. 4:2, 140:7. 1 Joh. 1:9.

2 och gå inte till doms med din tjänare, för inför dig är ingen levande rättfärdig.

Job 9:2-3, 15:14. Ps. 130:3.

Pred. 7:20. Rom. 3:4, 23. Gal. 2:16.

3. För fienden förföljer min själ, han har slagit ner mitt liv till marken. Han har tvingat mig att bo i mörker, likt dem som dött för länge sedan.

2 Sam. 17:1. Ps. 44:26, 88:4-7. Jes. 25:8.

4. Därför tynar min ande bort inom mig, och mitt hjärta är bedrövat inom mig.

5. Jag kommer ihåg de forna dagarna, jag begrundar alla dina gärningar, jag tänker på dina händers verk.

Ps. 77:6, 12, 119:97. Ords. 8:22-31.

6. Jag sträcker mina händer mot dig, min själ *törstar* efter dig, som ett törstigt land. Sela.

Ps. 42:3, 63:2, 88:10.

7. Skynda att svara mig, o HERRE, min ande förgås. Dölj inte ditt ansikte från mig, så att jag blir lik dem som går ner i graven.

Ps. 28:1. 88:5. Ords. 16:2.

8. Låt mig om morgonen få höra om din nåd, för på dig förtröstar jag. Visa mig den väg jag ska gå, för jag lyfter min själ till dig

Ps. 25:4, 86:11.

9. Rädda mig från mina fiender, o HERRE, jag flyr till dig för att söka skydd.

10. Lär mig att göra din vilja, för du är min Gud. Din Ande är god, led mig till rättskaffenhets land.

Ps. 27:11, 119:12. Neh. 9:20. Ords. 1:23.

11. O HERRE, håll mig vid liv, för ditt namns skull, för min själ ut ur nöden för din rättfärdighets skull.

12. Utrota mina fiender i din nåd och förgör alla dem som ansätter min själ, för jag är din tjänare.

Ps. 86:16.

Ps. 116:16, 136:17-18.

144 psalmen

Bön om räddning och välsignelse.

En psalm av David.

LOvad vare HERREN, min klippa, han som har lärt mina händer att kriga och mina fingrar att strida,

2 Sam. 22:35. Ps. 18:35, 40.

2. min godhet och mitt fäste, min borg och min räddare, min sköld, som jag förtröstar på, som lägger mitt folk under mig.

Ps. 18:2-3, 35, 40, 44, 48, 91:2.

3. HERRE, vad är en människa, att du bryr dig om henne, eller en Människoson att du tänker på honom?

Job 7:14. Ps. 8:5, 39:12, 62:10. Ords. 9:10. Hebr. 2:6.

4. En människa är lik en vindfläkt, hennes dagar är som en skugga som passerar förbi.

Job. 8:9, 14:2.

Ps. 39:6-7, 12, 62:10, 102:12, 109:23.

5. HERRE, sänk din himmel och stig ner, rör vid bergen så att de ryker.

Ps. 18:8f, 104:32.

6. Låt blixtar ljunga och förskingra dem, skjut dina pilar och förgör dem.

Jes. 66:15.

7. Räck ut din hand från höjden, befria och rädda mig ur väldiga vatten, från främmande barns hand,

Ps. 18:17-18, 45-46, 69:16.

8. vars mun talar tomhet, och vars högra hand är falskhetens högra hand.

9. Jag vill sjunga en ny sång till dig O Gud, och med en tiosträngad harpa vill jag lovsjunga dig,

Ps. 33:2, 40:4.

10. du som ger hjälp åt kungarna, räddar David, din tjänare, från det onda svärdet.

11. Befria mig och rädda mig ur främmande barns hand, vars mun talar svek och vars högra hand är falskhetens högra hand,

12. så att våra söner kan vara som plantor, högväxta i sin ungdom, och våra döttrar som hörnpelare, uthuggna efter mönstret av palats.

13. Så att våra visthus ska vara fulla med förråd av alla slag, så att våra får föröka sig tusenfalt och tiotusenfalt på våra marker,

14. så att våra oxar kan vara starka till att arbeta, och så att ingen kan bryta sig in eller ut och att inget klagorop hörs på våra gator.

15. Välsignat är det folk, som har det så, välsignat är det folk, som har HERREN till sin Gud.

Ps. 33:12.

145 psalmen

Herrens storhet, godhet, och rättfärdighet.

En lovsång av David.

Jag vill upphöja dig, min Gud, du Konung, och jag vill lova ditt namn alltid och för evigt.

Ps. 34:2, 146:2.

2. Jag vill lova dig varje dag och prisa ditt namn alltid och för evigt.

3. Stor är HERREN och högt prisad, hans storhet är outgrundlig.

Job 5:9. Ps. 48:2, 86:10, 135:5, 147:5.

4. En generation ska prisa dina verk

för nästa och förkunna dina väldiga gärningar.

5 Mos. 4:10, 6:7.
Ps. 22:31-32. Jes. 38:19.

5. Jag vill tala om ditt majestäs stora härlighet och dina underbara gärningar.

Ps. 119:27, 143:5.

6. Och *människor* ska tala om dina mäktiga gärningar som inger fruktan, och jag vill förkunna din storhet.

7. De ska utbreda ryktet* om din stora godhet, och *de* ska sjunga om din rättfärdighet.

*KJV: *uttala högkomsten.*

8. Nådighet och full av medlidande *är* HERREN, sen till vrede och rik på barmhärtighet.

2 Mos. 34:6f. 4 Mos. 14:18.
Ps. 86:5, 15, 103:8. Joel 2:13. Jona 4:2.

9. HERREN *är* god emot alla och förbarmar sig över alla sina verk.

10. Alla dina verk ska prisa dig, o HERRE och dina heliga ska lova dig.

11. De ska tala om ditt rikets härlighet och förkunna din makt,

12. så att människors barn lär känna hans mäktiga gärningar och hans rikets härliga majestät.

13. Ditt rike *är* ett evigt rike och ditt herradöme *varar* från släkte till släkte.

Ps. 10:16, 29:10, 146:10. Dan. 3:33, 4:34, 6:26, 7:14.

14. HERREN håller uppe alla som faller och reser upp alla *som är* nerböjda.

Ps. 37:17, 24, 146:8.

15. Allas ögon väntar på dig, och du ger dem deras mat i rätt tid.

Ps. 36:7, 104:27, 136:25.

16. Du öppnar din hand och mättar allt levande som hungrar.

Ps. 104:28. Apg. 14:17.

17. HERREN *är* rättfärdig i alla sina vägar och helig i allt han gör.

18. HERREN *är* nära alla dem som åkallar honom, till alla som åkallar honom i sanning.

Ps. 34:18-19, 91:15, 119:151. Joh. 4:24.

19. Han kommer att göra vad de som

fruktar honom önskat, och han hör deras rop och räddar dem.

Ps. 21:3, 37:4. Ords. 10:24, 15:29. Jak. 5:16.

20. HERREN bevarar alla som älskar honom, men alla de ogudaktiga ska han förgöra.

21. Min mun ska förkunna HERRENS lov, och låt allt levande* prisa hans heliga namn för alltid och för evigt.

Ps. 71:8, 148:7f, 150:6. *Ordagrant: *kött*

146 psalmen

Herren vår hjälpare.

Halleluja!* Lovä HERREN, o min Hjälp!

Ps. 103:1, 104:1. *KJV: *prisa ni HERREN.*

2. Jag vill lova HERREN så länge jag lever, jag vill prisa min Gud så länge jag är till.

Ps. 34:2, 63:5, 104:33, 145:2.

3. Lita inte på furstar, *eller* på en människas son, i vilken *det* inte *finns* någon hjälp.

Ps. 62:10, 118:8-9. Jer. 17:5.

4. *För då* hans ande lämnar *honom*, återvänder han till jord igen, *och* på samma dag blir hans tankar om intet.

1 Mos. 3:19. Ps. 90:3, 104:29. Pred. 12:7.

5. Salig *är den* som *har* Jakobs Gud till sin hjälp, som *sätter sitt* hopp till HERREN sin Gud,

Ps. 40:5, 71:5,
Ps. 144:15. Jer. 17:7-8.

6. som har skapat himmel och jord, havet och allt som finns i dem, som för evigt bevarar sanning,

Ps. 33:4.
Ords. 8:26. Apg. 14:15. Upp. 14:7.

7. som skaffar rätt åt de förtryckta, som ger bröd åt de hungriga. HERREN befriar de fångna.

Ps. 9:19, 68:6f, 103:6,
Ps. 107:9, 145:15. Jes. 61:1.

8. HERREN öppnar de blindas *ögon*, HERREN reser upp de nerböjda, Herren älskar de rättfärdiga.

Ps. 147:6, 145:14. Jes. 35:5, 42:7. Matt. 11:5.

9. HERREN bevarar främlingarna, han stöder de faderlösa och änkor, men

vänder upp och ner på de ogudaktigas väg.

5 Mos. 10:18. Ps. 1:6, 10:14,
Ps. 18, 18:27, 68:6-7, 147:6.

10. HERREN ska regera för evigt, din Gud, o Sion, från släkte till släkte. Halleluja!*

2 Mos. 15:18. Ps. 14,5:13.
*KJV: Prisa ni Herren.

147 psalmen

Lovsång till HERREN.

Lovsjung ni HERREN, för *det är* gott att lovsjunga till vår Gud, för lovsång är ljuvlig *och* skön.

Ps. 92:2, 135:3.

2. HERREN bygger Jerusalem, han samlar Israels förskingrade.

5 Mos. 30:4. Ps. 51:20, 102:17, 106:47. Jes. 11:12, 56:8.

3. Han helar dem som har förkrossade hjärtan, och förbinder deras sår.

Job.5:18. Ps. 34:19, 51:19, 103:3. Jes. 61:1. Hes. 34:16.

4. Han räknar stjärnornas tal och kallar dem alla vid namn.

1 Mos. 15:5. Jes. 40:26.

5. Stor *är* vår Herre och väldig i kraft, hans förstånd *är* oändligt.

Ps. 139:6, 145:3. Jes. 40:28. Rom. 11:33.

6. HERREN stöder de ödmjuka, han slår ner de ogudaktiga till jorden.

Ps. 37:24, 146:8f. Luk. 1:52.

7. Sjung till HERREN med tacksägelse. Lovsjung vår Gud till harpa,

8. han som täcker himlen med moln, som bereder regn åt jorden, som låter gräs växa *på* bergen.

Ps. 104:3, 13-14. Job 26:8. Apg. 14:17.

9. Han som ger föda åt djuren *och* åt korpens skrikande ungar.

Job 39:3. Ps. 104:27f, 136:25, 145:15-16.

10. Han har inte behag till hästens styrka, han har ingen glädje av mannens ben.

Ps. 33:16-18.

11. HERREN har sin glädje i dem som fruktar honom, till dem som hoppas på hans nåd.

12. Jerusalem, prisa HERREN, lova din Gud, o Sion!

13. För han har gjort bommarna fasta för dina portar, han har välsignat dina barn i dig.

14. Han ger dina gränser fred *och* mättar dig med det bästa vetet.

5 Mos. 32:13-14. Ps. 81:17. Ords. 3:2.

15. Han sänder sitt bud *till* jorden, hans ord löper mycket snabbt.

16. Han låter snö falla som ull, han sprider rimfrost som aska.

Job 37:6, 10, 38:22. Ps. 148:8.

17. Han kastar sitt hagel likt smulor, vem kan bestå inför hans kyla?

18. Han sänder ut sitt ord och smälter dem, han låter sin vind blåsa, *och* vattnen att strömma.

19. Han förkunnar sitt ord för Jakob, sina stadgar och domar för Israel.

5 Mos. 33:4. Mal. 4:4. Matt. 5:17-18.

20. Så har han inte gjort för något annat folk, och de känner inte hans domar. Halleluja!*

5 Mos. 4:6f.

*KJV: Prisa ni HERREN.

148 psalmen

Skapelsens lovsång till Herren.

Halleluja!* Prisa HERREN från himlen, prisa honom i höjden!

Luk. 2:14. **KJV: Prisa ni HERREN.

2. Prisa honom alla hans änglar, prisa honom hela hans härskara.

Ps. 29:1f, 103:20f.

3. Prisa ni honom, sol och måne, prisa honom, alla ni lysande stjärnor.

4. Prisa honom ni himlars himlar och ni vatten som *finns* ovan himlarna!

1 Mos. 1:7. Ps. 8:2, 19:2. Neh. 9:6.

5. Låt dem prisa HERRENS namn, för han befalldes och de skapades.

1 Mos. 1:1. Ps. 33:6, 9.

6. Han har också grundlagt dem för alltid och för evigt. Han har bestämt en ordning som inte kommer att upphävas.

1 Mos. 1:17. Job 14:5, 28:24f.
Ps. 89:38. Jer. 31:35, 33:25.

7. Prisa HERREN från jorden, ni havsodjur,* och alla djur,

*KJV: drakar. Hebr. tannîym, drake, havsodjur.

8. eld och hagel, snö och dimma, stormvind, som utför hans ord,

Job 37:12. Ps. 104:4, 147:16.

9. berg och alla höjder, fruktträd och alla cedrar,

10. vilda djur och all boskap, kräldjur och bevingade fåglar,

Ps. 150:6. Jes. 43:20.

11. jordens kungar och alla folk, furstar och alla domare på jorden,

12. både ynglingar och jungfrur, gamla med de unga!

13. Må de prisa HERRENS namn, för endast hans namn är högt, hans majestät *när* över jorden och himlen.

Ps. 8:2, 113:4. Ords. 18:10. Jes. 12:4.

14. Han har också upphöjt sitt folks horn*, till lovsång för alla sina heliga, för Israels barn, det folk som står honom nära. Halleluja!*

Ps. 132:17.

*Horn symboliserar makt, ära och styrka.

**KJV: Prisa ni HERREN.

149 psalmen

Glädje i Herren.

Halleluja!* Sjung till HERREN en ny sång, och hans lovprisning i de heligas församling.

Ps. 96:1.

*KJV: Prisa ni HERREN.

2. Må Israel glädja sig över sin Skapare, låt Sions barn jubla över sin Konung.

Ps. 95:7, 100:3. Ords. 14:31.

3. Må de prisa hans namn under dans, låt dem lovsjunga honom med tamburin och harpa.

2 Mos. 15:20.

2 Sam. 6:14. Ps. 68:26, 81:3f, 87:7.

4. För HERREN gläds över sitt folk, han smyckar de ödmjuka med frälsning.

Ps. 147:6,11. Jes. 61:3.

5. Må de heliga jubla i härlighet, låt dem sjunga högt på sin bädd.

Job 35:10. Ps. 30:11, 32:11, 42:9.

6. Må höga lovprisningar av Gud vara i deras mun, och ett tveeggat svärd i deras hand,

Ef. 6:17. Hebr. 4:12. Upp. 1:16.

7. för att ta hämnd på hedningarna, och straffa folken,

Hes. 25:17.

8. för att binda deras kungar med kedjor och deras stormän med bojor av järn,

Jes. 41:15. Mik. 4:13. Matt. 18:18.

9. för att verkställa på dem den nedskrivna domen. Denna ära har alla hans heliga. Halleluja!*

5 Mos. 32:41f.

Ords. 15:10. *KJV: Prisa ni HERREN.

150 psalmen

Lova HERREN.

Halleluja!* Prisa Gud i hans helgedom, prisa honom i hans mäktiga himlafäste.

1 Mos. 1:7. Ps. 102:20

Ps. 148:1f. Jes. 6:3. *KJV: "Prisa ni HERREN"

2. Prisa honom för hans mäktiga gärningar, prisa honom för hans oerhörda storhet.

Ps. 103:2, 105:2, 145:12.

3. Prisa honom med basunklang, prisa honom med psaltare och harpa.

Ps. 33:2, 81:3, 108:3.

4. Prisa honom med tamburin och dans, lovsjung honom med stränginstrument och flöjt.

2 Mos. 15:20.

1 Sam. 18:6. Ps. 68:26, 149:3.

5. Prisa honom med ljudande cymbaler, prisa honom med klingande cymbaler.

6. Låt allt som har ande prisa HERREN. Halleluja!*

Ps. 5:13, 145:21.

Ps. 148:10. Upp. 5:13. *KJV: Prisa ni HERREN.